

הוועדה המייעצת למינויים לתפקידים בכירים

כ"ה בניסן התשפ"ו
12 באפריל 2026

לכבוד

ראש הממשלה בנימין נתניהו

הנדון: מועמדות אלוף רומן גופמן לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים

הוועדה החליטה ברוב קולות החברים (פרופ' טליה איינהורן, פרופ' דניאל הרשקוביץ, משה טרי) ובניגוד לדעתו של יושב ראש הוועדה (הנשיא בדימוס אשר גרוניס) כי לא נמצא פגם כלשהו מבחינת "טוהר המידות" לגבי מועמדותו של האלוף רומן גופמן לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים.

להלן חוות הדעת של שלושת החברים ואחריה תמצית חוות דעתו של היושב ראש (חוות דעתו המלאה הינה סודית)

החלטת הוועדה

החלטה זו עניינה פנייתו של ראש הממשלה מיום י"ד בכסלו התשפ"ו (4/12/25) ליו"ר הוועדה נשיא העליון לשעבר (בדימוס) אשר גרוניס, בבקשה שהוועדה תבחן את מועמדותו של האלוף רומן גופמן לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים.

החלטת הוועדה, שניתנה בדעת רוב של שלושת חברי הוועדה פרופ' טליה איינהורן, פרופ' דניאל הרשקוביץ ומר משה טרי, היא שלא נפל דופי בטוהר מידותיו של המועמד תא"ל רומן גופמן ואין בידי הוועדה שום ממצא שאמור לפסול אותו מלכהן כראש המוסד.

להלן פירוט המסכת העובדתית (חלק א); רשימת דיוני הוועדה (חלק ב); הטענות שהועלו כלפי המינוי (חלק ג); התייחסות מפורטת לטענות (חלק ד); סיכום ומסקנות (חלק ה).

א. המסכת העובדתית

בידי הוועדה השאלון הנדרש שאותו מילא המועמד, שבו מפורטים קורות חייו, רשימה של מינויים ודרגות וכן תפקידי לחימה, פיקוד ומטה שמילא בצה"ל, פרטי השכלתו והתעודות המעידות על כך, והרקע האישי. כמו כן הוגשו לוועדה מסמך הפרקליטות הצבאית שסווג "שמור" ומסמך ראש מחב"ם אל"מ ג' שסווג "סודי ביותר".

לידי יו"ר הוועדה, נשיא העליון לשעבר השופט (בדימ') אשר גרוניס, נמסרו מסמכים נוספים שהוגדרו "סודיים", אשר היו"ר חשף רק בפני חבר הוועדה פרופ' דניאל הרשקוביץ, המכהן בוועדה מתוקף

תפקידו כמ"מ נציב שירות המדינה ואשר יש לו סיווג סודיות שאפשר לו לעיין במסמכים. היו"ר ופרופ' הרשקוביץ עיינו במסמכים שהוגדרו כך במלואם ללא השחרות.

בקשת חברת הוועדה פרופ' איינהורן כי היא וחבר הוועדה משה טרי יחתמו על טופס שו"ס שיאפשר להם לעיין במסמכים שהוגדרו "סודיים" התקבלה באופן חלקי ביותר בכך ש-8 מתוך 11 העמודים של מסמך אחד (לא חתום) מיום 15/8/22 הוצג בפניהם כשחלקים ניכרים מהם הושחרו. הסיווג לגבי שמונת העמודים שנמסרו עם ההשחרות שונה בכתב יד מ"סודי" ל-"מוגבל".

במהלך הדיונים ציין יו"ר הוועדה כי המסמך האחד שהוגדר "סודי" של ראש מחב"ם אל"מ ג' הגיע לידינו משני מקורות – שב"כ ומחב"ם, כאשר אף אחד מההעתיקים של המסמך, הנושאים שניהם אותו תאריך, איננו חתום בידי המחבר. היו"ר מצא הבדל אחד בין שני המסמכים, כאשר במסמך האחד נאמר בסוף אחד המשפטים "אוגדה 210" ובאחר – "האוגדות". לדעת שלושת החברים הח"מ סביר שההבדל נובע מכך שהאחד הוא טיוטה שתוקנה בהגהה. מכיוון שאף לא אחד מהם נושא את חתימת המחבר אין לדעת מי מהם, אם בכלל, הוא הנוסח הסופי. בכל מקרה, ההבדל בנוסח לא נראה לאף אחד מחברי הוועדה כבעל משמעות מהותית.

ב. דיוני הוועדה

הוועדה קיימה ארבעה דיונים (בתאריכים 21/12/25, 24/12/25, 22/3/26 ו-26/3/2025) במסגרתם הופיעו בפניה ראש הממשלה (הגורם הממנה) בנימין נתניהו, ראש המוסד הנוכחי מר דוד ברנע, הרמטכ"ל המכהן אייל זמיר, המועמד אלוף רומן גופמן, מנכ"ל משרד הביטחון ולשעבר אלוף פיקוד הצפון אלוף (במיל") אמיר ברעם, ראש מחב"ם היוצא אל"מ ג' ורס"ן צור.

ג. הטענות שהועלו לגבי המועמד

בעקבות פניית ראש הממשלה לוועדה ביום 4/12/25 פרסמה הוועדה הודעה לציבור ביום 10/12/25 בדבר הכוונה להביא את המינוי לאישור הממשלה. הוועדה קיבלה טענות לגבי המועמד ממר אורי אלמקייס (ביום 18/12/25 ופנייה נוספת מיום 28/12/25), מח"כ נאור שירי (ביום 24/12/25), מההתנועה לטוהר המידות (ביום 25/12/25), מההתנועה למען איכות השלטון בישראל (פנייה מוקדמת ביום 9/12/25 ופנייה חוזרת ביום 25/12/25), מסא"ל (בדימ') גדעון מנדלסון (מיום 27/12/25) ומסא"ל (בדימ') דובי עפר (מיום 26/12/25).

הטענות שהועלו לגבי כישורי המועמד (ידע בשפה האנגלית, מועמד שהובא מבחוח) אינן בסמכות הוועדה המוגבלת לטוהר המידות במינוי.

לעניין טוהר המידות הועלו הטענות הבאות –

1. טענה כלפי טוהר המידות של ראש הממשלה, הממנה, לאחר שוועדת הצוללות בראשות יו"ר הוועדה הנוכחית שלח לו (ולארבעה אנשים נוספים) מכתבי אזהרה;
2. טענה בדבר זיקה אישית או זיקה פוליטית של המועמד לראש הממשלה, במיוחד מאחר שאלוף גופמן הוא המזכיר הצבאי של ראש הממשלה, תפקיד המהווה "משרת אמן";
3. טענה בדבר גיוס חברה אזרחית ללא מכרז לצורך מתן סיוע הומניטרי ברצועת עזה;
4. טענה בדבר הפעלת לחצים על חברי כנסת בעניין הצעת חוק שכר יוצאי צבא;
5. טענה בדבר מעורבות בהדלפת מסמך סודי לעיתון "בילד" בגרמניה;
6. טענה שאלוף גופמן יזם ועמד בראש ההפעלה של הקטין אורי אלמקייס במסגרת מבצע השפעה ו/או הפעלת סוכנים במדינת אויב, הפעלה שהובילה למעצרו של הקטין ולהגשת כתב אישום נגדו שבוטל בסופו של דבר. עוד נטען כלפיו שמסר גירסה כוזבת בתחקיר הצבאי, הכחיש את מעשיו והפקיר את הקטין, וכי מעשיו של גופמן היו בניגוד לסעיף 32 לאמנת זכויות הילד.

ד. התייחסות הוועדה לטענות

1. לגבי טוהר המידות של הממנה

בעקבות מכתב האזהרה מוועדת החקירה בעניין הצוללות, נדחתה בידי כל חברי הוועדה, ללא יוצא מן הכלל. יו"ר הוועדה נשיא בית המשפט העליון גרוניס, שהוא גם יו"ר ועדת החקירה בעניין הצוללות, ציין כי מכתב האזהרה אינו רלוונטי למינוי ואין בו כדי להשליך על טוהר המידות של ראש הממשלה במינוי.

כמפורט להלן, גם הטענות 2-5 נדחו בידי כל חברי הוועדה, ללא יוצא מן הכלל.

2. לגבי זיקה אישית או פוליטית

תפקיד המזכיר הצבאי לראש הממשלה הוא מינוי צבאי רשמי וקבלתו מותנית בהליך איוש מוסדר בכפוף לפקודות הצבא. כקצין בצה"ל המפקד הצבאי כפוף לרמטכ"ל וחבר במטה הכללי. במקביל הוא כפוף גם לראש הממשלה. חברי הוועדה השתכנעו שהקשר של אלוף גופמן לראש הממשלה הוא מקצועי, ענייני וממלכתי. לא מדובר בזיקה אישית וגם לא בזיקה פוליטית.

משמעותה של "משרת אמון" היא טכנית גרידא – לראש הממשלה יש הסמכות למנות את המזכיר הצבאי וגם להעבירו מתפקידו. המשרה איננה מבוססת על נאמנות אישית.

כל חברי הוועדה השתכנעו שבהתנהלותו של אלוף גופמן כמזכיר הצבאי לראש הממשלה לא נפל שום דופי הקשור לטוהר המידות.

3. לגבי גיוס חברה אזרחית ללא מכרז לצורך מתן סיוע הומניטרי ברצועת עזה

לוועדה נמסר כי כל הפעולות שאלוף גופמן ביצע בנושא זה נעשו מתוקף סמכותו ובהתאם לתפקידו, תחילה כראש מטה מתאם פעולות הממשלה בשטחים ובהמשך – כמזכיר צבאי לראש הממשלה. היוזמות נבחנו על ידי מערכת הביטחון ואושרו בשלב הראשון על ידי שירות הביטחון הכללי; בשלב השני – על ידי צה"ל וראש הממשלה; ובשלב השלישי – על ידי ועדת הפטור ממכרז של משרד הביטחון. החברה שנבחרה פועלת בתחום זה גם במדינות אחרות.

כל חברי הוועדה השתכנעו שבהתנהלותו של אלוף גופמן בעניין זה לא נפל שום דופי הקשור לטוהר המידות.

4. לגבי הפעלת לחצים על חברי כנסת בעניין הצעת חוק שכר יוצאי צבא

בעניין זה נמסר לוועדה כי כל פעולה שאלוף גופמן ביצע בקשר להצעת החוק נעשתה לבקשתם המפורשת של ראש הממשלה, שר הביטחון והרמטכ"ל ובידיעתם המלאה. כל הפעולות נעשו בגלוי ובנוכחות נציגי מערכת הביטחון וצה"ל. אלוף גופמן הציג את עמדת מערכת הביטחון בהתאם להנחיית הדרג המדיני. הוא לא הפעיל לחץ על אף אחד מחברי הכנסת.

כל חברי הוועדה השתכנעו שבהתנהלותו של אלוף גופמן בעניין זה לא נפל שום דופי הקשור לטוהר המידות.

5. לגבי מעורבות בהדלפת מסמך סודי לעיתון "בילד" בגרמניה

בפני הוועדה לא הובא שמץ ראיה הקושרת את אלוף גופמן לפרשת "בילד". הוא מעולם לא נחשד במעורבות בעניין זה.

כל חברי הוועדה השתכנעו שבהתנהלותו של אלוף גופמן בעניין זה לא נפל שום דופי הקשור לטוהר המידות.

גילוי נאות: למעלה מן הצורך, מציינת פרופ' איינהורן כי שמו של בנה ישראל איינהורן נקשר בפרשה, והוא אף עבר חיקור דין בן מספר ימים ביולי 2025. מאחר ששמו של אלוף גופמן לא נקשר לפרשה הרי שבפועל לא היה כלל צורך בגילוי.

6. לגבי פרשת אורי אלמקייס

בעניין זה בלבד נחלקו הדעות בוועדה, כאשר שלושת חברי הוועדה הח"מ השתכנעו שגם בעניין זה לא נפל שום דופי הקשור לטוהר המידות. על פי הכללים החלים על הוועדה, החלטתם היא החלטת הוועדה. דעת המיעוט של היו"ר גרוניס מצ"ב בהמשך.

הוועדה לא שמעה את מר אורי אלמקייס. בנוסף לדברי האנשים שהופיעו בפנינו והתייחסו לפרשה, מר אלמקייס עצמו נתן שני ראיונות מקיפים בהם מסר את גרסתו המלאה בקולו הוא – תכנית המקור בת כשעה עם רביב דרוקר ביום 21/5/25¹, והסכת בן כשעה וחצי עם שלומי אלדר ששודר בכאן 11 ביום 13/11/25². התמלולים של תכנית המקור וההסכת מצ"ב כנספחים.

6.1 טענותיו של אלמקייס בראיונות שנתן –

אלמקייס מתאר פעילות בערוץ טלגרם שהחלה בהיותו בסביבות גיל 15-16. כל ההדגשות הוספו.

מתוך ההסכת

5:30 "בהתחלה, כשהמנהל הראשוני של הערוץ פנה אליי היו 200 עוקבים... ותוך שנתיים – סדר גודל של טלגרם אז – כמעט 25,000 עובדים... אז זה היה חתיכת מספר וגם בטוויטר הגעתי לכמעט 30,000 עוקבים. אז הרחבנו אופקים, ... והיינו מסוקרים גם בגופי תקשורת בארץ ובעולם, בעולם הערבי, גם ברשתות."

23:10 אלדר: כמה זמן נמשך כל זה?

23:20 אורי: כמעט שנה של הפעלה שהיא נמשכה גם לזירות כמו איו"ש. הייתי צריך לאתר מחבלים פוטנציאליים לפני פיגוע. הייתי צריך בעצם לבוא דרך רשתות חברתיות.

25:31 – אלדר: איך אתה מצליח להיכנס [לקבוצות סגורות] אם אתה לא מורשה להיכנס לקבוצה הזאת?

25:34 – אורי: בעצם יש לי משתמשים שפתחתי במערך ההפעלה שלי שהם משתמשים פיקטיביים שהם דמוי אנשים פלסטינים וככה הייתי חודר לערוצים מסוימים. הייתי אומר שאני גר בג'נין, מפרט רחוב, בונה לי איזו דמות מסוימת. (לשאלת אלדר) ההתכתבות היא בערבית.

25:52 – אלדר: אני חייב לעצור רגע בעניין הזה של הערבית. תראה גם אני מדבר ערבית אבל אני מדבר ערבית שלמדתי קצת מהבית אבל יותר מהשטח. אין לי את הניואנסים אתה יודע שאני יכול לאבחן בערבית. איך אתה מפתח את הניואנסים האלה שהם לא חושדים בך?

26:11 – אורי: אז קודם כל אני חייב להגיד שאני לא עושה את זה לבד. יש אנשים שמסייעים לי תחת ההפעלה באמת להנגיש את השפה שלי יותר, כלומר התעסקתי בכמה זירות, לא התעסקתי רק באיו"ש ולא התעסקתי רק בסוריה. אז היו אנשים שהיו מנגישים את הלהג הספציפי של אותו אזור, יכול להיות להג ירושלמי, יכול להיות בדואי, תלוי במטרה. בעצם, לי הייתה את הערבית הנורא נורא בסיסית מהדיווחים ולכתוב, לחבר משפטים בסיסיים, לנהל שיחה בסיסית לא הייתה לי בעיה. כשהייתי צריך יותר להיכנס לעומק אז הייתי משתמש באותם אנשים ולפעמים היינו מקליטים הקלטות ממש יש בן אדם שמדבר בערבית כלומר זה הדמות שאנו מתחזים אליה

27:03 – אלדר: לפני ההתפרצות, הפריצה של ה-AI

¹ ניתן לצפות בקישור <https://x.com/WorldNewsIL/status/1925255065108889993?s=20>

² ניתן לצפות בקישור <https://x.com/WorldNewsIL/status/1989008804504088757?s=20>

27:04 – אורי: כן, כן, לפני ה-Al. **הייתי ממש דואג שאנשים שמדברים את הלהג הספציפי יבואו ויקליטו לי וידברו לעשות את זה הכי אמין שיש. וככה הייתי חודר בעצם לקבוצות.**

ומתכנית המקור –

4:44 קריין: ממש לפני דקות אחדות נשמעת אזעקה באשקלון כאשר ראש הממשלה בנימין נתניהו, נמצא בכנס לקראת הפריימריז שעתיד להיערך מחר. ראש הממשלה הורד מהבמה והועבר למרחב מוגן. בהאא אבו אל-עטא.

5:00 אורי: לא נכון. שאלה: לא? ג'האד איסלאמי. אורי: נכון, בהאא אבו אל-אטא זה לא הבן אדם, בהתיני [בכתוביות תיקנו בהיתוני], חליל בהתיני [בכתוביות תיקנו בהיתוני]. הוא אחראי על הירי. באיזשהו ערוץ די גדול בטלגרם יש קבוצת דיונים, הם טוענים שיש תקיפה בחאן יונס בצפון הרצועה, של איזה אתר, ואני מתקן אותם שחאן יונס זה בדרום הרצועה ואת השם של האתר. (5:15) **ופונה אליי בחור בשם קובי, אומר לי: "שלום, ראיתי שאתה מתמצא בענייני ביטחון, ויש לי ערוץ חדשות חדש של מאתיים עוקבים, ואני אשמח אם תוכל לבוא ולעזור לנו לדווח".**

5:30 קובי, לשעבר מנהל ערוץ "עולם החדשות" בטלגרם – מההתכתבויות הראשונות שלנו בטלגרם כבר הבנתי שמדובר במישהו מאוד חד, מישהו מאוד מפולפל. כתב: לא ידעת שמדובר בילד בן 16. קובי: לא היה לי מושג, ומתחילים לרוץ.

5:45 קריין: "עולם החדשות" הוא אחד מבין לא מעט ערוצים שנפתחו בשנים האלה על ידי חובבי אקטואליה באפליקציות טלגרם. מתפתחת ביניהם תחרות. מי יביא את המידע הכי מפורט והכי מיוחד על אירועי השעה. יסחוף אחריו יותר עוקבים.

6:06 שאלה: כמה שעות ביום אתה על זה בממוצע?

6:09 אורי: 24/7, אין לזה שעות. הייתי מחובר לזה באמת כל היום.

6:18 שאלה: אתה גם לומד, לא?

6:20 אורי: נכון, לומד. אמנם לא הייתי מגיע הרבה לבית הספר, הייתי מחסיר המון.

6:22 בכיר בחברת מודיעין: היה מוכשר, כמו שד, היה מאוד מרשים, בגלל הגיל.

6:26 אורי: נהיה אובססיבי לזה. זה משהו שמביא לי אדרנלין, שאני רואה שאני מצליח בו.

6:37 יוסי אלעזר, מנהל ערוץ הטלגרם "העולם הערבי": כילד בן 16 או 17 ההבנה שלו הייתה עמוקה מאוד בעולם הערבי. הוא כשרוני מאוד. פשוט מתחיל לתת צרור של דיווחים, והראה יכולות שהן מעבר לכל מה שנתקלתי בעולם הטלגרם.

6:57 אורי: התאוצה של הערוץ היא לא נורמלית. יש לפרסומים שלי מאות אלפי ומיליוני צפיות.

7:07 קריין: הפרסומים של אורי מתפרשים על כל המזרח התיכון. כאן, למשל, בכתבה על פרויקט יוקרה בלבנון, הוא כותב, בדירות ובבתים השונים שבמתחם הגדול חזבאללה מאחסן אמל"ח בעיקר רקטות.

7:20 יוסי אלעזר, מנהל ערוץ הטלגרם "העולם הערבי": רציתי לדעת מאיפה הוא הביא את המידעים האלה, היה אומר – יש לי את המקורות שלי וזהו.

7:29 קריין: בספטמבר 2021 כותב אורי על מחנה בטהרן, שמשמרות המהפכה מארחים בו מחבלים שונים. שלוש שנים אחר כך התברר שבמקום הזה התארח איסמעיל הנייה בלילה שבו חוסל.

7:42 טל בארי, ראש מחלקת מחקר, מרכז "עלמא": התחושה הייתה שהוא יודע יותר מדי. הוא יודע דברים שהוא לא אמור לדעת.

7:46 קריין: כשצה"ל עוצר דייגים בעזה בחשד להברחת אמצעי לחימה, הוא מפרסם מידע מפורט על העצורים, והעוקבים שלו נדהמים. (הדייגים העצורים: 1. מחמוד נביל אלברדויל; 2. מחמד אסעיד אבו בטן; 3. ח'ליל אימו אלברדויל; 4. מחמד אימן אלברדויל; 5. מימד אבראהים אלברדויל; 6. אבראהים הוישל אבו עדואן). מאיפה הם מקבלים את המידע? תשמעו, אתם מטורפים.

8:00 הוא לא חשף את המקורות שלו. קריין: שאלת אותו? שאלתי אותו. קריין: מה אמר לך? – מהרשת.

8:04 אורי: אחרי שהערוץ צבר תהודה די רחבה בעולם, נכנסו אנשים בדרך גבוה בקהילת המודיעין הישראלית – עמוס ידלין, ראש אמ"ן לשעבר.

8:23 קריין: באפריל 2021 שמים עין על העבודה של אורי גם בכלי התקשורת הגדולים בארץ.

8:35 אורי: מגיעות אגב באותו יום שתי פניות גם מוויינט וגם מחדשות 12, שאבוא לעבוד בדסק לענייני ערבים. לאורך כל הזמן אני מבהיר שאני בן 16, פשוט חשבו שאני מתלוצץ. החלטתי לקבל החלטה ולנסוע לחדשות 12. הייתה לנו פגישה של שתיים בנווה אילן.

8:50 אילן [תמונה של אהוד יערי שמדבר בחדשות 12 כנראה], אומר לי ידידי הצעיר אורי אלמקייס, שעוזר לנו: התקיפה היא על הבית של מפקד חטיבת רפח. אנחנו אומרים תודה לחברי הצעיר אוריאל אלמקייס שהביא לנו את התמונות האלה".

9:01 אורי: אהוד יערי הוא היה מדבר איתי המון, גם שיחות וידיאו, שואל לשלומי, לקח אותי מעין סוג של פרויקט. ובמקביל אני מתחיל מיונים לאמ"ן, להגיע לחטיבת המחקר, להיות חוקר, משהו שרציתי כל החיים. אני כבר מודיע לאהוד שהתחלתי את המיונים ושאני מעדיף להימנע מקשר עם עיתונאים. הוא מקבל את זה ונתן לי את הברכה שלו, ואני ממשיך הלאה.

41:06 – דרוקר: איך בחור די צעיר מגיע ליכולות כאלה בלי שום הכשרה פורמלית?

41:11 – קריין: כשביקשנו מאורי להדגים לנו את יכולותיו, התברר לנו שהוא רתם לציוד לא מעט אנשים בעלי מומחיות ייחודית וידע, שעזרו לו. כך, למשל, עבד הפיצוח של הידיעה לפיה ישראל תקפה לראשונה בסיס כטב"מים במערב איראן.

41:27 – אורי: אם אנחנו נלך לשבוע לפני כן, אנחנו נוכל לראות שיש כאן גג שלם, האנגר לבן לחלוטין. ואם אנחנו עוברים סך הכל חמישה ימים קדימה, אפילו לא שבוע, אנחנו רואים כאן חור שחור מעל אותו מחסן. אחד מהמנהלים בעמוד הטלגרם, שמתעסק בעצם בפענוח תצלומי לוויין, הוא מזהה לגמרי שברים של הגג בכל מקום, אבק שריפה שהיה מסביב, וקובע באופן חד משמעי שהייתה שם תקיפה.

41:56 – קריין: וכך הוא פיצח את העימות בין חיל האוויר לסוללת הנ"מ הרוסית בסוריה.

42:02 – דרוקר: אתה צריך לדעת שיש שם סוללת נ"מ. אורי: נכון. דרוקר: והיא צריכה להיות סוללת אס-300, זו יכולה להיות גם סוללת נ"מ סורית. אורי: נכון. אני נעזר גם באנשים

42:02 – אורי: נכון. אני נעזר גם באנשים שמבינים דבר או שניים במערכות הגנה אוויריות ובעצם אנחנו מגיעים לאחר ניתוח מעמיק להבנה שמדובר באס-300, לאחר האימות, לאחר ההבנה ושכל המידע נמצא ברשת.

42:21 – איתי: אז בשביל להגיע ממש לתובנות שהיגעת אליהן, כן היית צריך עזרה של אנשי מקצוע, של קצין בכיר לשעבר.

42:24 – אורי: ברור, כלומר

42:30 – איתי: הקצין הבכיר שעזר במקרה לאורי הוא סא"ל במילואים, לשעבר איש מערך המבצעים המיוחדים בחיל המודיעין, הוא יודע מי אתה?

42:35 – אורי: כן.

42:38 – איתי: זאת אומרת, הוא יודע שאתה בן 16, 17. ולמה הוא בקשר איתך?

42:38 – אורי: הוא פשוט מצא חן בדיווחים שלי והיה מגיב עליהם ומשם נוצר הקשר שלנו, כשהבנתי שהוא יודע מה הוא מגיב.

לגבי הקשר עם רס"ן צור

מתכנית המקור –

20:58 קריין: הסיפור הלא ייאמן הזה עוד ישנה בהמשך את התמונה כולה ואת גורלו של התיק הזה. זה (21:07) סיפור שמתחיל ב-26/1/2022, 4 חודשים לפני שאורי נעצר.

21:18 – קריין: רס"ן צור, קמ"ן שולח לאורי, אז עדיין קטין, הודעה: מה נשמע, אורי? אהלן צור, מכירים? אני קצין במודיעין. אם יש לך שאלות, מוזמן לדבר איתי. אורי: ואני ממשיך לשאול למה פנה אליי, מאיפה הוא קיבל את המספר, יותר מתחקר אותו. מדובר ברס"ן באמ"ן, ראש מדור, שזה הבן-אדם. הבן-אדם באמת קצין מודיעין. מאז החודשים יוני-יולי האחרונים, בצה"ל מזהים שינוי במאפייני הפעילות של חזבאללה בגולן, ובחשאי הוא מקים את תשתית הטרור – "תיק הגולן".

21:50 – רס"ן צור היה אחראי באותה תקופה באוגדת רמת הגולן על הטיפול המודיעיני באיום הזה של התחזקות חזבאללה ואיראן בדרום סוריה.

22:04 – 13/5/2022 – צור מזהה בערוץ הטלגרם הפופולרי של אורי אמצעי יעיל להעביר דרכו מסרים להשפיע על האויב שמעבר לגבול.

אריק ברבינג (האריס), לשעבר ראש סייבר בשב"כ – אם לאותו בחור העוקבים שלו הם איראנים או שלוחי איראנים אז אני יכול לנצל את הציר הזה כדי להעביר להם גם סוגי מידע אחרים. זה השפעה, influence כן.

22:29 – קריין: צור מסביר למאו"ג דאז רומן גופמן, היום מזכ"צ רה"מ, שאם הוא רוצה להגיע לאוזן של אנשי החזבאללה ומשמרות המהפכה ערוץ הטלגרם של אורי יהיה יותר אפקטיבי מכלי התקשורת הרגילים.

22:44 – קריין: לפי נוהלי הצבא פעילות כזו מול אזרחים אסורה אבל תא"ל גופמן נותן לצור אור ירוק.

22:50 – אורי: צור אומר לי: "אני רוצה להתחיל מבצע כלשהו שבמסגרתו אני אעביר לך חומרים מעניינים בלשוננו על גורמים בזירות מסוימות שאני ארצה שתפרסם"

23:01 – אורי: ובאמת צור מתחיל להעביר לי חומרים.

23:08 – קריין: תחילה מעביר לו חומרים שכבר פורסמו על כפר בדרום סוריה שאיראן וחזבאללה התבססו בו ורומז לו להעלות כתבות בנושא.

מתוך ההסכת –

6:06 – אלדר: מה הידיעות שאתה מפרסם?

6:08 – אורי: אז זה טיב הידיעות בהתחלה כמו שאמרתי חדשות של מה שקורה הרגע ועם הזמן הוא נהיה יותר לעסוק בארגוני הטרור עצמם, במפקדים ביחידות, אולי במתווים של פעילות טרור שהם מקדמים.

6:25 – אלדר: תן לי דוגמה, למשל

6:26 – אורי: אני אתן דוגמה שהיא בעצם הביאה את אמ"ן לאתר אותי. יותר נכון את גופמן ואת הקצין שתחתיו. בעצם איזושהי חשיפה של תשתית של חזבאללה בגולן, בדרום סוריה, שבעצם היא נבנתה לאורך השנים אבל לא בדיוק הופעלה באופן ממשי. כלומר, היו כמה נסיונות לפיגוע, אז בעצם חשפתי שמה את מרבית האנשים בתשתית, כיצד היא פועלת, מה הארגונים תחתיו במסוה אזרחי,

7:01 – אלדר: אבל איך אתה מגיע לחומרים האלה?

7:04 – אורי: היום ברשת יש נגישות לכל פרט מידע. היום אנשים יותר מתחילים להבין כמה קל לאתר הכל, אבל זה יכול להיות אדם ספציפי שבא ומצלם בית, מדווח, וזה יכול להיות רשת אופוזיציונרית לגוף מסוים אז היא פועלת כנגדו וחושפת

7:23 – אלדר: אז את כל זה אתה יכול למצוא ברשת?

7:24 – אורי: אתה יכול לחפש את זה בערבית, בפרסית, לפעמים בצרפתית זה מופיע. אתה רק צריך לדעת לחפש.

7:28 – אלדר: אתה יודע לחפש בערבית?

7:30 – אורי: גם

7:31 – אלדר: בפרסית?

7:32 – אורי: גם (שניהם צוחקים). אז אתה לומד איפה לחפש, אתה מפתח את המקורות שלך. אתה לומד איזה מקור יותר אמין על פי האירועים בשטח. ואתה בעצם בונה איזשהו מאגר. אתה מתחיל ממקור אחד שאתה מסתמך עליו בעיקר ואתה מגלה רשת ענקית. אני חושב שהיה לי בסך הכל אלפי אלפי מקורות, ביניהם יותר מצומצמים, סדר גודל של אלפי ערוצים.

13:41 – אורי: בדיוק. פונה אליי ביום בהיר קצין, צור קראו לו, קצין באמ"ן, ממש מזדהה ככה, קצין במודיעין, פונה אליי בווטסאפ, זה נראה לא דבר הכי אמין שאתה מקבל הודעה מאדם שאומר לך, אני קצין במודיעין ואני רוצה לדבר איתך. אז באמת שאלתי איך הוא הגיע אליי, דליתי פרטים ממנו עד שהבנתי שבאמת מדובר בבן אדם הזה והוא באמת רב סרן באמ"ן, אחראי על איזשהו מדור מסוים, ואז בעצם הוא אומר לי שהוא ראה את הערוץ שלי, הוא ראה את החשיפות, בעיקר את החשיפה שדיברתי עליה על תיק הגולן, ושהוא מבין שיש פה פוטנציאל נורא גדול להשפעה. בעצם מדובר בפרסום של ידיעות מסוימות, לפעמים חלקן ידועות לציבור, לפעמים חלקן לא, שמיועדות לקהל קוראים מאוד מאוד ספציפי, ממחבל בודד עד לארגון טרור שמנטר את הערוץ, והמטרה של זה היא בעצם לבוא ולומר שאנחנו יודעים על הכוונות שלכם, אנחנו יודעים מה אתם רוצים לעשות ואנחנו חושפים את זה. אז כלומר, או שתעשו צעד אחורה או שתהיה איזושהי פעולה נוספת. טרום פעולה אפשר לקרוא לזה. וזה הזיהוי הראשוני שלי, וכך באמת מתחיל ונוסד הקשר עם המודיעין. הם מעבירים לי קצין מסוים מעביר לי חומרים, חלקם נמצאים ברשת וחלקם לא, שמיועדים לפרסום. אני צריך לסגן אותם, להוסיף פרטים משלי, לחקור עוד, ולפרסם את זה ולהעביר את האישור שלו קודם.

15:27 – אלדר: הייתה לך התלבטות? ניסית להבין למה הם עושים את זה?

15:31 – אורי: ברגע שהבנתי שמדובר באמת בקצין והוא אמר לי שיש אישורים מלמעלה, לא ידעתי מי זה הבחור שלמעלה, אבל תמיד הבנתי שיש אישורים מדרג בכיר, אז לא היה לי איזשהו היסוס.

15:45 – אלדר: התייעצת?

15:45 – אורי: התייעצתי עם חיילים באמ"ן שאני מכיר באופן אישי, כלומר חברים שגם הם אימתו לי את הזהות של הבן אדם וגם הם אמרו לי שאם זה באמת מה שמעניין אותי, אם אני רוצה לתרום לביטחון המדינה אז אני צריך ללכת על זה

והלכתי על זה לגמרי לגמרי מתוך תחושת שליחות. בהתחלה זה היה באמת רק הפן של ההשפעה, אז לא היה לי איזה היסוס או נורה אדומה. אני אומר, אין פה משהו בעייתי שאני עושה. הפרסומים באים לפעמים מתוך צה"ל, אבל הם מאושרים על ידיהם וזה באמת מתחיל להיות ככה. יש פרסומים שמתפרסמים ומשפיעים לא באופן שאני יכול לפרט יותר מדיי, פעולות טרור שבאמת מתבטלים, או בכירים מסוימים שיורדים מתחת לרדאר בגלל שהם מבינים שהם על הכוונת...

17:45 – אורי: **גם את המפעילים שלי שרואים הצלחות ושמים לב שבידיעות שמביאים לי והתוספות שאני מוסיף מהמקורות שלי יש פתאום פרטים שהם עצמם לא מכירים.**

18:00 – אלדר: מאמ"ן. אתה מחדש להם.

18:09 – אורי: כן. היו כמה מקרים שמגיעות ידיעות שהוא [צור – ט"א] שואל אותי, מאיפה? אני אומר לו, מהמקורות שלי. ואז הוא באמת מתחיל להבין שהמקורות שלי הם לא רק בדמות ערוצים והם לא רק בדמות עמודים שאני קורא בהם אז זה יכול להיות אפילו בן אדם. ממש. עיתונאי או איש שגר במדינה עוינת והוא אומר, אפשר להשתמש גם בזה. מתחיל לנצל את זה. והוא מבקש ממני בעצם להתחיל להפעיל מקורות בעבורם, בהתחלה זה מתמקד בסוריה ולאט לאט זה מתפרש לעוד גזרות, לפי האינטרסים שהם צריכים. ובעצם מסביר לי בקצרה איך לבוא ולהפעיל בן אדם. ואני בונה לעצמי זהות מזויפת, כמה זהויות מזויפות, ומתחיל להפעיל בעצם מקורות ולהעביר מודיעין אליהם שגם אז אתה פתאום רואה, אתה מעביר איזושהי ידיעה ספציפית יכול להיות איתור, יכול להיות בן אדם ויום אחרי זה אתה שומע בחדשות שאותו איתור שהבאת הותקף...

20:31 – אורי: לא. עברתי את המיונים (צוחק). עברתי אותם. התמיינתי באמת. רציתי להיות בחטיבת המחקר במסלול ספציפי והתקבלתי. הרגשתי שזה הכי ממצה את היכולות שלי, התפקיד הספציפי כי הוא נוגע בכל סוגי המודיעין. הוא בעצם אוסף ובונה תמונת מצב מלאה. הוא מתמקד גם במודיעין חזותי, גם במודיעין של מודיעין אותות, סיגינט, אוסינט, יומינט. כל מה שתכננתי. הייתי מתעסק בכל סוגי המודיעין. ולמעשה זה היה סוג של עוד צעד לעבר החלום. ממש רציתי ללכת בדרך של קריירה צבאית ביטחונית. ולמעשה ההפעלה הייתה סוג של הקבלה הסופית שאני הולך למקום הזה. זה התחום שאני אתעסק בו, זה התחום שאני טוב בו ובאמת מביא תוצאות ואז ההפעלה מתרחבת עוד ומגיעים עוד אנשים עם עוד קצינים ונגדים באמ"ן וגם אנשים מהשירות.

21:37 – אלדר: איך הם מגיעים?

32:39 – אורי: הם מגיעים אליי בהתקרבות.

21:42 – אלדר: רק בהתקרבות. לא פגשת אותם מעולם?

21:44 – אורי: לא.

21:48 – אלדר: ואתה לא חושד בשום דבר?

21:49 – אורי: לא, כי אין לי איזשהו סיבה לחשוד כי כל פעם שאני שואל אותם אם הכל בסדר ואם יש אישורים אז תמיד אני מקבל את התמונת מצב שזה מאושר מלמעלה והכל בסדר ואל תדאג. למרות מקרה אחד שהיה שפעם אחת אחד הקצינים ביקש לחדול את הקשר ולהגיד שאני והוא לא מכירים וכל הידיעות קיבלתי מהרשת, ו-24 שעות לאחר מכן הוא ביטל את הבקשה הזאת שלו וחזר לקשר כרגיל ואמר שהכל בסדר. [דומה ולא דומה לגרסה במקור]

22:18 – אלדר: לא רצית לפגוש אותם?

22:20 – אורי: רציתי. ואפילו הזמינו אותי פעם אחת להגיע לסיור באחד הבסיסים שלהם אבל זה התנגש לי עם בגרות אז לא באמת יכולתי. אבל הייתי מדבר איתם אני לא רוצה להגיד על בסיס יום יומי, זה היה בסיס דקתי. כלומר היינו מדברים כמה פעמים בשעה. זה היה קשר שהיה נורא נורא רציף. לא משנה באיזו שעה היו מתקשרים אליי אז הייתי קם ונבנה איזשהו אמוץ, כלומר אחרי שאתה רואה את התוצרים שלך באמת מובילים לפעולות בשטח אתה מבין שאתה לא עובדים עליך פה. אז ההבנה שלי הייתה שאם אני עוזר להם אז יש לי גם איזשהו גיבוי גם מאחוריי והדברים באמת מאושרים, מה שלא היה באמת בסוף.

לגבי המעורבות של אלוף גופמן

לאלמקייס לא היה בשום שלב קשר עם גופמן. לטענתו, למרות היעדר הקשר גופמן הוא שיזם את ההפעלה עם צור ונתנאל. בהסכת עם שלומי אלדר אלמקייס מסביר כיצד למד על כך.

מתוך ההסכת –

1:04:45 אורי: והשאלה שנותרה לא פתורה זה מי יזם את ההפעלה. ואנחנו, ואני מעביר את כל הפרטים לאורית [עו"ד אורית חיון, המייצגת את אלמקייס] ואורית עושה את הקשרים שלה עם עיתונאים ושולחת לרחרת, ומיכאל האוזר טוב הוא באמת אחד מהם

1:05 – אלדר: שמפרסם את זה לדעתי בינואר 2024.

1:05:06 – אורי: אני לא הייתי מודע שהולך הפרסום, ואני מקבל פתאום לינק מאמא שלי לכתבה על נער בן 17 שהופעל על ידי תת אלוף בצבא ואני אומר: איזה קטע. סיפור מקביל לשלי. אני אפילו לא מעכל במה מדובר. אני נכנס לכתבה ואז אני מבין כאילו זה מי שעומד מאחורי ההפעלה שלי, כאילו אשכרה מצאו אותו. זה בן אדם שהפעיל והתנער מאחוריות. אני לא יודע איך לתאר את התחושה בגוף שפתאום כל הזמן היה חלק חסר בפאזל ופתאום הכל הושלם. ואני מתחיל פתאום להבין דברים שלא ידעתי על ההפעלה.

סיכום תמציתי של דברי אלמקייס בראיונות

אלמקייס מתאר לפחות שנה של הפעלה שנמשכת גם לזירות כמו אזור יהודה ושומרון (איו"ש). לדבריו, רס"ן צור הגיע אליו בעקבות החשיפה שלו של תשתית של חזבאללה בדרום סוריה בפברואר 2022, מאחר שהוא [אלמקייס] היה זה שחשף את מרבית האנשים בתשתית. לדבריו ב-26 בינואר 2022 פנה אליו רס"ן צור בבקשה להפעיל מקורות, בהתחלה בהתמקדות בסוריה ואחר כך בעוד גזרות, "לפי האינטרסים שהם צריכים". לדבריו, רס"ן צור לימד אותו כיצד לבוא להפעיל בן אדם, והוא בנה לעצמו כמה זהויות מזויפות, והתחיל להפעיל מקורות ולהעביר מודיעין. אלמקייס סיפר כיצד הפעלתו מתרחבת ומגיעים עוד אנשים עוד קצינים באמ"ן וגם אנשים מהשירות (כלומר, שב"כ). אלמקייס מספר ששליטתו בעברית היא ברמה הכי בסיסית, שהוא נעזר באנשי מקצוע בכל צעד, הן בהיבטים הטכנולוגיים והן בהיבטים הלשוניים. אלמקייס הסתייע באנשים שהיו מנגישים לו את הלהג הספציפי של אותו אזור בשפות שאינו שולט בהן – ערבית, פרסית, צרפתית, ביצירת דיבור בדיאלקט של ירושלים ושל בדואים, בין היתר כדי שיוכל לחדור לקבוצות פלסטיניות סגורות וגם בפענוח חומרים ובהיבטים טכנולוגיים – קצין בכיר סא"ל במילואים שמבין דבר או שניים במערכות הגנה אווירית.

לאלמקייס לא היה בשום שלב קשר עם מפקד האוגדה דאז, תא"ל (כדרגתו דאז) רומן גופמן. לדבריו, העיתונאי מיכאל האוזר טוב היה זה שגילה לב"כ עו"ד אורית חיון שהיזם של כל ההפעלה שלו היה רומן גופמן, שפעל בעניין זה עם רס"ן צור ועם נתנאל, אך בעת החקירה שינה גרסאות והתנער מאחוריותו.

6.2 התייחסות המועמד אלוף גופמן

לדברי אלוף גופמן, במהלך תפקידו כמפקד אוגדה 210, כחלק מהמערכה לסיכול התבססות חיזבאללה בחזית רמת הגולן, הוא ביצע באישור דובר צה"ל תדרכים למספר עיתונאים ישראלים, כדי לתווך למשטר הסורי את הפעולות הקינטיות שבוצעו. הפרסום לא הועיל. קצין מודיעין באוגדה (רס"ן צור), שהבחין במעקב של האויב אחרי בלוג ישראלי, הציע לו להעביר לבלוג הזה כתבות גלויות שכבר פורסמו בתקשורת הישראלית כדי לייצר את ההשפעה הנדרשת. לעניין זה יחידה 504 לא הייתה אפקטיבית. גופמן אישר זאת אך סייג את האישור באיסור על העברת כל מידע מודיעיני באשר הוא. זהות הבלוגר לא הייתה ידועה לו.

אלוף גופמן הביע את צער העמוק על הטעות שעשה באי בקשת אישור לפעולה שבזמן אמת נראתה כפתרון טוב וראוי, לא סיכנה איש ועל פני הדברים לא היה קושי לאשר אז, לאור הפעולות הרבות מאוד שאושרו.

עוד אמר אלוף גופמן כי לא שיקר בתחקיר הצה"לי. בעת שצור פנה אליו והציע לו למסור את הידיעות שפורסמו כבר באמצעות הבלוגר הוא לא התעניין בזהותו של הבלוגר, והוא בוודאי לא ידע שמדובר בקטין. במהלך התחקיר הוא שאל לזהות הבלוגר ונמסר לו שאיננו רשאי לקבל פרטים עליו בשל קיומן של חקירות מקבילות על אותו בלוגר, במיוחד אירוע מול יחידה אחרת שלא היה לה שום קשר לאוגדה 210, אשר בגללו נפתח התחקיר, לא בשל הכתבות שכבר פורסמו, אשר צור העביר לאלמקייס באישורו של גופמן. באשר לפרטים הנוגעים לזהותו של אלמקייס, למעצרו, למשך החזקתו ולמשיכת כתב האישום על ידי הפרקליטות, כל אלה נודעו לו לאחר כשנתיים עם פרסום הפרשה בתקשורת. באותו שלב הוא חשב לנסוע לפגוש את אלמקייס אך התקשרו אליו מלשכת הרמטכ"ל והמליצו לו שלא יפגש איתו.

על חלקו בפרשה קיבל אחריות מלאה. הוא תוחקר על ידי הגורמים המוסמכים בצה"ל. לדבריו, כמה חודשים אחר כך קיבל סיכום פצ"רית [יפעת תומר-ירושלמי] שמנחה לטפל בו משמעית. אלוף אמיר ברעם, מפקד הפיקוד וכיום מנכ"ל משרד הביטחון, קרא לו למשרד, לא שפט אותו, נזף בו בהערה פיקודית והתרה בו שלא יעשה את זה יותר.

6.3 התייחסות הרמטכ"ל אייל זמיר

לדעת הרמטכ"ל, המכיר את אלוף גופמן שנים רבות, הוא בהחלט חושב שהוא עשה מסלול שירות צבאי מפואר, אדם מצוין וראוי מכל בחינה שהיא. הרמטכ"ל סבור שאם לא היה מסוכם לתפקיד הזה, אז בהחלט היה ראוי ונכון להתקדם לתפקידים משמעותיים בצה"ל לצמרת הכי בכירה ואולי בעתיד גם לרמטכ"ל. בוודאי.

לשאלה אם לאחר שראה את החומר לא מצא בו בעיות, השיב הרמטכ"ל כי הוא לא נתקל בדברים. הנזיפה לא נרשמה ולא תועדה, אך אלוף גופמן אמר לו שהייתה הערה פיקודית. הוא עצמו לא היה רואה את זה בחומרה יתרה. כיום המצב שונה. מבחינתו של הרמטכ"ל, כשהוא נכנס לתפקיד הפרשה כבר נסגרה, הוא המליץ על גופמן להיות מזכ"צ רה"מ. אם עכשיו זה עומד לבחינה חוזרת – בכך תחליט הוועדה.

6.4 התייחסות ראש המוסד דוד ברנע

התייחסותו הייתה להפעלה באופן כללי, מפני שאת פרטי המקרה הוא איננו מכיר. "אתם מכירים את הקייס, אני לא נכנס לזה. אני רק שואל את השאלות".

הפעלה היא מקצוע. זה ידוע בצבא. כשבאים לעשות הפעלה יש לבחון קודם כל מה המשמעות של ההפעלה, ושנית – מי המופעל. יש יחידה אחת בצבא, קוראים לה 504, שהיא עוסקת בהפעלה. כשמפקד מחליט לעבור על הנהלים של הצבא, על החוק הצבאי, ולהחליט לעשות דין לעצמו ולעשות משהו שהוא אינו אמור לעשות, יש לכך משמעויות רבות מאוד.

מבחינתו של ברנע כל הערה פיקודית פוסלת קידום, בוודאי מינוי לראשות המוסד. כדבריו, "אני יודע רק דבר אחד – הערה פיקודית יש לה משמעות עצומה בצבא". גם במוסד. לכן הוא נמנע מלתת הערה פיקודית, כי כשהוא נותן הערה פיקודית יש לזה עומק, יש לזה משמעות. במקרה היחיד שנתן הערה פיקודית, זה היה לרח"ט, תפקיד של תת אלוף, וההערה הביאה לפרישתו לאחר שנתיים. עם זאת, ברנע הודה שאינו יודע מה ההשפעה של הערה פיקודית בצבא, אך לדבריו יש הערה פיקודית שאין לה סנקציה לעצור קידום, וזה בסדר.

לאחר ששמע מהיו"ר שאלוף פיקוד הצפון העמיד את גופמן לדין משמעתי, אמר ברנע כי "יש לזה משמעות ויש לזה הרבה מאוד דברים". הוא גם הוסיף שהוא רואה בעניין זה "מישהו שמנצל את כוחו לרעה, זה בוודאות". אפילו אם הדבר נמשך שבועיים אז אחרי ההחלטה הראשונית שעשה טעות היה צריך לחשוב על כך, גם אם הטעות לא התגלתה באותו שלב.

6.5 התייחסות ראש מחב"ם לשעבר, אל"מ ג'

עניין ההפעלה, כלומר להסתייע באזרחים, זה תלוי בסוג ההסתייעות. כשמנסים להסתייע למשימה מודיעינית או מבצעית יש לזה כללים, גם ביחידות המיוחדות.

לגופו של עניין – מפקד האוגדה לקח ידיעות שפורסמו קודם בוויינט ורצה לתת אותן בידי אזרח שיהדהד אותן. הוא לקח את מה שכבר פורסם קודם בוויינט. הוא סבר שמאחר שהן כבר פורסמו אין לזה שום משמעות אם יקפיצו אותן בדף טלגרם של מישהו.

בחודש אפריל 2022 מחב"ם ושב"כ ניטרו ידיעות מסווגות שהופצו בדף טלגרם של אזרח שבאותו זמן הם לא יודעים מי הוא. שב"כ סייע להם באיתור והתברר שהבלוגר הוא נער בן 16.5. הידיעות האלה לא היו קשורות לאוגדה 210, אלא לפעילות צה"ל בעזה, לפעילות שב"כ בעזה ולמבצע שהמוסד עשה באותו זמן בכראמנשא. היה מדובר אז בסוד גדול, בידיעות מאוד מסווגות. לכן שב"כ החליטו לסייע וקיבלו את כל האישורים שנדרשו לפרוץ לנייד של אותו נער. הם חשדו שיש בצה"ל אנשים שמדליפים לאותו אלמקייס מידע מסווג, ושאו"ל יש גם אנשים שמשתמשים בו כדי לבצע פעולות השפעה על האויב. לדף הטלגרם של אלמקייס היו מאות אלפי עוקבים, ביניהם גם גורמי אויב. קודם למעצר, פנה אל"מ ג' לראש אמ"ן ולראש אגף המבצעים ולראש מחלקת השפעה, שהיא המרכז המטכ"לי שעוסק בהשפעה, וקיבל תשובה חד משמעית שאין דברים כאלה. גם ראש חטיבת ההפעלה באמ"ן בדק ולא מצא גורם באמ"ן שהחשד בדלף מידע כחלק ממאמצי ההשפעה או ההונאה. בדיעבד התברר שהאמירה הזאת לא הייתה נכונה, כי הייתה הפעלה כזאת. בין היתר הרח"ט פ' פנה לתא"ל גופמן שאמר לו שאינו מכיר הפעלה כזאת. ראש מחב"ם העריך שהשיחה בין הרח"ט לבין גופמן הייתה מאד לא איכותית, כלומר הרח"ט שאל שאלה כללית אם הוא מכיר שמפעילים מישהו וגופמן ענה לו כלאחר יד. כעובדה, גופמן מעולם לא התכחש לאישור שנתן לרס"ן צור לגבי המסרים שאישר לו להעביר לבלוגר.

במהלך החקירות והמעצרים שבוצעו נאספו הרבה מאוד ראיות ממחשבים ומדיות רבות ועלתה תמונה ברורה של הוצאת מידע מסווג משומרי סוד ושותפי סוד בצה"ל לאותו נער. עיקר הקשב מוקד בחיילים וקצינים ממקומות אחרים, שלא היה להם שום קשר לאוגדה 210, שממש קיימו קשר שוטף עם אלמקייס והעבירו לו מידע מסווג כמעט בזמן אמת, שאותו אלמקייס פרסם.

אלמקייס ציין אנשים רבים בחקירתו. את מפקד האוגדה גופמן הוא הזכיר רק לאחר שלושה חודשים, כששלף לראשונה את הקלף שהופעל על ידי אוגדה 210. גם אז דיבר על קצין מודיעין בתוך אוגדה 210 (לא קצין המודיעין של האוגדה). התקבל רצף של מספר דו-ספרתי של שיחות במתווה של העברת מסרים. לדברי אל"מ ג', רס"ן צור נחקר והתקבלה המלצה שיימץ, הוא ננזף וסיים את שירותו הצבאי. גם ביקשו שייבחן מחדש סיווג הביטחוני. גם המליצו שמפקד האוגדה גופמן, לפי שיקול דעת הרמטכ"ל או מפקד פיקוד צפון, יקבל הערה פיקודית על העניין הזה. ואכן לדברי אל"מ ג', בוצעה איזושהי שיחה, שהוא לא היה חלק ממנה, בין מפקד פיקוד צפון למפקד האוגדה. בכך הסתיים העניין מבחינתו. אך חצי שנה אחרי אותה חקירה ביטחונית, פרקליטות סייבר קיבלה פנייה מעורך הדין של אלמקייס, לפיה אלמקייס משנה את כל קו ההגנה שלו וטוען שהכל היה מאותה הפעלה שהייתה על ציר הזמן שבועות קודם לכן.

בתשובה לשאלת היו"ר מדוע אוגדה 210 נזכרת רק במסמך מ-21/5 אך לא במסמך המאוחר יותר מ-22/8, השיב ראש מחב"ם כי העבירה של רס"ן צור, כשביקש ליזום את העברת המסרים היא חריגה די מינורית. הקישור בינה לבין המידעים המאוד מאוד מסווגים שהועברו לאלמקייס מהיחידה האחרת, שלא היה לה כל קשר עם אוגדה 210, הוא קישור מאוד רופף. חייל מאותה יחידה ישב שנתיים בכלא בגין העבירה שעבר מול אלמקייס. יש איש מילואים אחר שרק לפני חודש חתמו איתו הסדר טיעון, שהוא העביר מידעים מאוד מסווגים לאלמקייס.

לשאלת היו"ר לגבי הידיעה של גופמן על המעצר, האם ידע על כך לפני המעצר, השיב ראש מחב"ם שלאחר שהעניין התפוצץ והפך להיות גלוי הוא מניח שהוא ידע. לשאלת היו"ר ראש מחב"ם חזר על כך שזאת ההנחה שלו. גופמן שאל אותו באותו זמן מדוע הם מקשיחים עמדות מול הקטין, למה הוא עדיין במעצר ולמה מונעים ממנו להגיע למיונים. ראש מחב"ם הסביר לו באותו שלב שהקטין עבר עבירות ביטחון מאוד מאוד חמורות וש"כ והמדינה יטפלו בו כפי שימצאו לנכון.

ראש מחב"ם אישר שרס"ן צור עצמו בחקירה באוגוסט 2022 אישר שגופמן אישר לו רק להעביר את הידיעות שכבר פורסמו. לגבי דבריו של רס"ן צור, שהוא הציג את הפעולות שקשורות באלמקייס בפגישה השבועית במסגרת השגרה המבצעית מו"ג (מבצעים וגיחות), ראש מחב"ם הוסיף שהם לא מצאו זכר להצגה כזאת במצגות ובסיכומים של הפגישות האלה. קצין המודיעין של האוגדה אמר שהיה מדובר במספר פניות, לא בתדירות המתוארת בידי אלמקייס.

בתשובה לשאלת היו"ר, הסביר ראש מחב"ם שיחידה 504 שיושבת בבסיס היא יחידה מאוד מאוד גדולה ויש לה הרבה משימות. הם לא עוסקים בהשפעה. יש גוף אחר ב-504 שעוסקים בזה ויש להם משימות אחרות והם גם לא מסתייעים בצורה כזאת.

לדברי ראש מחב"ם רס"ן צור הפסיק את הקשר בראשית אפריל 2022. בחקירות התמקדו בזיהוי הקשר בין אנשים בצה"ל לבין אלמקייס, לא בציר ה-210.

ראש מחב"ם הוסיף כי, לפי תחקיר מחב"ם, למועמד אלוף גופמן לא היה כל קשר להפעלות בגזרות השונות. הוא ציין כי, אף שקמ"ן האוגדה היה המפקד הישיר של רס"ן צור, הוא לא נחקר, אלא רק התקיימה שיחה איתו.

בהתייחס לשאלה לגבי דברי אלמקייס שהערבית שלו היא ברמה בסיסית, שהוא נעזר באנשי מקצוע בכל צעדף הן בהיבטים הטכנולוגיים והן בהיבטים הלשוניים, אמר ראש מחב"ם כי הם לא חקרו את זה בכלל. העניין של צה"ל באירוע היה מאוד ממוקד – מידע שנאסף ביחידה אחרת, שלא היה לה כל קשר לאוגדה 210, והועבר לדף טלגרם כעבור דקות על פני 86 אירועים שונים שהם בדקו, עניין מאוד מאוד חמור.

המידע המסווג שאלמקייס קיבל מיחידה אחרת, שלא היה שום קשר לאוגדה 210, בכלל לא קשור לגופמן. הנכון הוא שבשיא ההפעלה שלו, אלמקייס הפעיל רשת של משרתים בצבא, סדירים ומילואים עד דרגת סא"ל, שסייעו לו להביא לכדי פרסום מידעים ביטחוניים, חלקם מסווגים מאוד. גם על דבריו של אלמקייס, שעסק בפענוח חומרים בהיבטים טכנולוגיים ולשם כך נעזר בקצין בכיר, סא"ל במילואים, שמבין דבר או שניים במערכות הגנה אווירית, אמר ראש מחב"ם שהדבר נכון, עלה וטופל ולא היה לזה שום קשר לגופמן, לא על אותו ציר זמן ולא באותו הקשר.

לעניין ההערה הפיקודית – במחב"ם אין עותק מההערה הפיקודית לגופמן. לדעתו לרס"ן צור לא ניתנה הערה פיקודית כי הוא סיים את שירותו הצבאי ולא גויס למילואים. נראה לו שנתנאל קיבל הערה פיקודית וסיים את שירותו, אך הוא איננו זוכר. הוא איננו יודע אם היו גם אנשי שב"כ מעורבים.

לגבי ענישה – היה חייל מודיעין בסדיר, לא קצין, שנשפט לשנתיים והיה חייל מילואים אחר שנחתם איתו הסדר טיעון לפני חודש וחצי. ראש מחב"ם מאשר את דברי היו"ר שמדובר בחייל שמצאו אצלו 100 מסמכים.

לגבי תגובת הפרקליטות לתכנית "המקור", שהתברר שחלק ניכר מהידיעות שהחזיק אלמקייס לא היו סודיות ולכן הוחלט לבטל את כתב האישום, ולדברי אלמקייס שנשאר רק שש ידיעות שלטענתו אף הן

היו גלויות, השיב ראש מחב"ם שחשוב לומר שהדברים לא עמדו במבחן בבית המשפט. כמי שעמד מאחורי הערכת הנזק בכתב האישום, לטענתו יש עשרות ידיעות מסווגות. הסנגורים שלו מצאו אזכורים שונים שהשאירו רק שש ידיעות שלא פורסמו בשום מקום אחר בעבר, אבל מכיוון שהעניין לא נידון בבית המשפט אין בכך הוכחה.

6.6 התייחסות מפקד פיקוד צפון (כיום מנכ"ל משרד הביטחון) אלוף אמיר ברעם

לגופו של עניין – מחב"ם פתח בחקירה לבקשת שב"כ. גם את אלוף ברנע בדקו, כנראה בהנחיית הרמטכ"ל או סגן הרמטכ"ל, על ההתנהלות של פיקוד צפון ואוגדה 210. המסקנה שנמסרה לברעם הייתה להעמיד לדין משמעתית את המא"ג גופמן על כך שמודיעין 210 ביצעו פעולות שלא בסמכות בנער בן 17.

ברעם בדק לעומק שלא הועברו לבלוגר ידיעות לא מסווגות. הוא נחשף לשימוש בידיעות הלא מסווגות שהועברו אליו. גופמן הודה בעובדות אך לא ידע שזה נער בן 17, וברעם מאמין לו באמונה שלמה. בעיניו זו בעיה מבצעית ולא ערכית. כשמדובר בהפעלה/השפעה כשאינ מידע מסווג והכל נעשה ברשת הגלויה, פעמוני האזהרה פחות רועשים כי לא מדובר בעניין מורכב. פה הסטנדרט פחות חמור.

ככלל, ברעם תמך בפעולות ההשפעה של פיקוד צפון מ-210. זאת הייתה פעולה מוצלחת בצורה בלתי רגילה. הוא הוסיף כי כשאדם מצליח לעשות פעולות טובות יש קנאת סופרים שדורכת לאנשים על הרגליים. היו פה לא מעט מתחים.

יש המון הפעלות של אנשים שלא היו בצה"ל. לוקחים אושיות רשת, לאו דווקא קצינים ומשרתים בצה"ל. ברעם מבין למה הבלוגר לא נשאל מה עשה בצה"ל.

ברעם לא העמיד את גופמן לדין משמעתית. הוא הסתפק בהערה פיקודית ועדכן לעניין זה את הרמטכ"ל רא"ל אביב כוכבי. ברעם אישר בפני הוועדה שאין תיעוד וההערה הפיקודית לא נמצאה. הוא ציין שהיו מקרים רבים בצה"ל של הערות נזיפה לתתי אלופים.

6.7 התייחסות רס"ן (במיל) צור

רס"ן צור אישר בהופעתו בפני הוועדה את דברי אלוף גופמן. הוא ראה את ערוץ הטלגרם של אלמקייס והתרשם מכך שהצד השני עוקב אחריו, ובעקבות זאת הציע לאלוף גופמן לפרסם בבלוג את המאמרים שכבר פורסמו בתקשורת הישראלית. "לא באתי אליו [אל גופמן] עם אישור למי שהייתי איתו בקשר" ... "הוא [גופמן] אמר לי רק חומר גלוי ובאמת היינו רק על חומר גלוי" ... "100% מהדברים שהעברתי לאורי אלמקייס היו חומר גלוי. זה גם מה שאמרתי למחב"ם. 100% מהדברים בתפקידו כרמ"ד התרעה הוא היה אמור – לפי הגדרת התפקיד שלו – לעמוד בקשר עם גורמים אזרחיים, ופנייתו בווטסאפ לאלמקייס כדי ליצור איתו את הקשר הזה לא הייתה יוצאת דופן מבחינתו, דבר העולה גם מחקירתו במחב"ם ומדבריו בוועדה. גם קודמו בתפקיד באוגדה נהג כך והדריך אותו לגבי מהות התפקיד בעת שהעביר אותו לידי. הקשר שלו עם אלמקייס היה ידוע גם לקצין המודיעין של האוגדה ולקצין ביטחון המידע של האוגדה שהיה אחראי באוגדה על ההשפעה. כדבריו, "אני חושב שאם קצין ביטחון המידע של האוגדה, שידע על האירוע, לא אמר לי ולא לרומן שזה לא בסדר – דרשני".

לוועדה גם התברר כי, לאחר שרס"ן צור יצר את הקשר עם אלמקייס ב-26/1/22, הוא קיבל הוראה מקצין המודיעין של פיקוד צפון ב-29 בינואר לנתק את הקשר (לא הוסבר לו מדוע), וכי אחר כך ההוראה בוטלה והוא חידש את הקשר עם אלמקייס. דברים אלה תואמים את דברי אלמקייס בהסכת עם שלומי אלדר (דקה 21:49).

רס"ן צור ציין שלא פגש את אלמקייס, אך אלמקייס סיפר לו שהוא מלש"ב, וקצין ביטחון המידע לא ראה בזה משהו בעייתי, אלא אמר "מצוין. כשהוא הולך להתגייס לצבא... תעזור להביא אותו לאוגדה, שישורת פה".

את המידע שקיבל מאלמקייס ראה צור גם באינטרנט, מידע גלוי. להבנתו, מכיוון שאלמקייס לא ידע ערבית (עובדה שגם אלמקייס עצמו מאשר בראיונות, שהערבית שבפיו היא "הכי בסיסית שיש") הוא

לא יכול היה באמת לעמוד בקשר עם גורמים בצד השני. בתשובה לשאלה אם לימד את אלמקייס לבנות זהויות, כטענתו של אלמקייס בראיונות שנתן, השיב צור שהוא עצמו אינו יודע לבנות זהויות. כאשר אלמקייס שלח לצור דברים שקשורים לפלסטינים ביהודה ושומרון, צור יצר קשר בינו לבין נ' (ששירת באוגדה אחרת) שעבורו המידע היה יכול להיות רלוונטי.

בתשובה לטענת אלמקייס כי הקשר שלו עם צור היה ממש מדקה לדקה, לא פעם ביום או פעם ביומיום. כל יום, כל שעה, השיב צור כי כשהיה קצין באוגדה עבד כ-16 שעות ביממה ובמרבית השעות היה בלי פלאפון עליו. המחב"ם, שידע מספר שבועות לאחר המעצר של אלמקייס על הקשר של צור איתו, ראה את כל ההתכתבויות שלו עם אלמקייס ועברו עליהן עם צור אחת לאחת.

צור לא נחשד בהעברת מידע מסווג. הוא לא הועמד לדין פלילי או משמעתי, לא נרשמה לו נזיפה או הערה פיקודית, וגם לא הורידו לו את הסיווג הביטחוני. בפועל, הוא המשיך לשרת באוגדה למעלה משנה לאחר החקירה עד חודש לפני המלחמה שפרצה 7/10/23. כאשר צור החליט להשתחרר מצה"ל הוא התבקש על ידי המפקד שלו, קמ"ן האוגדה, להמשיך והוא עשה כן מסיבות כלכליות. ב-7/10/23 נסע מהבית לבסיס ושירת באוגדה חצי שנה במילואים, עד אמצע פברואר בערך.

גם ראש מחב"ם אמר שלא מצא קשר בין רומן גופמן לבין המגוון הרחב של הפעילויות שתיאר אלמקייס, בהם הפעלת מקורות, יצירת זהויות בדויות שכל אחת מדברת בעגה ערבית אחרת, כניסה לקבוצות סגורות.

6.8 נקודות רלוונטיות נוספות העולות מהחומרים שנמסרו לכלל חברי הוועדה

החקירה הפלילית בעניינו של אלמקייס נפתחה בעקבות פרסום מידע מסווג בערוץ הטלגרם "עולם החדשות". למידע המסווג לא היה כל קשר עם אוגדה 210 וגם לא עם מפקד האוגדה תא"ל גופמן.

לגבי הקשר של רס"ן צור עם אלמקייס – הוכחה בפני הוועדה הנכונות של דברי רס"ן צור שהקשר נוצר בינואר 2022, לאחר שרס"ן צור ראה את הדיווחים בטלגרם על אירועים בדרום סוריה ולאחר שראה שגורמי המודיעין של האויב עוקבים אחרי הערוץ הזה.

לגבי המאונ"ג תא"ל רומן גופמן – רס"ן צור אישר שהמאונ"ג נתן לו הנחיה כללית בעל פה לעשות שימוש בגורמים הפעילים ברשתות החברתיות ומפרסמים מידע על האירועים בדרום סוריה הן לצורכי איסוף מידע והן לצורכי השפעה. הקצין עדכן בעל פה את המאונ"ג שיצר קשר עם הבלוגר. תא"ל גופמן נתן לו את ברכת הדרך והדגיש בפניו שלא לעשות עבירות ביטחון מידע. רס"ן צור אישר כי גם המפקדים הישירים, קמ"ן האוגדה וגם קצין ביטחון המידע של האוגדה, הכירו את הקשר הנ"ל.

מהחומרים שנמסרו לוועדה עולה כי רס"ן צור שאל את אלמקייס באשר למקורות המידע שלו, והוא השיב שכל המידע שיש לו והוא מפרסם מבוסס על מקורות גלויים, מידע שאוסף מכלי תקשורת ומרשתות חברתיות, וכן מידע מתצלומי לוויין אזרחיים, והקצין היה שולח לאלמקייס קישורים למידע המצוי ברשת האינטרנט בעיקר ברשתות החברתיות והיה כותב לאלמקייס שלדעתו המידע הזה שווה פרסום בערוצי הטלגרם והטוויטר שלו.

החומרים שבידי הוועדה מאשרים את מה שאלמקייס אמר בהסכת עם שלומי אלדר (21:49) ואת דבריו של רס"ן צור כי, לאחר שרס"ן צור יצר את הקשר עם אלמקייס ב-26/1/22, הוא קיבל הוראה מקצין המודיעין של פיקוד צפון לנתק את הקשר (לא הוסבר לו מדוע), אולם אחר כך ההוראה בוטלה והוא חידש את הקשר עם אלמקייס. מהחומרים עולה שהוראת הניתוק ניתנה ב-29/1/22.

מהחומרים עולה כי רס"ן צור פנה לגורמים אזרחיים נוספים עימם עמד בקשר ואסף מהם חומר גלוי, לאו דווקא כזה הקשור באוגדה.

מהחומרים עולה שרס"ן צור הדגיש כי, לאחר מעצרו של אלמקייס, הוא דיווח על הקשר שהיה לו איתו ביוזמתו למפקדיו ולקב"ט האוגדה. עוד ציין כי הוא מחויב לתפקידו ומעולם לא העביר מידע מסווג לאדם שאינו מורשה, הוא יודע שנשאלים על כך בפוליגרף. הקשר שלו עם אלמקייס היה ביידיע ובאישור של מפקד האוגדה גופמן.

עוד עולה מהחומרים שבפני הוועדה כי תא"ל גופמן התקשר, זמן קצר לאחר סיום החקירה של רס"ן צור ביום רביעי, 10/8/22, כדי להבהיר שאישר לקצין ליצור קשר עם בלוגרים שעוסקים בסוריה כדי לאסוף מידע וכן לצורך השפעה. לדבריו בהיעדר מענה אחר לצורכי האוגדה, הוא ביקש מרס"ן צור לפעול מול בלוגרים בנושא. תא"ל גופמן הוסיף שרס"ן צור הוא קצין מצוין שעושה עבודה מצוינת והוא ביקש לא לפגוע בו.

6.9 לעניין האמנה לזכויות הילד

האמנה לזכויות הילד אוסרת בסעיף 38 על גיוס קטינים מתחת לגיל 15. בפועל קטינים מתחת לגיל 18 גויסו והשתתפו בחימה במדינות רבות בכל הזמנים. בשנת 2000 נחתם פרוטוקול משלים לאמנת זכויות הילד, Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the Involvement of Children in Armed Conflict (OPAC), האוסר על המדינות המתקשרות לאפשר לקטינים מתחת לגיל 18 לקחת חלק ישיר בפעולות איבה. ישראל אשררה את הפרוטוקול בשנת 2005. הוראות אלה אינן רלוונטיות לענייננו.

7. סיכום ומסקנות

1. משני הראיונות המקיפים של אלמקייס עולה בבירור שלאמקייס לא היה בשום שלב קשר ישיר עם אלוף רומן גופמן. דבריו של אלמקייס עצמו מוכיחים שמרבית פעילותו לא הייתה קשורה כלל באוגדה 210, שהוא כדבריו הסתייע והפעיל אנשים רבים שלא היה להם שום קשר עם אוגדה 210 או עם רס"ן צור, היחיד מהאוגדה שעימו היה לו קשר. כפי שהתברר מעל לכל ספק לוועדה בדיוניה, החלק של אוגדה 210 בחקירה של אלמקייס היה מזערי. בדיוני הוועדה התברר כי מתוך התקופה של לפחות שנה שבה אלמקייס פעל, הפעילות של 210 נמשכה מ-26/1/22 עד ראשית אפריל, מעט יותר מחודשיים. הטענה, כביכול אלוף גופמן היה היוזם המרכזי בהפעלה של אלמקייס, אינה נכונה.

2. בפני הוועדה הוכח שהחקירה במחב"ם לבקשת השב"כ, נפתחה בשל פרסומים מסווגים בבילוג שלא היה להם דבר עם אוגדה 210, עם רס"ן צור ועם מפקד האוגדה תא"ל רומן גופמן. לוועדה נאמר בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים שהפרסומים המסווגים האלה סיכנו את ביטחון המדינה, גם נפתחו תיקים פליליים בגינם ויש מי שריצה עונש מאסר. להבדיל, הפרסומים הלא מסווגים שכבר פורסמו במרשתת כחומרי רקע, שאלוף גופמן אישר לרס"ן צור למסור לבלוגר שיפיץ בערוץ הטלגרם שלו, לא הייתה בהם שום פגיעה וגם לא חשש לפגיעה בביטחון ישראל. ראייה לכך היא גם העובדה שלאחר החקירה, רס"ן צור שהיה האדם שעמד בקשר ישיר עם הבלוגר, המשיך לשרת בצה"ל באותו תפקיד במשך שנה נוספת, סיים את השירות לבקשתו חודש לפני מלחמת 7/10/23 וביום שפרצה המלחמה התגייס לשירות מילואים באוגדה למשך חצי שנה נוספת. בשום שלב לא הוגש נגדו כתב אישום, לא ניתנה לו הערה פיקודית, הסיווג הביטחוני שלו בצה"ל לא שונה, הוא לא נדרש לסיים את שירותו בצה"ל, והוא לא הודח משירות מילואים. כל אלה אומרים דרשני.

3. לגבי ההמלצה שניתנה למפקד פיקוד הצפון, אלוף אמיר ברעם שיעמיד לדין משמעתי את המאז"ג גופמן על כך שמודיעין 210 ביצעו פעולות שלא בסמכות בנער בן 17 – אלוף ברעם אמר לוועדה כי לאחר שביצע חקירת עומק שהוכיחה לו כי שום חומר מסווג לא נמסר מאוגדה 210 לבלוגר ולאחר ששוכנע שתא"ל רומן גופמן לא היה מודע לזהותו של הבלוגר ולהיותו קטין, החליט להסתפק בהערה פיקודית בלא שהעמיד את תא"ל גופמן לדין משמעתי ועדכן בעניין זה את הרמטכ"ל רא"ל אביב כוכבי. ברעם אף ציין שככלל, הוא תמך בפעולות ההשפעה של פיקוד צפון מ-210. לדבריו, הייתה זאת פעולה מוצלחת בצורה בלתי רגילה. הוא הוסיף כי כשאדם מצליח לעשות פעולות טובות יש קנאת סופרים שדורכת לאנשים על הרגליים. היו פה לא מעט מתחים. ההערה הפיקודית לא נמצאת בתיקו האישי של אלוף גופמן והיא גם לא

נמצאת בפיקוד צפון או במחב"ם. בהקשר זה יצוין שבפקודת מטכ"ל 33.0333 **נזיפה פיקודית**,³ נאמר בסעיף 18:

"כל האמור בפקודה זו אינו גורע מסמכותו הטבועה של מפקד לחזף בחייל הנתון לפיקודו, נזיפה שאינה נרשמת בתיקו האישי".

בהוראה זו יש כדי להסביר את הדברים שאמר אלוף גופמן על מה שקרה בעת שניתנה לו הנזיפה – "אמיר, מפקד הפיקוד, היום מנכ"ל משרד הביטחון, קורא לי למשרד, לא שפט אותי. אמר לי: שב, אני נוזף כך על הפרשייה הזאת, אל תעשה את זה יותר, הכל באישור וכן הלאה. אמרתי לו: אוקי, מאה אחוז". גם ראש המוסד דוד ברנע, שהביע את דעתו שכל הערה פיקודית – ללא קשר לעניינו של גופמן שאת פרטיו לא הכיר – צריכה למנוע את קידומו של מי שהערה ניתנה לו, הודה בפני הוועדה שיש הערות פיקודיות שאין עימן סנקציה וזה בסדר. לדבריו, בשל הסנקציה החריפה במוסד בעניין זה, הוא נתן רק הערה פיקודית אחת בעת שהיה ראש המוסד, ואותה הערה אכן הובילה בסופו של דבר לסיום השירות של מקבל ההערה. בצה"ל המצב שונה. תא"ל גופמן המשיך להתקדם בתפקידים בצה"ל ואף קיבל דרגת אלוף בזכות הצטיינותו המובהקת. הרמטכ"ל אייל זמיר, המכיר את אלוף גופמן שנים רבות, אמר לוועדה כי הוא בהחלט חושב שאלוף גופמן עשה מסלול שירות צבאי מפואר, אדם מצוין וראוי מכל בחינה שהיא. הוא הוסיף כי אם לא היה מסוכם לתפקיד ראש המוסד, אז בהחלט היה ראוי ונכון להתקדם לתפקידים משמעותיים בצה"ל לצמרת הכי בכירה ואולי בעתיד גם לרמטכ"ל. בוודאי.

4. אלוף גופמן הביע את צער העמוק על הטעות שעשה באי בקשת אישור לפעולה שבזמן אמת, בין הפעולות הרבות שבוצעו באוגדה, נראתה כפתרון טוב וראוי, לא סיכנה איש ועל פני הדברים לא היה קושי לאשר. דבריו מוצאים אישור מלא בדברי אלוף פיקוד צפון בפני הוועדה.

5. אין אמת בטענה שאלוף גופמן שיקר בחקירה, הכחיש את מעשיו, שינה גרסאות או הפקיר את אלמקייס. כפי שעולה מהחומרים שנמסרו לוועדה, גרסתו של אלוף גופמן הייתה גרסה עקבית בכל השלבים, מראשית החקירות ועד שנמסרה לוועדה. דברי אלוף גופמן, שכאשר ביקש לדעת את זהות הבלוגר לאחר המעצר של אלמקייס, נאמר לו שאסור לו לדעת את הפרטים בשל החקירות האחרות, החמורות בעניין המסמכים המסווגים שנמסרו לידי אלמקייס, התקבלו על דעתנו. לח"מ ברור שלאחר שגופמן נחקר בפרשה זאת, אסור היה לו לקבל פרטים שלא היו ידועים לו קודם לכן וגם לא ליצור קשר עם אלמקייס, מחשש לשיבוש חקירה.

6. אלוף גופמן קיבל את מלוא האחריות על הפעולות שאישר לרס"ן צור לבצע. דבריו אושרו במלואם על ידי רס"ן צור עצמו. בעת החקירות גופמן אף פנה ביוזמתו לחוקרים כדי להבהיר מדוע ראה צורך לבקש את רס"ן צור שיעביר להפצה בבלוג ידיעות שפורסמו כבר בתקשורת. הוא הדגיש שמדובר בקצין מצוין שעושה עבודה מצוינת וביקש שלא יפגעו בו. בפועל, אכן רס"ן צור המשיך בשירותו הצבאי באוגדה באותו תפקיד ובאותו סיווג ביטחוני עד חודש לפני מלחמת אוקטובר 2023, וביום 7/10/23 התגייס לשירות מילואים באוגדה למשך חצי שנה נוספת. ברור שכך לא מתנהל אדם שמתחמק מאחריות והטענה כלפיו בעניין זה משוללת יסוד. אדרבה. שלושת חברי הוועדה הח"מ רואים בהתנהלותו של אלוף גופמן מופת ליושרה וקבלת אחריות.

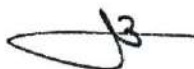
7. פרופ' דניאל הרשקוביץ, שנחשף לכלל החומרים הסודיים שנמסרו לידי יו"ר הוועדה, לא מצא בחומרים אלה שום דבר שיש בו כדי לפגום בטוהר המידות של אלוף רומן גופמן.

³ הקישור לפקודת מטכ"ל – <https://www.idf.il/media/qwcpm2qh/33-0333.pdf>

אשר על כן, החלטת הוועדה ברוב דעות היא שיש להודיע לראש הממשלה ובאמצעותו לממשלה כי לא ראינו פגם כלשהו במועמדותו של אלוף רומן גופמן מבחינת טוהר המידות והנושאים אשר עליהם אמונה הוועדה, ואנו מאחלים לו, כהנחיית הקב"ה את יהושע בן נון בעת חילופי המשמרות – "חזק ואמץ".

משה טרי
חבר

פרופ' דניאל הרשקוביץ
חבר

פרופ' טליה איינהורן
חברה

**תמצית חוות דעת יושב ראש הוועדה המייעצת למינויים לתפקידים בכירים, נשיא בית המשפט
העליון (בדימוס) אשר גרוניס**

1. חוות דעתי בעניין בחינת "טוהר המידות" לגבי המועמד אלוף רומן גופמן לתפקיד ראש המוסד הינה מסמך סודי. על כן, לא ניתן להביא את המסמך לידיעת הציבור. חוות דעתם של שלושת חברי הוועדה האחרים מובאת לידיעת הציבור. יצוין, כי שלושת חברי הוועדה חתמו על חוות דעתם עוד בטרם נכתבה חוות דעתי. עתה אביא תמצית של חוות דעתי, תמצית שאינה כוללת חומר סודי.
2. תת אלוף גופמן (כדרגתו במועד הרלוונטי) אישר להפעיל את האזרח הקטין אורי אלמקייס על ידי אוגדה 210, עליה פיקד. בגדרה של ההפעלה נמסרו לאלמקייס חומרים שהועברו על ידו לגורמי אויב למטרת השפעה והונאה. למפקד האוגדה לא הייתה סמכות ליתן אישור כאמור. אף שתא"ל גופמן הפר את הכללים שקבעו מי מוסמך בצה"ל ליתן אישור כאמור, לא ראיתי בהפרה זו משום פגם מבחינת "טוהר המידות".
3. שונים הדברים לגבי הפעלתו של קטין על ידי האוגדה. אני בספק שתא"ל גופמן לא ידע שהאוגדה הפעילה קטין. ברם, לצורך הדיון יוצא אני מהנחה שתא"ל גופמן לא ידע זאת.
מפקדה של אוגדה אחראי למעשיה ולמחדליה של האוגדה. מאחר שהפעלתו של אזרח ישראלי קטין הינה פגם חמור ביותר מהיבט ערכי-מוסרי, הרי מדובר בפגם מבחינת "טוהר המידות" שיש לייחסו לתא"ל גופמן, אף שמניח אני שלא ידע עובדה זו.
4. העניין הבא נוגע למתן תשובה לבדיקה על ידי גורמי צה"ל המוסמכים לשאלה האם אלמקייס מופעל על ידי אוגדה 210. האוגדה וספציפית תא"ל גופמן שנשאלו שאלה קונקרטיים לא השיבו תשובה מדויקת וזה תיאור עדין. ברור ופשוט שמדובר בפגם משמעותי מבחינת "טוהר המידות" בעניינו של האלוף גופמן.
5. אף שמפעילו של אלמקייס מטעם האוגדה מסר לו גם חומר מסווג לא מצאתי בכך פגם מבחינת "טוהר המידות" שיש לייחסו לאלוף גופמן. יצוין, כי נמצא שתא"ל גופמן אישר למסור לאלמקייס אך חומר בלתי מסווג.
6. הנושא האחרון נוגע למעצרו של אלמקייס בשל כך שהעביר חומר סודי לגורמי אויב. אכן, אלמקייס מסר לגורמי אויב לא רק חומר שקיבל מאוגדה 210 אלא גם חומר רב שקיבל מאנשי צה"ל אחרים, שכלל לא קיבלו אישורים למסירת חומר. אני בספק אם תא"ל גופמן לא ידע על המעצר זמן קצר לאחר שבוצע. לצורך הדיון יוצא אני מהנחה שלא ידע אלא זמן רב לאחר מכן. אין ספק שהאוגדה ידעה על המעצר זמן קצר לאחר שקרה. ברור ופשוט שהאוגדה הייתה חייבת להודיע לגורמי צה"ל שביקשו את המעצר כי אלמקייס קיבל חומר מהאוגדה לשם הפצתו. אין זה משנה כלל שאלמקייס קיבל חומר רב מאנשי צה"ל אחרים. המעצר הינו נתון מאוד משמעותי. תא"ל גופמן אחראי באופן מובהק לכך שהאוגדה לא פנתה לגורמים שביקשו שיוצא צו מעצר ולא הודיעה להם שאלמקייס

קיבל חומר ממנה לשם הפצתו לגורמי אויב. בנסיבות העניין אין זה משנה שתא"ל גופמן עצמו לא ידע (וספק שכך הוא) על המעצר זמן קצר לאחר שבוצע. עצם אחריותו מובילה לקביעה שהוא נגוע בפגם גם בעניין זה מבחינת "טוהר המידות".

7. סיכומו של דבר, לדעתי לאור הפגמים מבחינת "טוהר המידות" להם אחראי האלוף גופמן, אין זה מן הראוי למנותו לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים.

אשור גרינוס
דיוור
נשיא בית המשפט העליון (מדימוס)

הנדון: מועמדות אלוף רומן גופמן לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים

החלטת הוועדה – תוספת והבהרה

בהתייחס לדברים שנאמרו בדעת המיעוט של יו"ר הוועדה, שניתנה ביום 12/4/26, מבקשים שלושת חברי הוועדה הח"מ להוסיף התייחסות והבהרה:

התייחסות

1. חברי הוועדה הח"מ השתכנעו באמינותו של ראש מחב"ם אל"מ ג', שהופיע פעמיים בפני הוועדה. בדבריו הוא תיאר את הדברים כהווייתם. כפי שהסביר, החקירה בעניין הבלוגר אורי אלמקייס נפתחה בשל הדלפות מידע סודי לאלמקייס מתוך הצבא, הדלפות שלא היה להן שום קשר לאוגדה 210 ולידיעות שכבר פורסמו בתקשורת, אשר רס"ן צור מסר לבלוגר שיפרסם אותן גם בבלוג שלו. אמינותו של אל"מ ג' ניכרת גם בהסברים המפורטים שנתן לוועדה כמפורט בעמ' 12-14 להחלטתנו. אל"מ ג' לא הסתיר דבר והציג מסכת עובדתית שלמה וברורה שלא נפל בה שום דופי. גם דבריו **ש**לדעתו לא ניתנה לרס"ן צור הערה פיקודית כי הוא סיים את שירותו הצבאי ולא גויס למילואים – דברים שהתבררו מדבריו של רס"ן צור בוועדה כמוטעים – אין בהם כדי להשליך על אמינותו.

2. טענתו של יו"ר הוועדה כי היה על אלוף גופמן ליזום פעולות נוספות כדי ליצור קשר עם אלמקייס ולסייע לו לאחר מעצרו, על אף שבמפורש נאמר לו שלא יעשה כן, אינה מתקבלת על דעת הח"מ.

כפי שצינו בהחלטתנו (בסעיף 6.2), אלוף גופמן ניסה בשני שלבים שונים לברר פרטים על הבלוגר: בשלב הראשון – "במהלך התחקיר הוא [גופמן] שאל לזהות הבלוגר ונמסר לו שאינו רשאי לקבל פרטים עליו בשל קיומן של חקירות מקבילות על אותו בלוגר, במיוחד אירוע מול יחידה אחרת שלא היה לה שום קשר לאוגדה 210, אשר בגללו נפתח התחקיר, לא בשל הכתבות שכבר פורסמו, אשר צור העביר לאלמקייס באישורו של גופמן". בשלב מאוחר יותר – "באשר לפרטים הנוגעים לזהותו של אלמקייס, למעצרו, למשך החזקתו ולמשיכת כתב האישום על ידי הפרקליטות, כל אלה נודעו לו [לגופמן] לאחר כשנתיים עם פרסום הפרשה בתקשורת. באותו שלב הוא חשב לנסוע לפגוש את אלמקייס אך התקשרו אליו מלשכת הרמטכ"ל והמליצו לו שלא ייפגש איתו". כלומר, אלוף גופמן דווקא התעניין בשלב הראשון ולאחר הפרסום אף הביע את רצונו לסייע וליצור קשר.

כפי שצינו במסקנותינו (סעיף 5), "לח"מ ברור שלאחר שגופמן נחקר בפרשה זאת, אסור היה לו לקבל פרטים שלא היו ידועים לו קודם לכן וגם לא ליצור קשר עם אלמקייס, מחשש לשיבוש חקירה". אדרבה. אילו פעל בניגוד להוראה שקיבל ובניגוד להמלצה, דווקא אז ניתן היה להעלות נגדו טענות על פעילות בעייתית.

3. באשר לטענה בדבר הפעלת קטין – איש לא טען בפני הוועדה כי אלוף גופמן היה ער לכך שהבלוגר הוא קטין. מי שידעו על כך היו רס"ן צור, מפקדו הישיר קמ"ן האוגדה וקצין הביטחון (קב"ט) האוגדה. העובדה שקצין המודיעין של פיקוד צפון הורה להפסיק את הקשר עם אלמקייס ב-29/1/22, שלושה ימים אחרי שהחל ומיד לאחר מכן אפשר את חידושו, אומרת דורשני. כך גם העובדה שרס"ן צור המשיך לשרת בצבא עד חודש לפני מלחמת חרבות ברזל שפרצה ב-7/10/23, וגם המשיך בשירות מילואים באוגדה במשך חודשים ארוכים מתחילת המלחמה אומרת דורשני.

כפי שציין אלוף ברעם, "כשמדובר בהפעלה/ השפעה כשאין מידע מסווג והכל נעשה ברשת הגלויה, פעמוני האזהרה פחות רועשים כי לא מדובר בעניין מורכב. פה הסטנדרט פחות חמור". הא ראייה שלאחר שהשתכנע שאלוף גופמן לא ידע שמדובר בקטין, הוא החליט שלא להעמיד אותו לדין משמעתי אלא להסתפק בהערה פיקודית שלא נרשמה בתיקו האישי, כפי סמכותו של אלוף ברעם לפי סעיף 18 לפקודת מטכ"ל 33.0333 נזיפה פיקודית, ואף עדכן בעניין זה את הרמטכ"ל רא"ל אביב כוכבי. אדרבה, אלוף ברעם ציין כי תמך בפעולות ההשפעה של פיקוד צפון מ-210, שהייתה פעולה מוצלחת בצורה בלתי רגילה.

הבהרה

בעקבות פרסומים בתקשורת מבקשים שלושת חברי הוועדה הח"מ להבהיר את הדברים הבאים לגבי המסמך מיום 30/3/2026 –

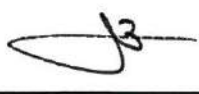
החלטת הוועדה המייעצת התקבלה ברוב דעות שלושת חברי הוועדה הח"מ בישיבה האחרונה של הוועדה ביום חמישי, 26/3/2026, אשר בה השתתפו כל חברי הוועדה. משראה יו"ר הוועדה, נשיא העליון בדימוס אשר גרוניס, שהוא בדעת מיעוט וחברי הוועדה הח"מ איתנים בדעתם, ביקש להיפגש עם ראש הממשלה קודם שיעלה על הכתב את עמדתו. לבקשתו, התקשר פרופ' דניאל הרשקוביץ למזכיר הממשלה, עו"ד יוסי פוקס, בנוכחות כלל חברי הוועדה וביקש בשמו של היו"ר גרוניס שראש הממשלה ייפגש איתו. לחברי הוועדה הח"מ נמסר כי פגישה כזאת אכן התקיימה.

ההחלטה שהתקבלה כבר בוועדה על דעת שלושת החברים הייתה מוכנה כבר ביום ראשון, 29/3/2026, והמסמך הסופי התקבל לאחר תיקוני הגהה ביום שני, 30/3/2026. באותו יום עדכן השופט שהוא אינו חש בטוב וכי רק לאחר שיחה נוספת עם ראש הממשלה יתן את עמדתו. למחרת, ביום 31/3/2026, ביקש היו"ר גרוניס למסור לחברי הוועדה כי בשל עניינים רפואיים הוא יטפל שוב בנושא בתחילת השבוע הקרוב המתחיל ביום 5/4/2026. עוד ביקש לקבל את המסמך שכתבו שלושת חברי הוועדה, תוך שהוא חוזר על מה שכתב (לא ידוע לח"מ למי), שיש להניח שמה שכתבו חסוי. לחברי הוועדה הח"מ נמסר כי הפגישה השנייה עם ראש הממשלה התקיימה ביום ראשון, 5/4/2026. עוד נמסר להם בהמשך כי בכוונת היו"ר להגיש את חוות דעתו ביום 12/4/2026, כפי שאכן קרה היום.

יש להצר על כך שבעוד שלושת חברי הוועדה הח"מ שותקים לגבי ההחלטה וממתינים למסירתה לראש הממשלה, התפרסמו בתקשורת הודעות שקריות המכפישות את המועמד ופוגעות בשמו הטוב והודעות שקריות נוספות לפיהן ראש הממשלה הוא שיזם את הפגישה עם יו"ר הוועדה, שעה שלח"מ ידוע שהיו"ר הוא זה שיזם את הפגישה לאחר שהחלטת הוועדה בעניין כבר התקבלה ברוב דעות. כך גם לגבי הפגישה הנוספת שהתקיימה בין יו"ר הוועדה לבין ראש הממשלה, לאחר שהיו"ר הודיע שיתן את עמדתו רק לאחר פגישה נוספת עם ראש הממשלה.

משה טרי
חבר

פרופ' דניאל הרשקוביץ
חבר

פרופ' טליה איינהורן
חברה

אורי אלמקייס (@WorldNewsIL)

21 במאי 2025, תכנית המקור, הסרט המלא

<https://x.com/WorldNewsIL/status/1925255065108889993?s=20>

00:05 דרוקר: כשהפרשה הזאת התפרסמה תחילה בהארץ זה נשמע כמו סיפור דמיוני. אין עובדה אחת בסיפור הזה שנשמעת הגיונית. נער גאון שמפרסם ידיעות ביטחוניות סופר רגישות שמצוטטות בערוצי תקשורת ברחבי העולם. חוקרי שב"כ שמעלימים את הנער מביתו לחקירה קשוחה. קציני צה"ל ששומעים שהנער נעלם במרתפי השב"כ ולא פוצים פה על הקשר שהיה להם איתו. לא מדע בדיוני. זה הסיפור הבלתי ייאמן של אורי אלמקייס מאשקלון שייחשף כאן לראשונה. הנה התחקיר "נער במרתפי השב"כ" שהכנתי עם איתי רום.

00:49 אורי: חמש וחצי בבוקר. אני ישן. אמא שלי מתעוררת מרעש של דפיקות מאוד מאוד חזקות בדלת. מתחילים לשאול אותה: "עם מי את כאן?" היא אומרת לשוטר: "עם הילד שלי". אני מרגיש יד על הכתף שלי, אומר לי: "אורי". ובאותו שלב ממשיכים לזרום כוחות אל הבית, סדר גודל של 11-12 איש. עם כל הכוח שבעולם הוא שולף אותי מהמיטה, מרים אותי באוויר ומניח אותי מולו, עומד. אני באיזשהו חצי שניה של שוק, מנער את הראש, מנקה את העיניים, מנסה להבין מה אני רואה. עומד מולי חוקר שב"כ, שם בדוי אמנון. אומר לי: "בוא תספר לי קצת על ערוץ הטלגרם שלך. בוא תסביר לי מה שאני רוצה לשמוע".

1:50 קריין: זו סצנה שקשה אפילו לדמיין. אנשי משטרה ושב"כ פושטים על בית משפחה באשקלון. עוצרים נער בן 17 מול עיני אימו, מסרבים להסביר למה, ולוקחים אותו איתם.

2:05 אורי: יורדים למטה, חושך עדיין. נכנסים לרכב אזרחי, מפעילים סירנות, יוצאים לדרך, נוסעים לכיוון המרכז. שיירה מאוד ארוכה, לנד קרוזרים, רכבים סמויים, ניידות, כאילו... זה נראה כאילו שיירת ראש הממשלה. (2:23) מכניסים אותי לאיזשהו חדר, מושיבים אותי על כיסא. אני אזוק בכיסא, כלומר, ידיים מאחורה והרגליים קשורות לרגליים של הכיסא. מתיישב מולי בן אדם. הוא שולף דף עם שמונה עבירות, ומקריא לי את סוגי העבירות שאני מואשם בהן – השתייכות לארגוני טרור, סחר בנשק, החזקת אמל"ח, מגע עם סוכן זר, בגידה במדינה, ריגול, פגיעה בביטחון המדינה, החזקת ידיעות סודיות, פרסום ידיעות סודיות. אני פשוט יושב ואני אומר, משהו הזוי קורה פה. (3:07) סיפור חד-פעמי, בלתי אפשרי, לא מציאותי. שמענו על חקירות שב"כ נגד מרגלים, בוגדים, אנשים שהדליפו סודות מדינה. (3:14) מעולם המכונה הדורסנית הזאת לא הופעלה נגד נער בן 17. מצד שני, אורי מעולם לא היה נער טיפוסי.

3:29 רונית, אמא של אורי: אורי הוא תמיד ילד מיוחד. תמיד הייתה לו שאיפה לחקור, לדעת דברים מעבר לגיל שלו. מגיל שש אבחנו אותו מחונן.

3:39 גיל קדוש (בת דודה של אורי) תמיד צעד קדימה. מאוד פיקח, מאוד מדויק. חושב עשר פעמים לפני שהוא אומר משהו. שאלה: רציני לגילול? גיל: מאוד. מאוד מאוד.

3:54 בן אוטו, חבר של אורי: בזמן שאנחנו היינו ילדים צוחקים, עושים דברים של ילדים, אורי יותר היה בחור רציני ויותר חד.

4:00 אורי: מגיל עשר בערך אני טניסאי. מתמקצע לאט לאט, משחק באופן מקצועי, תחרויות, מחנות אימונים בחו"ל, עד לרגע של פציעה שבעצם משביתה אותי, פציעה די קשה ביד, שבעצם די גונזת את החלום של האופן התחרותי. השגרה הזאת של הטניס, חמישה אימונים בשבוע, חמש שעות כל יום, לא משאירה לך בדיוק זמן להתעדכן, לצאת, לקרוא. (4:25) אני בן אדם שתמיד אהב מאוד אקטואליה, תמיד היה חשוב לי לדעת הכול, סקרן, להתעדכן, להיות תמיד זה שנמצא ויודע, בעיקר בנושאי הביטחון, אני גר באשקלון, זה משהו שהוא נוגע, הרבה אזעקות, הרבה פיצוצים, תקיפות.

4:44 קריין: ממש לפני דקות אחדות נשמעת אזעקה באשקלון כאשר ראש הממשלה בנימין נתניהו, נמצא בכנס לקראת הפריימריז שעתיד להיערך מחר. ראש הממשלה הורד מהבמה והועבר למרחב מוגן. בהאא אבו אל-עטא.

5:00 אורי: לא נכון. שאלה: לא? ג'יהאד איסלאמי. אורי: נכון, בהאא אבו אל-אטא זה לא הבן אדם, בהתיני [בכתוביות תיקנו בהיתוני], הוא אחראי על הירי. באיזשהו ערוץ די

גדול בטלגרם יש קבוצת דיונים, הם טוענים שיש תקיפה בחאן יונס בצפון הרצועה, של איזה אתר, ואני מתקן אותם שחאן יונס זה בדרום הרצועה ואת השם של האתר. (5:15) ופונה אליי בחור בשם קובי, אומר לי: "שלום, ראיתי שאתה מתמצא בענייני ביטחון, ויש לי ערוץ חדשות חדש של מאתיים עוקבים, ואני אשמח אם תוכל לבוא ולעזור לנו לדווח".

5:30 קובי (?), לשעבר מנהל ערוץ "עולם החדשות" בטלגרם – מההתכתבויות הראשונות שלנו בטלגרם כבר הבנתי שמדובר במישהו מאוד חד, מישהו מאוד מפולפל. כתב: לא ידעת שמדובר בילד בן 16. קובי (?): לא היה לי מושג, ומתחילים לרוץ.

5:45 קריין: "עולם החדשות" הוא אחד מבין לא מעט ערוצים שנפתחו בשנים האלה על ידי חובבי אקטואליה באפליקציות טלגרם. מתפתחת ביניהם תחרות. מי יביא את המידע הכי מפורט והכי מיוחד על אירועי השעה. יסחוף אחריו יותר עוקבים.

6:06 שאלה: כמה שעות ביום אתה על זה במוצאי?

6:09 אורי: 24/7, אין לזה שעות. הייתי מחובר לזה באמת כל היום.

6:18 שאלה: אתה גם לומד, לא?

6:20 אורי: נכון, לומד. אמנם לא הייתי מגיע הרבה לבית הספר, הייתי מחסיר המון.

6:22 בכיר בחברת מודיעין: היה מוכשר, כמו שד, היה מאוד מרשים, בגלל הגיל.

6:26 אורי: נהיה אובססיבי לזה. זה משהו שמביא לי אדרנלין, שאני רואה שאני מצליח בו.

6:37 יוסי אלעזר, מנהל ערוץ הטלגרם "העולם הערבי": כילד בן 16 או 17 ההבנה שלו הייתה עמוקה מאוד בעולם הערבי. הוא כשרוני מאוד. פשוט מתחיל לתת צרור של דיווחים, והראה יכולות שהן מעבר לכל מה שנתקלתי בעולם הטלגרם.

6:57 אורי: התאוצה של הערוץ היא לא נורמלית. יש לפרסומים שלי מאות אלפי ומיליוני צפיות.

7:07 קריין: הפרסומים של אורי מתפרשים על כל המזרח התיכון. כאן, למשל, בכתבה על פרויקט יוקרה בלבנון, הוא כותב, בדירות ובבתים השונים שבמתחם הגדול חזבאללה מאחסן אמל"ח בעיקר רקטות

7:20 יוסי אלעזר, מנהל ערוץ הטלגרם "העולם הערבי": רציתי לדעת מאיפה הוא הביא את המידעים האלה, היה אומר – יש לי את המקורות שלי וזהו.

7:29 קריין: בספטמבר 2021 כותב אורי על מחנה בטהרן, שמשמרות המהפכה מארחים בו מחבלים שונים. שלוש שנים אחר כך התברר שבמקום הזה התארח איסמעיל הנייה בלילה שבו חוסל.

7:42 טל בארי, ראש מחלקת מחקר, מרכז "עלמא": התחושה הייתה שהוא יודע יותר מדי. הוא יודע דברים שהוא לא אמור לדעת.

7:46 קריין: כשצה"ל עוצר דייגים בעזה בחשד להברחת אמצעי לחימה, הוא מפרסם מידע מפורט על העצורים, והעוקבים שלו נדהמים. (הדייגים העצורים: 1. מחמוד נביל אלברדויל; 2. מחמד אסעיד אבו בטן; 3. חליל אימו אלברדויל; 4. מחמד אימן אלברדויל; 5. מימד אבראהים אלברדויל; 6. אבראהים הוישל אבו עדואן). מאיפה הם מקבלים את המידע? תשמעו, אתם מטורפים.

8:00 הוא לא חשף את המקורות שלו. קריין: שאלת אותו? שאלתי אותו. קריין: מה אמר לך? – מהרשת.

8:04 אורי: אחרי שהערוץ צבר תהודה די רחבה בעולם, נכנסו אנשים בדרך גבוה בקהילת המודיעין הישראלית – עמוס ידלון, ראש אמ"ן לשעבר.

8:23 קריין: באפריל 2021 שמים עין על העבודה של אורי גם בכלי התקשורת הגדולים בארץ.

8:35 אורי: מגיעות אגב באותו יום שתי פניות גם מוויינט וגם מחדשות 12, שאבוא לעבוד בדיסק לענייני ערבים. לאורך כל הזמן אני מבהיר שאני בן 16, פשוט חשבו שאני מתלוצץ. החלטתי לקבל החלטה ולנסוע לחדשות 12. הייתה לנו פגישה של שעתיים בנווה אילן.

- 8:50 אילן [תמונה של אהוד יערי שמדבר בחדשות 12 כנראה], אומר לי ידידי הצעיר אורי אלמקייס, שעוזר לנו: התקיפה היא על הבית של מפקד חטיבת רפיח. אנחנו אומרים תודה לחברי הצעיר אוריאל אלמקייס שהביא לנו את התמונות האלה".
- 9:01 אורי: אהוד יערי הוא היה מדבר איתי המון, גם שיחות וידיאו, שואל לשלומי, לקח אותי מעין סוג של פרויקט. ובמקביל אני מתחיל מיונים לאמ"ן, להגיע לחטיבת המחקר, להיות חוקר, משהו שרציתי כל החיים. אני כבר מודיע לאהוד שהתחלתי את המיונים ושאיני מעדיף להימנע מקשר עם עיתונאים. הוא מקבל את זה ונותן לי את הברכה שלו, ואני ממשיך הלאה.
- 9:31 קול אישה: מוודאת שראיתי כנף משולשת (?), טיל באוויר, מיד עדכון על הביצוע. קול גבר: קבל, יש הפלה מקבינט אחד.
- 9:36 באזור חודש פברואר ב-2022 יש דיווח על שני כטב"מי נפץ מסוג שאהד 136, שמיורטים באזור ארביל, אזור מערב עיראק, צפון מערב עיראק.
- 9:51 קריין: זה הסיפור ששם את אורי, בלי שהוא יודע בכלל, על הרדאר של קהילת המודיעין הישראלית.
- 17/2/2022 09:59 – איראן באופן תקדימי משגרת כטב"מי נפץ לעבר ישראל.
- 10:05 בני גנץ: אנו מעריכים שמטרת השידור הזה הייתה להציח אותם ברצועת עזה או באי"ש ולהעביר באמצעותם אמל"ח. המשימה הזאת הוכשלה.
- 10:20 אורי: לילה או שניים לאחר מכן – מדווחים בכרמאנשה, בעצם מערב איראן, על סדרה של פיצוצים לאחר רעש זמזום.
- 10:23 דרוקר: מי מדווח? אורי: מספר מקורות איראניים שגרים שם באזור.
- 10:30 קריין: ימים ספורים לאחר הדיווחים על קולות הפיצוצים המסתוריים, אורי חושף מה עמד מאחוריהם. בתגובה לשיגור אותם כטב"מים מאיראן הותקף על ידי המוסד מבנה המשמש לאחסון הכטב"מים בסיס הלוגיסטי שבמערב איראן. נזק בד נגרם לאתר ולכטב"מים שאוחסנו בו. אורי: זה צובר תאוצה. זה מגיע לחדשות, זה רץ בכל העולם, כל מקום. קריין (10:52): ב-2022 זו דרמה ענקית. ישראל תוקפת לראשונה באיראן. ומי שעולה על זה לפני כולם, לא ברור איך, הוא בחור בן 17 מאשקלון.
- 11:02 מצטטים פרסומים – (בעברית) התפרסם שלפני חודש ישראל השמידה בתקיפה אווירית מאות מל"טים בעומק איראן. (פרסום באנגלית): ישראל תקפה בסיס מל"טים במערב איראן. (בערבית): שישה מל"טים ישראליים שוגרו בחודש פברואר האחרון מכורדיסטן העיראית לעבר בסיס בכרמאנשה האיראנית. נזק נגרם לבסיס.
- 11:25 אורי: ואפילו סוכנות נור שזו סוכנות שמזוהה עם המשטר האיראני, מוציאה הכחשה למקרה.
- 11:32 קריין: האיראנים מכחישים. אבל (11:36) אישור ללנכונת הידיעה מגיע דווקא מצד ישראל, ובדרך מאוד לא שגרתית.
- 11:41 – אורי: אני מקבל בעצם ממתקפת הלייקים עוקב ולייק משמרית מאיר, שהיא היועצת דאז לראש הממשלה בנט. קריין: הלייק המפתיע מצמרת המדינה מאוד מרגיז את ראש המוסד דדי ברנע, שמאשים את היועצת שמרית מאיר בחוסר אחריות.
- 12:02 – אורי: ואני מבין שפשוט הייתה פגישה מצומצמת של ראש המוסד, שמרית מאיר וראש הממשלה בנט. ראש המוסד חקר על הנושא, בדק והחשיפה מאוד מאוד הפתיעה אותם. שאלה: התלהבת? אורי: כן. אם היא עשתה לייק לפוסט הזה אז זה סוג של אישור. הדבר היה ונברא.
- 12:24 – קריין: במאי 2022, מעט אחרי החשיפה יוצאת הדופן על התקיפה באיראן, מפרסם אורי חשיפה נוספת, הפעם בנוגע לתקיפה בסוריה.
- 12:37 – אורי: אני מפרסם באמת שהיה אירוע חריג, שסוללת אס-300 ירתה על מטוסי חיל האוויר, ובתגובה הם יצאו לגל תקיפות שני והשמידו אותה.

12:44 – קריין: אירוע חריג בלשון המעטה. סוללות טילי האס-300 בסוריה תופעלו על ידי כוחות רוסיים. אורי מדווח על עימות ישיר בין רוסיה לחיל האוויר. סופר רגיש. החומרים נאסרו לפרסום על כלי התקשורת הממוסדים אבל אורי חושף: לאור הפגיעה באתר האחסנה של סוללת הנ"מ מערבית ל... ניתן להבין כי רוסיה הפעילה לראשונה את מערכת ההגנה האווירית המתקדמת אס-300 כנגד מטוסי חיל האוויר הישראלי. כמה עיתונאים זועמים על הפרסום, ומתחילים לרחרח איך הוא התאפשר. עם או בלי קשר, כמה ימים אחר כך פושטים על בית משפחת אלמקייס באשקלון חוקרי המשטרה והשב"כ.

13:33 – אמא של אורי: מבהיל, מפחיד. מישהו מוכן להסביר לי מה קורה? למה אתם כאן? הייתי בהלם. לא הבנתי מה קורה. הוא יצא איתם. אמרתי לו: "אורי, לא לדאוג, אנחנו מאחוריק. כל מה שיהיה אנחנו נהפוך עולמות כדי שאתה תגיע הביתה והכול יהיה בסדר".

13:52 – החבר בן אוטו: שלחתי הודעה לאורי ולא היה מענה. יום למחרת היה את הבגרות בעברית וכשראינו שאורי לא הגיע כבר זה היה קצת מוזר. עבר יום, עברו יומיים, עברו שלושה ימים, שמנו לב שאין אורי, בלעה אותו האדמה.

14:13 – עו"ד דין כוכבי (מייצג את אורי עם עו"ד אורית חיון): אני מקבל טלפון מחבר מאוד טוב של אחי. אומר לי, תקשיב, יש איזו בעיה עם בן משפחה שלי, אני צריך את העזרה שלך. אני לא יודע יותר מדי. הבנתי מאמא שלו שהוא נעצר. בוא, תעזור. אורית חיון: ילד נעלם מבית הספר ולאף אחד אסור לדעת למה, זה קצת הזכיר ממש משטרים חשוכים. לא נתנו לו לראות עורך דין, והכול היה עטוף במין כזה אסור לכם לדעת והכל כזה נורא סודי. אסור להגיד להורים, ואסור להגיד לאף אחד, ובכלל אסור להגיד שהוא נעצר.

14:51 – קריין: כל זה קורה שנתיים וחצי לפני שטיפול דומה ניתן לדובר ראש הממשלה, אלי פלדשטיין, אבל במקרה הזה איש לא מתגייס לטובתו של אורי.

15:01 – דין: כשאומרים לי את השם של המתקן שהוא נמצא שם אני יודע מה קורה במתקן הזה.

15:10 – אורי: אוזקים אותי ידיים, רגליים, מאוד במפתיע, מאוד במהירות, ומתחילים להעלות אותי במדרגות. יוצאים שני אנשים, ישר אני מזהה אותם, שני מחבלים שהיו שותפים לפיגוע הגרזינים ביישוב אלעד.

(מקרינים: שלושה בני אדם נרצחו וארבעה נוספים נפצעו, שניים מהם באורח קשה בפיגוע שאירע בצאת יום העצמאות). אני זוכר איך הם היו נראים כשעצרו אותם, כי תרגמתי את החקירה שלהם מערבית לעברית, והם לא דומים לעצמם. הלסת של אחד מהם נמצאת ממש בחוץ, היא שבורה. אני מבין לאן הגעתי. אני מבין שזה לא מתקן שגרתי, שכאן לא אוספים את המודיעין מהמחשב. שמים לי על הראש מסכה כזאת כדי שאני לא אראה, תוך כדי שאני עם המסכה ואני מובל לאיזשהו מקום מאוד מאוד קר, מתחיל לשמוע סדרה של מנעולים מאוד מאוד כבדים נפתחים אחד אחרי השני. מקבל דחיפה קטנה לבפנים. נכנס עם הראש בתקרה מאוד נמוכה, והדלת נסגרת. המנעולים ננעלים אחד אחרי השני, ואומרים לי: "אתה יכול להסיר את המסכה". מוריד אותה. תא מטר ושישים לרוחב בערך, מטר ושישים לאורך ולגובה, אין בו כלום, כולו אפור, מאוד מאוד קר, חנוק, כתוביות על הקיר בערבית, והדבר היחיד שיש בו זה חור ברצפה שמשמש אותך לצרכים. תא שבי לכל דבר ועניין. אתה שומע צרחות בערבית, קללות, הטחות, מכות. כל הזמן יש אור בתא למעלה, מנורה מאוד מאוד חזקה, ובארבע בבוקר יש הבזק ואתה מתחיל לשמוע פתאום קולות בערבית. תפילה, ארבע בבוקר, תפילת פג'ר. אתה מרגיש בתוך מסגד. אין שום יהודי במתקן, אני היחיד שיש לו על התא מעין מגנטים כאלה שרשום: קטין, יהודי, לא מסוכן.

17:26 – קריין: מהחקירה הסמויה שניהלו בשב"כ בשבועות שקדמו למעצר, עלה החשד שהפרסומים המרשימים של הצעיר מאשקלון לא הגיעו רק בזכות חריצות וכישרון, אלא גם באמצעות הדלפות היישר מהלב של אגף המודיעין בצה"ל.

17:42 – ידיעה: אנחנו פותחים קודם כל עם הפרשה הביטחונית החמורה באגף המודיעין. איש מילואים נעצר בחשד שמסר ידיעות סודיות לנער וגרם לנזק ביטחוני למדינת ישראל. זו פרשה חמורה שגרמה גם לנזק בליבת העשייה המודיעינית של מדינת ישראל.

18:00 – קריין: המצב של אורי מסתבך עד מעל הראש כשאותם חיילים מאמ"ן מאשרים בחקירותיהם שמסרו לו מידע סודי. החוקרים מאשימים את אורי שהמידע שפורסם פגע בתכניות הצבא, חיבל באיסוף המודיעין ואף היה עלול לסכן חיי אדם.

- 18:17 – מישוהו: במערכת הביטחון מספרים על פגיעה אמיתית בביטחון המדינה וגם המניע מכעים: הרצון לחץ ולספר לחבריה.
- 18:27 – קריין: ההתכתבויות הפרטיות בין אורי לבין אותם חיילים והידיעות שפורסמו על ידיו בערוץ הכילו באמת מידע אינטימי ממש על דמויות בולטות באיראן ובארגוני הטרור ועל מבצעים סודיים של צה"ל.
- 18:41 – אורי: אני נכנס לחקירה והפעם גם יש דפים על השולחן. ערימת דפים בערך בגודל כזה, מאות דפים. בכל דף יש איזה חמש, שש ידיעות. אני מצליח לראות שרשום "חמור מאוד", "חמור", "יכול לגרום למשבר מדיני" ושם מתחילה החקירה האינטנסיבית. שואלים אותי ידיעה, ידיעה, מה אני מגיב? איך אני מוכיח שהיא לא מסווגת? היו שם באזור 1000 ידיעות.
- 19:09 – דרוקר: כמה זמן לקוח לכם לעבור על אלף ידיעות? זה לא יום אחד.
- 19:12 – אורי: חודש. דרוקר: חודש? אורי: חודש. דרוקר: וואו.
- 19:27 – אורי: נסינות פסיכולוגיים להרתיע אותי. הרבה צרחות. הטחות בשולחן. באיזשהו שלב בוכה בחקירה. בסוף החקירה אומר לי: כדאי לך להפסיק לשקר לנו. יש לנו אינדיקציה שאתה מסתיר דברים ואנחנו יודעים הכול, אז בוא, תשתף איתנו פעולה, אחרת זה יעלה לך ביוקר.
- 19:54 – קריין: הטענה של אורי מהרגע הראשון הייתה טען שאת כל המידע הסודי כביכול הוא מצא גלוי באינטרנט.
- 20:05 – דין: מעל עשרים יום שהוא בחקירות. פעם אחת לא פתחו את המחשב ואמרו לו: "בוא תראה לנו מאיפה הבאת את החומרים". דרוקר: והוא מבקש גישה למחשב? דין: מבקש. והם כל פעם שהם שומעים את זה הם מנסים להעביר הלאה את השאלה הבאה.
- 20:19 – דרוקר: גם את טיעון ההגנה המרכזי של אורי החוקרים לא ממש בדקו לעומק. אפשר להבין אותם. הוא היה סופר מביך עבור המערכת.
- 20:28 דין: שואל אותו: "תגיד, מה יש עוד מעבר לחשדות שהם מטיחים בך? עם מה אני יכול לעבוד?"
- 20:35 – ואז הוא אומר: "תשמע, יש שניים שאני הייתי מתכתב איתם, אחד מפיקוד צפון ואחר מפיקוד מרכז והם הפעילו אותי". אני אומר לו: "מה הפעילו אותך? אתה ילד בן 17. אוקיי. זה הבסיס של החקירות שלך. אתה נחקר על ידי השב"כ? אתה והם באותו צד!"
- 20:58 קריין: הסיפור הלא ייאמן הזה עוד ישנה בהמשך את התמונה כולה ואת גורלו של התיק הזה. זה (21:07) סיפור שמתחיל ב-26/1/2022 4 חודשים לפני שאורי נעצר.
- 21:18 – קריין: רס"ן צור, קמ"ן שולח לאורי, אז עדיין קטין, הודעה: מה נשמע, אורי? אהלן צור, מכירים? אני קצין במודיעין. אם יש לך שאלות, מוזמן לדבר איתי. אורי: ואני ממשיך לשאול למה פנה אליי, מאיפה הוא קיבל את המספר, יותר מתחקר אותו. מדובר ברס"ן באמ"ן, ראש מדור, שזה הבן-אדם. הבן-אדם באמת קצין מודיעין. מאז החודשים יוני-יולי האחרונים, בצה"ל מזהים שינוי במאפייני הפעילות של חזבאללה בגולן, ובחשאי הוא מקים את תשתית הטרור – "תיק הגולן".
- 21:50 – רס"ן צור היה אחראי באותה תקופה באוגדת רמת הגולן על הטיפול המודיעיני באיום הזה של התחזקות חזבאללה ואיראן בדרום סוריה.
- 22:04 – 13/5/2022 – צור מזהה בערוץ הטלגרם הפופולרי של אורי אמצעי יעיל להעביר דרכו מסרים להשפיע על האויב שמעבר לגבול.
- אריק ברבינג (האריס), לשעבר ראש סייבר בשב"כ – אם לאותו בחור העוקבים שלו הם איראנים או שלוחי איראנים אז אני יכול לנצל את הציר הזה כדי להעביר להם גם סוגי מידע אחרים. זה השפעה, influence כן.
- 22:29 – קריין: צור מסביר למאו"ג דאז רומן גופמן, היום מזכ"צ רה"מ, שאם הוא רוצה להגיע לאוזן של אנשי החזבאללה ומשמרות המהפכה ערוץ הטלגרם של אורי יהיה יותר אפקטיבי מכלי התקשורת הרגילים.
- 22:44 – קריין: לפי נוהלי הצבא פעילות כזו מול אזרחים אסורה אבל תא"ל גופמן נותן לצור אור ירוק.

22:50 – אורי: צור אומר לי: "אני רוצה להתחיל מבצע כלשהו שבמסגרתו אני אעביר לך חומרים מעניינים בלשוננו על גורמים בזירות מסוימות שאני ארצה שתפרסם"

23:01 – אורי: ובאמת צור מתחיל להעביר לי חומרים.

23:08 – קריין: תחילה מעביר לו חומרים שכבר פורסמו על כפר בדרום סוריה שאיראן וחזבאללה התבססו בו ורומז לו להעלות כתבות בנושא.

23:16 נתניהו: יש לי מסר ברור לאיראן ולחזבאללה, אנחנו יודעים מה אתם עושים, אנחנו יודעים איפה אתם עושים זאת.

23:23 – קריין: כדי להבהיר לאויב עד כמה אנחנו יודעים, צור מעודד את אורי לחשוף בערוץ שלו פרטים אישיים של מחבלים שונים: פעיל חזבאללה, שם, מספר טלפון, תמונה, פועל באזור... המפקדה שלו... נ"צ. זה יכול להיות חזק. פרסום כזה הוא טוב [לא ברור שקשור לרומן]

23:43 אהוד ברבינג: זה מסר של חשש והפחדה, כן? אני יודע עליך משהו, ולפעמים אני יודע עליך פרט אינטימי ואני מפרסם את זה. זה מאוד מאוד מלחיץ. היא גורמת לך שאתה משנה את הפעילות שלך.

23:56 – אורי: יש לי הרבה תהודה בקהל הערבי עם ערוץ הטלגרם, וכל מידע שאני מפרסם עובר דרך סוכנויות תקשורת ערביות, דרך ארגוני טרור שמנטרים את הערוץ. יש מי שקורא, יש יעד.

24:08 – קריין: הכתבות של אורי זוכות להד בעולם הערבי, צור מתלהב, תותח, אתה בעל ידע רב, מרשים מאוד, חזק, כל הכבוד אחי. **משמיעים הקלטה (24:20): "כבוד גדול ש"נורס אל דראסת" (מכון מחקר) מצטט אותך". (מי מדבר?) בהחלט כבוד גדול. המשך ההקלטה (מי מדבר?) – יש לו איזה שישים אלף עוקבים, לדעתי שישים ומשהו.**

24:31 – קריין: בשלב מסוים, הקשר המוזר הזה, רס"ן באמ"ן שמפעיל נער, תלמיד תיכון, כדי להילחם פסיכולוגית בחזבאללה ובאיראן, הקשר נראה כנראה בעייתי לכמה גורמים בצבא.

24:45 – אורי: יש איזשהו רגע די בתחילת ההפעלה שהוא אומר לי: "קיבלתי הוראה מלמעלה לחדול מהקשר".

24:53 – מקריאים הודעה מצור: נדרשתי לנתק מגע. לצערי. זה מעליי. לא דיברנו, אתה לא מכיר אותי. אם ישאלו – לא מכירים. אתה ראית דברים ברשת ותו לא.

25:03 – אורי: אני אומר לו, "אוקיי, בסדר גמור". עוברות 24 שעות והבן אדם חוזר לאותו קשר.

25:11 – קריין: צור ממשיך את הקשר, אולי כי הוא מגלה שאפשר להפיק מאורי הרבה מעבר למה שהוא חשב בהתחלה. התברר שהנער מאשקלון יודע לא רק לנתח חומר באינטרנט, אלא גם לייצר לעצמו מקורות מידע בסוריה.

25:29 – אורי: זה מקור סורי שעקבתי אחריו ויכולתי להפעיל אותו בכל רגע **מכיוון שהוא היה שולח לי תיעודים פשוט כעוקב של הערוץ**. יש לו חברים במקומות מסוימים שיודעים לאסוף את המודיעין בין אם זה חזבאללה ובין אם זה משמרות המהפכה, בין אם זה אפילו צבא אסד. צור מזהה את הפוטנציאל 25:45 – **ומשם מתחיל כל עניין ההפעלה.**

25:51 – מקריאים התכתבות בין צור לאורי – צור: יפה שאתה מפעיל מקורות. יודעים שאתה ישראלי? אורי: מאמין שכן. רוצה שאשאל את המקורות הסוריים שאלות עבורך? צריך משהו? צור: זה בהחלט מעניין אם יש להם מידע על לבנונים או איראנים שמסתובבים בדרום סוריה. הכי הרבה חסר לי: שמות, תמונות ומספרי טלפון של מבריחי סמים מסוריה לירדן.

26:09 – דרוקר: צור מעביר דרך שאלות. אורי: נכון.

26:12 – מקריאים הודעה מצור: האם אתה מכיר אנשים מחזבאללה או מאיראן שמסתובבים בדרום סוריה? אם כן, מאיזה כפר? (שם, פייסבוק, מספר טלפון). מקריאים הודעה נוספת מצור: האם אתה מכיר סונים שעברו או עוברים תהליך הפיכה לשיעים? ועוד הודעה מצור: מי מאנשי דיביזיה 4 עוסק בהברחות וסחר בסמים בדרום סוריה?

- 26:31 – קריין: כשהמקור הסורי שולח תשובות, אורי מרוצה עד הגג. הוא ממש בעיה למשטר אסד. פותח עליהם חופשי. מקושר למלא אנשים.
- 26:39 – מקריאים הודעה מצור: מדהים. משמיעים הקלטה מצור: תודה רבה רבה. [את ההמשך שומעים מהר ומטושטש] פרטים מפקדות ופעילי חזבאללה בסוריה באזור חומס ואבו כמאל. תודה רבה.
- 27:00 – אורי: לאט לאט המידע נהיה הרבה יותר קונקרטי. הופך להיות דו"חות מודיעין מפורטים. מספרי טלפון, תעודות זהות, מיקומים, שיטות פעולה.
- 27:05 משמיעים הקלטה של אורי: בדיוק עכשיו דיברתי איתו. הוא אמר שישלח לי עוד כמה דו"חות גדולים בחודש הקרוב. הם עובדים עכשיו על איסוף מודיעין על כל המיליציות האיראניות באזור של סוריה. וביקשתי שישלח לי עוד מידע בעיקר על חזבאללה בגולן, כל העניין של מפקדת הדרום, "תיק הגולן, כל העניין הזה שמה שישלח לי עוד פרטים.
- 27:30 – דרוקר: אתה מתכתב עם כל מיני גורמים עוינים. אתה לא מת מפחד, אורי?
- 27:32 – אורי: לא. אני באותו שלב בטוח שאם אמ"ן מפעיל אותי הוא מספק לי גם מעטפת הגנה.
- 27:40 קריינית מהטלוויזיה: 11 נרצחים בשלושה פיגועים בתוך שבוע. גל הטרור לא עוצר. בדקות האחרונות דיווח על פיגוע נוסף, הפעם בירושלים.
- 27:51 – אורי: במהלך אותו מבצע הפעלה עם צור, התחיל גל פיגועי טרור מאוד מאוד רצחני בשטחי הארץ. אני מעוניין לעזור אבל שנינו מבינים שזה לא תחום העיסוק של צור. הוא מפנה אותי לנתנאל, נגד בפיקוד מרכז שמתעסק בעניין הפיגועים.
- 28:11 מקריאים הודעה של נתנאל: "תקשיב, אחי, תשלח לי דברים שהם אקטואליים ורלוונטיים ואני אעביר להם".
- 28:16 – אורי: שלחתי לו פרופילים של מאות מחבלים פוטנציאליים, עם הוכחות עם שיוכים ארגוניים, עם תעודות זהות, מיקומים, בתים.
- 28:23 – דרוקר: אבל איך אתה עושה את זה? אתה נכנס לפייסבוק ומה?
- 28:24 – אורי: פשוט פותחים משתמש פיקטיבי, מוסיפים לו כמה תמונות לאורך זמן כמובן, שייראה אמיתי, ולאט לאט מתחילים להיכנס לקבוצות של מקומיות שיכולים לראות פה דוגמה, זה בא אדם שקוראים לו סייפן אבו אלפוז. ברגע שאנחנו מזהים שיש לו נשק, אנחנו מתחילים לבצע אחריו מעקב.
- 28:44 – קריין: בין השאר מאתר אורי בדרך יצירתית גם פעיל מרכזי ב"גוב האריות", התארגנות הטרור המשמעותית שצמחה במחנה הפליטים ג'נין.
- 28:54 – אורי: אני מזהה אותו בהתחלה דרך שמשה של רכב, זה משהו שנראה לעין ואני רואה שיש לו אם-16 ביד. באיזשהו שלב אני מזהה חנות באמצע כיכר, אני עוצר את הלייב, מגביר את הבהירות, מנסה למצוא את השם, מוצא את השם של אותה חנות, מחפש אותה בגוגל, רואה שזה חנות דגים באזור קלקיליה, מוצא את המיקום המדויק שלה ב"גוגל מפות", משם אני לקוח את הנ"צ ומתחיל להתחקות בהפרש אחר כל מסלול הנסיעה שלו בלייב.
- 29:28 – שאלה לאריק ברבינג: זאת עבודה שעוזרת למערכת הביטחון, לשב"כ? אריק ברבינג: עוזר מאוד, עוזר מאוד.
- 29:30 – אורי: ברגע שאני מעביר את אותן 100 ההפללות הראשונות, הוא ישר רושם לי: "קיבלתי, מועבר לשב"כ".
- 29:38 – מקריאים הודעה מנתנאל: בשלישי הולכים לשבת בצוות מודיעין מיוחד באוגדה, למצות את מה שאתה שולח. אשמח לעוד. צריך לשלוח אותך למוסד. אמרתי לצור שאנחנו מעבירים הכל לשב"כ. נמשיך ככה ונתפוס עוד ועוד דגים.
- 29:52 – איתי: התרגשת מזה? זה עשה לך התרוממות רוח?

- 29:55 – מאוד. בוא נא. אני בגיל 16 עוד לפני הצבא, ואני עושה פה פעולות שוואלה מסכלות פיגועים, בין אם זה בתוך הארץ, מחוץ לארץ, וזה מציל חיים של אנשים, זו התחושה הכי טובה והכי עילאית שיש.
- 30:14 – קריין: חזרה לחדרי החקירות. לאחר שאורי סיפר שהפעילו אותו, הוחלט בפרקליטות להנחות את המשטרה לפנות לצה"ל ולברר את העניין. לטענת המשטרה, צה"ל השיב: לא הייתה שום הפעלה, אורי משקר". החוקרים מסתפקים בזה וממשיכים הלאה.
- 30:35 – אורי: "אני מבקש, יש לכם את הטלפון שלי, בואו תוציאו את כל ההתכתבות עם צור, בואו נעבור שיחה שיחה ותראו שהפעלתם אותי". אני אומר, וזה נכנס מאוזן ויוצא מאוזן, וככה כל פעם כשאני מזכיר את השמות צור ונתנאל, וזה הולך וזה פשוט נעלם.
- 30:50 עו"ד אורית חיון: הוא כלוא במין מעגל כזה של חקירות ממושכות, כל היום, כל היום, שהוא אומר את הדברים ומרגיש שלא מקשיבים לו, ומטיחים בו שוב ושוב את אותם דברים.
- 31:08 – אורי: אני עובר לכלא אופק, כלא לקטינים. אני בבידוד מוחלט. אני באגף שלם שיש בו קומה שהיא רק שלי. אני לא יוצא לחצר כמו שאר העצורים. כלומר אין לי את הזכויות הבסיסיות שיש לכל עצור. גם תנאי ההיגיינה של האוכל עם נמלים, עם חרקים, ירדתי שם 14 ק"ג ב-44 ימים.
- 31:32 – אורית חיון: הוא במצב נפשי מאוד סוער. הוא מפוחד. הוא ילד, פחות מגיל 18, בלי אבא, בלי אמא. אנחנו הקשר היחיד שלו לעולם החיצון. אני מאוד מאוד דואגת לשלומם וביטחונם ואני גם אומרת את זה לבית המשפט.
- 31:49 רונית: גיהנום במלוא מובן המילה. זה להגיע לבית ריק כשיש לך ילד אחד, והחיים שלנו נעצרו. הבן שלי נמצא במקום שהוא לא ראוי, לא אמור להיות בו. גם הזהירו אותנו לא לדבר על זה, שזה רק יסבך את זה יותר אם אנחנו נדבר. זה אני ובעלי וזהו.
- 32:16 – קריין: המעצר של אורי מוארך שוב ושוב. מפאת הסודיות הרבה הפרוטוקולים של הדיונים מודפסים. נשמרים בכספת מיוחדת בבית המשפט ואז נמחקים מהמחשב.
- 32:30 – **אורית חיון: יש בכל דיון קצינים בכירים מהצבא שיושבים מאחור.** החומר מגיע עם שומרים עם נשק, הקלדנית היא מיוחדת, השופט הוא כזה שעבר תחקיר ביטחוני והפרוטוקול חסוי, ואנחנו תחת מילת הקסם "ביטחון המדינה", אז השופטים לא מרשים לעצמם יותר מדי. שופט הימים באיזשהו שלב החליט לשחרר אותו, והם ערערו על זה.
- 33:02 – אורי: חוזרת השופטת מהחדר, היא אומרת שהיא מקבלת את הערעור של המשטרה שאני לא משוחרר ואין נימוק. שוק. אני שומע את זה ורק בוכה, מתפרק. אני יוצא משם, אני מחבק את ההורים שלי, אני מנסה לידם לא להישבר. אני אומר, אם אחרי זה לא השתחררתי, כנראה שזה לא יקרה. אני מאבד תקווה לגמרי. זה היה יום מאוד קשה. יום שלא נגמר והתנסקתי באותו יום.
- 33:50 – קריין: בסך הכל ישב אורי במעצר 44 ימים, מהם שבוע במתקן שב"כ. שופטים האריכו שוב ושוב את מעצרו ולא התרשמו יותר מדי מטענותיו על כך שהופעל ע"י שני גורמים צבאיים שונים.
- 34:03 – קריין בטלוויזיה 13: **כתבי אישום הוגשו היום נגד המעורבים בפרשת פרסום מידע מודיעיני רגיש ברשתות החברתיות, ביניהם קצין מילואים באמ"ן ונער.**
- 34:12 – אורית חיון: מוגש כתב אישום חמור ובקשה למעצר עד תום ההליכים.
- 34:19 – קריין: רק לאחר מאבק מאומץ של עורכי דינו, מסכים בית המשפט לשחרר את אורי מכלא אופק. מעתה הוא מוחזק באיזוק אלקטרוני בביתו.
- 34:33 – רונית: זה חיבוק שאין לתאר. זה כאילו פעם ראשונה שהניחו לי אותו על הבטן אחרי הלידה, אותו דבר. זכיתי, קיבלתי את הבן שלי בחזרה.
- 34:41 – אורי: ההורים שלי קפצו עליי. התפרקתי, בכיתי, משם הרגש ככה לגמרי. אין רגש. אין שום דבר שפועל. קהות רגשית לגמרי.

- 34:55 – קריין: תנאי המעצר דרקוניים, כאלה ששמורים למקרים נדירים של פגיעה חמורה במיוחד בביטחון המדינה. מלבד מעט קרובי משפחה, לאף אחד אסור אפילו לדעת שאורי חזר הביתה. מקריאים את התנאים גם: בלי טלפון, בלי מחשב. שום דבר, כלום. אני חתום על שו"סים (שומר סוד) במסגרת החקירה. חתומים על זה גם שר הביטחון, ראש הממשלה דאז לפיד, כאילו אני לא יכול לדבר על זה עם אף אחד. אני לא יכול לצאת מהבית. יש לי איזוק על הרגל. אף אחד לא נכנס לבית. אלה תנאים שהם לא הגיוניים לנער.
- 35:35 – רונית: הרבה אין לו מה לעשות. להסתובב בסלון, מטבח, זהו.
- 35:39 – דרוקר: את רואה שזה משפיע עליו?
- 35:40 – רונית: השפיע עליו, הילד הלך בדאון. אין שמחת חיים שהייתה לו.
- 35:50 – דרוקר: בכל הזמן הזה, צור, אותו רס"ן מאמ"ן שהפעיל את אורי, יודע שהוא עצור. לאורי אין גישה לטלפון שלו שבו נשמרו ההתכתבויות ביניהם, אבל צור יכול לחשוף אותן בכל רגע.
- 36:03 – אורי: הבן אדם מודע למה שהיה, הוא מודע לזה שנעצרת, הוא חי את החיים שלו בלי רצון לנסות לעזור, עם מצפון כאילו כמעט נקי, ישן בשקט עם הילדים בבית, בזמן שאני לא רואה את אמא שלי 44 יום ולא יוצא מהבית ולא רואה את חברים שלי, והחיים שלי נעצרו למשך כמעט שנתיים.
- 36:22 – דרוקר: אתה לא אומר, אני חייב לתפוס את הצור הזה בטלפון, להגיד לו איפה אתה.
- 36:28 – אורי: אני אומר, ואנחנו מנסים פעם אחת לעשות את זה באמצעות דין. דין מתקשר אליו וצור מנתק את הטלפון בפנים, לא מוכן לשמוע אפילו.
- 36:38 איתי מתקשר: שלום, צור. צור: נכון.
- 36:40 – קריין: אנחנו הצלחנו להגיע אל צור. מיד נשמע את הגרסה שלו לאירועים.
- 36:51 – אורי: מבקשים אשרת יציאה לכמה שעות רק למשרד של עורכי הדין. שם מגיעות הבשורות שעד עכשיו אף אחד לא אמר לי אותן כדי לא להלחץ. **ומתחילים לדבר איתי על 15 שנות מאסר, ושזה יהיה מאוד קשה לצאת מזה. זה שב"כ וזה לא ארגון שמודה בטעות שלו**, וזה פרקליטות סייבר, והסיכויים לצאת מכתב אישום במדינה לא גבוהים.
- 37:10 – קריין: המצב של אורי נראה נואש במיוחד כשאחד החיילים שנעצרו בפרשה הורשע שמסר לו **מידע סודי ונגזר עליו מאסר של שנתיים**.
- 37:20 – אורי: אני מבקש מדין: בוא, בוא נעבוד ביחד, תן לי לכתוב, לעזור לך, תהיה איתי בשוטף, אל תנהל את זה בתור עורך דין, תן לי להיות איתך בניהול.
- 37:30 – דין כוכבי: אתה רואה בחור שהייתי שמח אם היה מתמחה שלי ואחר כך עורך דין במשרד. רצינות כזאת לא נתקלתי, בטח שלא מבני 17 ו-18. **מה שעבדנו להוכיח זה שהפרסומים עצמם והמידע שהוא פרסם היה מידע גלוי ולכן אף אחד לא יכול להגיד שהוא סודי ושהוא פוגע בביטחון המדינה**. הם מיהרו להסתכל על המידע כמידע שדלף מצה"ל, לא על אם הוא קיים באינטנט או לא.
- 38:03 – אורי: כאן הטעות שלהם. שהם בעצם לא עברו על זה בצורה יסודית.
- 38:08 – קריין: כתב האישום נגד אורי עסק במגוון ידיעות סודיות לכאורה שאורי קיבל, אולם את רובן הוא כלל לא פרסם. לאחר שנחקר על כאלף ידיעות, הוא הואשם שפרסם בערוץ הטלגרם שלו חמש ידיעות סודיות בלבד. **מה שמדהים יותר מכל הוא שהידיעות הסודיות כביכול מופיעות בערוץ עד היום**.
- 38:31 – אורית חיון: אנו רואים שאותו ערוץ טלגרם מפורסם שם ועומד באוויר, זאת אומרת אנחנו הדפסנו לא זוכרת כמה כמעט מאה עמודים של עמוד הטלגרם, הבאנו את זה לשופט אמרנו לו: "אדוני, מה הרעש הגדול, אם כל אחד יכול להיכנס לערוץ טלגרם ולראות מה כתוב שם".
- 38:50 – אריק ברבינג (האריס) – זה נשמע לי מוזר אם לא הזוי, כי אנו מוחקים מידע רגיש, גם אחרי שהוא נחשף.

38:56 – קריין: כמה מהידיעות בכתב האישום נמחקו מהערוץ של אורי ביוזמתו עוד לפני שנעצר, אבל מצאנו אותן באתרים אחרים ששיתפו אותן. אם באמת מדובר במידע סודי, שפרסומו פוגע בביטחון המדינה, מדוע המערכת מאפשרת לו להתפרסם שם בלי הפרעה?

39:13 – אורי: **אותם חיילים מודים, הם אומרים: "כן, אני מצטער, אני מתחרט, לא הייתי צריך לתת לו את המידע הזה".**

39:20 – איתי: הם כן מוודים במידע מסוים.

39:22 – אורי: **המידע שלהם השתלב עם מה שהם מכירים מהאינטרנט ומה שהם מכירים מהשירות. והוא כנראה מכיר את זה מהשירות וזה התבלבל לו.**

39:34 – קריין: **אורי מתעקש שכל מה שהוא פרסם נשאב מהרשת, בין השאר מאתרי אינטרנט של פרסומים זרים מופעלים על ידי המוסד.**

39:42 אורי: האתר הזה מדבר ברובו על יחידה 910 של חזבאללה, יחידת מבצעי החוץ. זה לדוגמה מומחה עטיה הוא מפקד של יחידה 133, זה האתר שהתמקד בעיקר בו, גם פה יש לנו אתר נוסף שהתמקד בכוח קודם של משמרות המהפכה, הרבה אישים, הרבה מתווי פח"ע שהם מפרסמים פה, שהמטרה שלהם היא פשוט למנוע אותם דרך חשיפה תקשורתית. בעצם רוב תמונת המצב המודיעינית שנבנית בערוץ נגזרת מהאתרים הללו.

40:15 – דרוקר: אז אתה בעצם מואשם בפרסום מידע סודי שבעצם פורסם באתר שהמוסד מפעיל אותו.

40:20 – אורי: על פי פרסומים זרים, כן. אתה אומר, אני לוקח מידע מכם, אתם יודעים שאתם מפרסמים אותו ואתם עדיין מאשימים אותי עליו, זה אבסורד.

40:29 – והנה עוד אבסורד. אחד מהפרסומים שנחשבו כפרסומים מסווגים היה על מחלקה כלשהי בחמאס. בערוץ 14 לקחו את הכתבה והעתיקו אותה באופן מלא, העבירו אותה צנזורה דרך אחד הכתבים שלהם ופרסמו אותה בעצם באתר האינטרנט שלהם.

40:47 – איתי: זאת אומרת, ידיעה שפורסמה בערוץ 14 לאחר שעברה צנזורה ונמצאת באתר ערוץ 14 עד היום אצלך הפכה לאישום. אורי: כן.

41:06 – דרוקר: איך בחור די צעיר מגיע ליכולות כאלה בלי שום הכשרה פורמלית?

41:11 – קריין: **כשביקשנו מאורי להדגים לנו את יכולותיו, התברר לנו שהוא רתם לצידו לא מעט אנשים בעלי מומחיות ייחודית וידע, שעזרו לו. כך, למשל, עבד הפיצוח של הידיעה לפיה ישראל תקפה לראשונה בסיס כטב"מים במערב איראן. [הסיפור של פברואר 2022. לתשומת הלב – צור יצר קשר בינואר 2022].**

41:27 – אורי: אם אנחנו נלך לשבוע לפני כן, אנחנו נוכל לראות שיש כאן גג שלם, האנגר לבן לחלוטין. ואם אנחנו עוברים סך הכל חמישה ימים קדימה, אפילו לא שבוע, אנחנו רואים כאן חור שחור מעל אותו מחסן. אחד מהמנהלים בעמוד הטלגרם, שמתעסק בעצם בפענוח תצלומי לוויין, הוא מזהה לגמרי שברים של הגג בכל מקום, אבק שריפה שהיה מסביב, וקובע באופן חד משמעי שהייתה שם תקיפה.

41:56 – קריין: וכך הוא פיצח את העימות בין חיל האוויר לסוללת הנ"מ הרוסית בסוריה.

42:02 – דרוקר: אתה צריך לדעת שיש שם סוללת נ"מ. אורי: נכון. דרוקר: והיא צריכה להיות סוללת אס-300, זו יכולה להיות גם סוללת נ"מ סורית. אורי: נכון. אני נעזר גם באנשים

42:02 – אורי: נכון. אני נעזר גם באנשים שמבינים דבר או שניים במערכות הגנה אוויריות ובעצם אנחנו מגיעים לאחר ניתוח מעמיק להבנה שמדובר באס-300, לאחר האימות, לאחר ההבנה ושכל המידע נמצא ברשת.

42:21 – איתי: **אז בשביל להגיע ממש לתובנות שהיגעת אליהן, כן היית צריך עזרה של אנשי מקצוע, של קצין בכיר לשעבר.**

42:24 – אורי: ברור, כלומר

42:30 – איתי: **הקצין הבכיר שעזר במקרה לאורי הוא סא"ל במילואים, לשעבר איש מערך המבצעים המיוחדים בחיל המודיעין, הוא יודע מי אתה?**

42:35 – אורי: **כן.**

42:38 – איתי: **זאת אומרת, הוא יודע שאתה בן 16, 17. ולמה הוא בקשר איתך?**

42:38 – אורי: הוא פשוט מצא חן בדיווחים שלי והיה מגיב עליהם ומשם נוצר הקשר שלנו, כשהבנתי שהוא יודע מה הוא מגיב.

42:53 – סא"ל במיל", לשעבר בכיר בחיל המודיעין: אני מכיר אותנו מאיזו קבוצה אחרת, לא קבוצה שלו, הוא היה ידען, זה בטוח. יש היום ברשת, אתה תמצא את כל סוללות הנ"מ ב... לא משנה, בכל מדינה שתראה. סוריה ספציפית, יש את הכול, כל הסוללות עם הטווחים שלהן, עם קשת הטווחים. כל תקיפה היום של צה"ל, איפה שהוא, יהיה מי שיאתר את זה.

43:15 – איתי: תגיד, יכול להיות אבל שהמערכת לא מבינה את זה שבאמת...

43:17 – סא"ל במיל": זה בוודאות. כשאני יצאתי, מה שנקרא, לעולם מהצבא אז הייתי בהלם.

43:30 – אורי: אנחנו לא מוכנים להתפשר על הסכם טיעון, על למחוק חלק מהעבירות. אני רוצה למחוק את הכול. אני יודע שאני לא אשם.

43:36 – אורית חיון: יש פה עיוות דין ועיוות צדק ורמיסת זכויות, ואנחנו אומרים עכשיו, אנחנו מקבל את החומרים, ואנחנו נוכיח את זה.

43:50 – דין: הוא היה זוכר בצורה פנומנלית את האירועים, את התאריכים, את הפרסומים, מאיפה הוא השיג את המידע. אנחנו מתחילים לעבוד על הבקשה שלנו למחוק את כתב האישום.

44:00 – אורי: **בעיקרון לקחתי כל סעיף וסעיף בכתב האישום וסתרתי אותו.**

44:04 – דרוקר: **לקח לכם הרבה זמן לבנות אותו?**

44:10 – אורי: **ארבעה חודשים. אורכו של המסמך כמה מאות עמודים. אנחנו לא יכולים לשלוח אותו במייל, זה חומר מסווג, אז אנחנו מדפיסים אותו במדפסת מעוקרת, בלי אינטרנט, עם כבל, מיושנת, ודין שם את זה במעטפה הולך פיזית לפרקליטות, להגיש את זה לפרקליט ביד.**

44:26 – קריין: המסמך שהכינו אורי ועורכי דינו **מועבר לבחינת קצין בכיר מאוד** בצה"ל וזה נאלץ להודות שחלק לא קטן מהמידע, לטענתו לא הרוב, אכן היה גלוי באינטרנט. אבל מה שיהפוך באמת את הקערה הוא ההתקשות של אורי ועורכי דינו, למרות הכחשות המערכת, על כך שבצה"ל הפעילו אותו, על כך שבמשך חודשים הוא בכלל עבד עם מערכת הביטחון ולמענה.

44:57 – אורית חיון: ההוכחות נמצאות בטלפון שלו, ואין לנו גישה לטלפון. וככה חולפים באמת חודשים. אנחנו הולכים לפרקליטות, אומרים לנו: "אנחנו פנינו ללהב והם בדקו את זה מול הרשויות בצבא ובמשרד הביטחון ואמרו שהטענות האלה לא נכונות". ודין אמר להם: "הוא לא משקר. הוא נתן שמות". "איפה? אנחנו רוצים לראות בעיניים את ההודעות שלהם, שהם בדקו והם אמרו שזה לא נכון. אנחנו רוצים לראות את זה". "יהיו תעודות חיסיון, יהיה זה, אתם לא יכולים".

45:32 – קריין: **רק לאחר חודשים של בקשות ופנייה לבית המשפט, קיבלו את האקדח המעשן, אקדח מעשן שהיה שם לכל אורך הדרך, אבל אף אחד לא טרח להתעמק בו – ההתכתבויות בינו ובין צור ונתנאל.**

45:50 – אורית חיון: ואז אנחנו באים לפרקליטות ואנחנו באים ואומרים: חבר'ה, תראו.

45:55 – איתי: עד שאתם מביאים את החומר הזה לפרקליטות, הפרקליטות לא ראה את זה מעולם? דין: לא ראתה אותו מעולם. אורית חיון: אני זוכרת שחיים, הפרקליט הבכיר של הסייבר, היה לבן כשראה את ההודעות, הוא הסתכל על ההודעות האלה ולא ידע מה להגיד לנו. הוא אמר לי שהוא יבדוק את זה "ואם יתברר שזה נכון אנחנו נדע מה לעשות".

46:26 – רונית: קיבלתי טלפון מדין, עורך הדין שלנו. והוא שואל אותי – את יושבת? אני אומרת לו – כן, את יכולה להעלות את אורי לקו ואת אבא שלו? – בוודאי. מה קרה? הפרקליטות חזרה מכתב האישום ומוחקים לו את הכול.

46:48 – אורי: אוויר.

46:53 – קריין: קשה להסביר עד כמה חריג ביטול מוחלט של כתב אישום חמור כל כך, שבא אחרי יותר משנה וחצי של מעצר, עוד לפני שהתקיים הליך הוכחות, הוא אירוע סופר נדיר. זאת למעשה הודאה של המערכת בטעות ענקית, טעות שניתן היה למנוע בקלות לו רק היו מתייחסים ברצינות לטענות שהעלה אורי מהרגע הראשון.

47:20 – אירית חיון: אף אחד לא קיבל עונש, והאנשים האלה המשיכו והתקדמו בתפקידים שלהם, והם המשיכו לישון טוב בלילה. זה יפה מאוד שחזרו בהם מכתב האישום, אבל זה לא מספיק. יש את המקום הזה שצריך להגיד: אנחנו אחראים.

47:31 – רונית: תפסתם שעיר לעזאזל וזה מה שעשיתם לו כדי לקדם את עצמכם? זה עוול מה שעשו לו. הוא ילד.

47:38 – איתי: בצה"ל בוצעה בדיקה פנימית על הפרשה. מתחקיר המקור (תכנית דרוקר) עולה כי הגרסאות של המעורבים בה סותרות אחת את השנייה. מפקד אוגדת הגולן באותה עת, היום המזכיר הצבאי של ראש הממשלה, האלוף **רומן גופמן** טען שאישר לפעול מול הערוץ של אורי רק בצורה מאוד נקודתית ומצומצמת.

47:58 – איתי לאורי: הגרסה שלו זה שהוא בסך הכול אישר לפנות לערוץ הטלגרם עולם החדשות, ערוץ שאתה הפעלת, ולהעביר לו איזה שתיים-שלוש כתבות שפורסמו כבר ב-Ynet וזה הכול.

48:00 – אורי: זה לא קרוב קצת למה שהיה במציאות. כל הכתבות שהועברו אליי היו ממקורות ערביים, חלקם מקורות שלא ניתן להגיע אליהם דרך חיפוש מהיר ברשת.

48:26 – איתי: לפי גופמן, רס"ן צור מעולם לא גילה לו שהוא מפעיל את אורי מול מקור בסוריה וגם לא שמדובר בקטין.

48:33 – איתי מתקשר: שלום, צור. צור: נכון. איתי: יש אפשרות לשמוע ממך את הצד שלך בסיפור? צור: הנושא עבר חקירה במחב"ם של צה"ל ושל אמ"ן. מעבר לזה אין לי מה להגיב. איתי: רס"ן צור מצידו טען שכל מה שעשה נעשה באישור מפקדיו.

48:57 – איתי לצור: רומן גופמן טען שהוא בסך הכול אישר להעביר לערוץ הטלגרם של אורי איזה שתיים שלוש כתבות שכבר פורסמו באתר Ynet, אבל אתה עשית הרבה יותר מזה. צור: הנושא הזה מבחינתי הוא נושא שנבדק בעבר. אני אשמח לטענות שיהיו בצורה כתובה ואני אענה עליהן בצורה כתובה. איתי: למה לא בעל פה? צור: כי אני מעדיף לעשות את זה באמצעות עורך הדין שלי. איתי: ראיתי שגם הפעלת אותו מול איזשהו גורם בסוריה. צור: אני אחזור על הדברים. קודם כול, אני לא מגיב למה שאמרת, אני רק אגיד שמה שאתה אומר פה נבדק ועמדתי אושררה, מה שנקרא, על ידי המחב"ם. איתי: זה יותר ממוזר. ההפעלה של אורי מול מקור סורי, נדגיש, מתועדת בכתובים.

49:35 – איתי: גם נתנאל הנגד מפיקוד מרכז העיד במחב"ם. הוא טען שאורי שלח לו חומרים אך הוא מעולם לא ביקש מאורי לשלוח לו דבר, גם זה כמו שראינו, לא ממש מדויק. מקריאים הודעה קולית של נתנאל: תקשיב, אחי, תשלח לי דברים שהם אקטואליים ורלוונטיים ואני אעביר להם.

49:57 – בשורה התחתונה, במסגרת התחקיר הצה"לי נקבע שגופמן וצור חרגו מסמכות בכך שפעלו מול אזרח. צור ננזף וגם גופמן קיבל נזיפה מאלוף פיקוד הצפון. כנגד נתנאל לא ננקט צעד כלשהו.

50:00 – איתי: אנחנו עכשיו שנה אחרי שהודיעו לך שכל התיק נגדך נסגר. זה עדיין מלווה אותך?

51:30 – אורי: מאוד. כשכתב האישום התבטל אז הדבר הראשון שהרגשתי זה הקלה. י התרפקות על הרגע הזה. יש נשימת רווחה והקלה, וביום הראשון זה משמח וחולפים הימים ואתה מבין שאתה לא בסיפור הזה ואין חשש שתחזור לעלא או שיהרסו לך את החיים, ואז נפתחת סוג של תיבת פנדורה של כל מה שהדחקתי. זה מתחיל להופיע בחלומות, וזה לילות רצופים בלי שינה וזיעה וכל רעש מקפיץ וריחות פתאום הם לא קיימים

אבל אני מדמיין אותם וזה שולח אותי אחורה ופתאום אני מבין שאני אפשר לומר בסוג של טראומה. אז אני די מנמנע מלבוא ולדבר על זה כי זה לא מושא לגאווה בעיניי, אבל אני עושה כרגע מה שאני יכול כדי לטפל וכדי לצאת מזה.

51:17 – איתי: החיים של אורי בינתיים השתבשו לחלוטין. לפני שנעצר הוא התקבל למסלול יוקרתי בחטיבת המחקר של אמ"ן. תפור עליו. אורי: אחרי שנגמר התיק אני באמת אומר, טוב, יש לי שיבוץ בחטיבת המחקר, שיתנו לי רק תאריך גיוס ואני אגיע. מגיעה לי תשובה די מוזרה: על פי הנתונים הקיימים הורדתי ממסלול "אתרוג" של חטיבת המחקר ונמצאתי לא מתאים וככה זה נגמר. זו תחושה של סכין בגב. כבר הבנו את הטעות, הבנו שהפעלתם אותי, הבנו שלא נגרם שום נזק לביטחון המדינה, שבחיים לא הפצתי מידע מסווג, שיש לי יכולות, אפילו נחשפנו ליכולות שלי הרבה יותר, אפילו חוקרי השב"כ החוקרים היו די מורשמים והחמיאו ליכולות האלה, ופתאום פתאום אני לא מתאים אז יש פה תחושה של סכין בגב, של שוב פעם המערכת הזאת יודעת להשתמש ולזרוק. זה החלום שלי ועבדתי למען זה והקרבת שנתיים מהחיים שלי בכלא, בבית, ובסוף כלום, כאילו...

התגובות:

תגובת הפרקליטות

לאחר הגשת כתב האישום, העלו באי-כוחו של הנאשם הקטין מספר טענות. בעקבות זאת הפרקליטות ערכה בירור שהביא למידע חדש שלא הובא לידיעת הפרקליטות לפני הגשת כתב האישום, ואף נשלל כאשר הפרקליטות בדקה לגביו במהלך החקירה. הפרקליטות סברה שהמידע החדש עשוי היה לסייע להגנת הנאשם באופן משמעותי ולכן הוחלט לבטל לאלתר את כתב האישום נגד הקטין.

ההגנה לא טענה שכלל החומרים שהחזיק הקטין לא היו סודיים, אלא השיגה על סודיותם של חלק ניכר מהתכנים. הפרקליטות בדקה טענות אלה מול גורמי הביטחון הרלוונטיים ונמצא שאכן יש מקום לתקן במידת מה את סיווג הידיעות הסודיות.

תגובת משטרת ישראל

ההליך התנהל מבלי שנפל כל דופי בהתנהלות גורמי החקירה. אמירותיו של החשוד הועברו במלואן במהלך החקירה לבדיקת הגורמים הרלוונטיים בצבא אשר השיבו באותה עת לחוקרי המשטרה כי החשוד לא הופעל על ידם. [איפה התשובות? מי חתום עליהן?]

תגובת שירות הביטחון הכללי

חקירתו במתקן שב"כ נמשכה יממה בלבד ולאחריה הועבר להמשך חקירת משטרה. בהתייחס לטענה כי נלקח מביתו מבלי להסביר דבר להוריו – מדובר בטענה משוללת יסוד. במעמד המעצר הוצג לו ולהוריו צו המעצר הכולל את החשדות כנגדו, וכן הוא הוזהר כנדרש.

תגובת דובר צה"ל

באירוע נבדקה עבירה ביטחונית חמורה. בהתאם לממצאים, חלקם של המעורבים טופלו בציר הפיקודי וחלקם במישור הפלילי, אחד מהם ריצה את עונשו במאסר וכנגד השני ההליך עודנו מתנהל. [מה עם שני ההליכים הפליליים? היכן התייעוד?]

באולפן:

54:26 – דרוקר: אורי, כשאתה שומע את הגופים האלה מטיחים בוץ אחד על השני, יש לי שאלה מאוד פשוטה בשבילך: אם היו נותנים לך ביום הראשון של החקירה בשעה הראשונה את המכשיר הנייד שלך, תוך כמה זמן הסיפור הזה נגמר?

55:00 – אורי: אם הייתי מקבל את מכשיר הטלפון תוך שעה הייתי יכול להוכיח להם גם את עניין ההפעלה גם את עניין המקורות למידע שהם טוענים שהיה מסווג וזה היה יכול להיגמר תוך פחות מיממה, אבל הם בחרו שלא לתת לי.

54:50 – דרוקר: איך אתה מסביר את זה שהשב"כ ככה מאוד מתנער מהחקירה שלך, תוך יממה גמרנו לחקור, העברנו אותו?

54:57 – אורי: **השב"כ בעצם אחרי שהבין שאין פגיעה בביטחון המדינה או שאין איזשהו מניע לפגיעה בביטחון המדינה הוא בעצם מתנער מהחקירה ומעביר אותה לידי יאחב"ל בעצם תוך יומיים**, דרוקר: אבל משאירים אותך במתקן, נכון? אורי: נכון. החקירות נמשכות בתוך המתקן, רק לא חקירות שב"כ אלא חקירות של להב 433 בראשות היאחב"ל, חקירות שנמשכו שבוע ואח"כ עברו למתקן הרשמי של להב בלוד.

55:27 – דרוקר: עו"ד דין כוכבי, אתה שומע פה את הפרקליטות בתגובה כמעט נזעמת: לא ידענו שהופעל, שאלנו במהלך החקירה, אמרו לנו שהוא לא הופעל, מה אתה יודע על הדברים האלה? דין כוכבי: אתה פרקליט בכיר, מקבל תיק, ואתה קורא את ההודעות ואתה רואה את ההודעות שהנאשם הפוטנציאלי שלך זועק ואומר בכל אחת מההודעות – שני האנשים האלה, צור ונתנאל הפעילו אותי ונתבדקו בטלפון שלי וזה כתוב בהודעה ואתה מקבל מזכר ויש לנו את המזכר שבו עושים חיפוש לגבי השם הזה במשטרה. המשטרה, היאחב"ל שאתה שולט ביחידה הזאת. אני מצפה מהפרקליט שמטפל בתיק לומר, תביאו לי את הטלפון, אני רוצה לראות את ההתכתבות, לא מבקש שיעשה חיפוש מחדש, שיוציא עוד צווים, יש לך את הטלפון ביד שלך, לך לצ'אט של הנאשם הפוטנציאלי, לך לצ'אט עם צור. תבדוק מה נאמר שם. לא ביקשנו יותר מזה.

56:35 – דרוקר: כלומר לא רק הצבא לכאורה משקר פה, אלא גם המשטרה משקרת פה.

56:40 – דין: לדעתי יש פה רשלנות במיוחד של הפרקליטות כי כשאתה כותב כתב אישום אתה צריך לקרוא את חומרי החקירה שמביאים אליך. אתה לא מקבל מה עוד שאתה מלווה חקירה כזאת מהיום הראשון. אתה לא מקבל כתב אישום יש מאין מהמשטרה. אתה לא מקבל כתב אישום וחותרם בסוף. אתה צריך לבנות את זה. אתה מקבל דף חלק וחומרי חקירה ואתה מרכיב את הפאזל שלך. אתה קורא את ההודעות האלה. אתה לא יכול לא לקרוא את ההודעות בשביל לכתוב כתב אישום. וזאת הרשלנות כי היה להם את החומר הזה. אנחנו ביקשנו אותו מהם. זה לא שהיה לי את הטלפון של אורי ואני הבאתי אותו מחדרי חדרים. ביקשתי אותו מהם, נאבקתי בשביל לקבל אותו, ואני מגלה שהם בכלל לא בדקו אותו. זה אבסורד.

57:26 – דרוקר: איתי, הסיפור הזה הוא כל כך מכעיס. בוא נתחיל מהצבא שלפי הנתען יושבים שני האנשים האלה בבית כשהם יודעים שהוא במעצר ולא באים ואומרים, הנה, ההתכתבות נמצאת גם בצד שלנו. הרי אצלם זה נמצא על הפלאפון. אחרי זה מספרים לך איזו גירסה שמגמדת את כל העניין ובסוף כשהצבא נשאל על ידי המשטרה והפרקליטת הם אומרים, מה פתאום, לא הפעלנו אותו. למישהו קרה משהו כשהם אומרים בתגובה במישור הפיקודי, למישהו קרה משהו כתוצאה מכל הטירוף הזה? איתי: כמו שאמרנו הייתה זיפה ברומן גופמן, צור הקצין שהיה המפעיל העיקרי בסיפור הזה גם ננזף אבל הוא כבר לא בצבא ולא ננקט מעבר לזה שום דבר כי הנימוק הוא שהמידע שהועבר היה מידע גלוי, כי הם לא העבירו מידע סודי ולכן החליטו שזה לא מתאים לחקירה פלילית. דרוקר: אבל אין מחלוקת שהם הפעילו אזרח שזה אסור, הפעילו קטין, נתנו לו להיות בקשר עם גורמים עוינים, גורמים במדינות אויב, זה פשוט לא יתואר. איתי: יש מחלוקת כי יש את צור שזה באמת מה שקורה לגבי השני זה היה יותר פסיבי לא משנה. אני חושב שמה שלומדים כאן זה שבעצם לא היה בירור אמיתי זה שראינו גם בכתבה וקצת נרחיב על זה שרומן גופמן שהוא המפקד שאישר בעצם להתחיל את כל העניין הזה בכלל לכאורה לא היה מודע למה שקרה. כל העניין של הפעלה מול מקור בסוריה, כל הדברים האלה, אם אנחנו מאמינים למה שמספרים לנו בצבא הוא בכלל לא ידע את זה עד הרגע הזה שהוא עכשיו צופה בכתבה. הוא מגלה את זה פעם ראשונה וזה בלתי סביר.

58:54 – דרוקר: תגיד לנו משהו על שני אנשי המודיעין שכן הורשעו בפרשה, אחד ריצה כבר עונש מאסר

איתי: נגד האחד מתנהל עדיין הליך. רק השני הורשע.

דרוקר: נדמה לי שכבר יצא מהכלא (איתי, כן). מה בעצם המוטיבציות שלהם? למה הם עושים מה שהם עושים? מה הם עשו בדיוק על פי הצבא?

איתי: על פי הצבא הם העבירו מידע סודי. לגבי אחד מהם, איש מילואים, התהליך עדיין מתנהל. מדובר ממש הוא הוציא מהצבא כמויות ממש מסיביות של מידע סודי ברמה מאוד מאוד חמורה. השני, אותו חייל סדיר, הוא עכשיו לאחרונה הגיש בקשה למשפט חוזר בעקבות כל מה שקרה עם אורי כי הוא טוען לאכיפה

בררנית. הוא אומר, למה לא עשו שום דבר לגופמן, לצור ולנתנאל שהם היו בקשר איתו ולי עשו את כל הדבר הזה?

דרוקר: אבל המוטיבציות שלהם קשורות לזה שהם לוקחים מידע ומעבירים מידע לזה שלא מקשיבים להם במערכת?

איתי: יש כל מיני טענות כאלה ולא כל כך ברור עד כמה אלה טענות חזקות.

59:51 – דרוקר לאורי: ספר קצת מה אתה עושה בימים אלה.

אורי: בימים אלה אני עוסק בעיקר בשיקום שלי, בהבנה הזאת שמתחילה לחלחל שאני באיזה סוג של טראומה, אני מטופל גם על ידי פסיכיאטר, גם על ידי מטפלים פסיכולוגיים למיניהם.

דרוקר: פשוט נתקעו לך החיים. אורי: כן. דרוקר: היה לך מין מסלול מטאורי כזה עם יכולות אינסופיות דין: ואת הבגרות שלו הוא היה צריך לעשות בכלא אופק.

דרוקר: עשית את הבגרות בכלא אופק?

אורי: לא. בסוף לא עשיתי.

דרוקר: צבא אתה לא עושה?

אורי: לא.

דרוקר: ואוניברסיטה, עבודה, משהו?

אורי: אני קודם כל רוצה לסיים את ההליך שיקום שלי ולראות איך אני מגיע למצב שאני מצליח כן ללמוד באוניברסיטה ובאמת לקדם את החיים שלי. כרגע זה טיפה רחוק לעין.

דין: אפשר לסמוך עליכם שאתם תדעו להוציא לו מיליונים בתביעת פיצויים נגד כל הגופים האלה במדינה שעכשיו אומרים: לא ידענו, לא שמענו, לא ראינו.

דין: אנחנו עובדים מול הפרקליטות האזרחית, נמצאים איתם בקשר.

דרוקר: הם לוקחים אחריות? יש מישהו שאומר, אני אשם? אני אחראי?

דין: הם עוד לא לוקחים אחריות

דרוקר: אבל היום טוב, לא צריך להגזים.

דין: אנחנו לא נמצאים בארצות הברית ששמה תביעה כזאת הייתה מתפוצצת כמו שצריכה להיות וכמו שמגיעה לו ההכרה הזאת כי ללכת לישון עם הסיוטים ולהתעורר מהם בלילה על מעצרים בחקירות שב"כ אף אחד מאיתנו לא היה רוצה שזה יקרה לילד שלו.

דרוקר: יש איזשהם לקחים שהמערכת הפיקה מהדבר הזה? או, כמו שראינו באלי פלדשטיין, ככה ככה?

איתי: אני ממש בספק קודם כל ראינו שהמשטרה בתגובה שלה אומרת שהכל היה על הכיפאק והם היו 100%. אבל מה שבאמת הדהים אותי, תראה אחד הסיפורים היוצאי דופן שדין סיפר בכתבה זה שאורי בחקירה שלו אומר, תביאו לי אינטרנט ואני אראה לכם מאיפה הבאתי את הדברים ולא נתנו לו גישה לאינטרנט, ואמרת, זה באמת סיטואציה הכי קפקאית, לא נותנים לך להוכיח את הטענה שלך וניסיתי להבין עם אנשים שמקורבים לחקירה אתם מתחרטים לפחות על זה, זאת הייתה טעות. לא, הם חושבים שזאת פרקטיקה נכונה, כך צריך להתנהל בחקירות וזה באמת מדהים.

דרוקר: אגב, לטענה של השב"כ שהיא באמת כל כך מגוחכת, אמרנו להורים שלו במה מדובר. להשאיר צו מעצר שבו כתוב בגידה, ריגול, החזקת... זה לא נקרא שמודיעים לך על מה אתה עושה. זה נקרא שנותנים לך עם פטיש ענק בראש.

איתי: בדיוק.

דרוקר לאורי: ההורים שלך איך?

אורי: ההורים שלי קודם כל גם לא ידעו בכלל עניין ההפעלה. זה נפל להם ביום בהיר, **שמרנו על סיווג של המידע ואפילו את ההורים שלי לא שיתפתי** בנוגע להפעלה, בטח שלא למהות ההפעלה של סוכנים והסיכון של החיים שלי. ולגבי התגובה של השב"כ – להורים שלי לא הוצג שום צו גם, לא לי ולא להורים שלי.

דרוקר: **צריך רק לומר שמי שחשף ראשון את כל הפרשה הזאת זה מיכאל האוזר טוב מהארץ.**

אורי אלמקייס פודקסט עם שלומי אלדר, כאן 11 – 13/11/2025

<https://x.com/WorldNewsIL/status/1989008804504088757?s=20>

2:04 – אלדר: מה קרה לך?

2:05 – בעצם הסיפור מתחיל טיפה לפני גיל 17. בסביבות גיל 15 – 16 אני פותח ערוץ טלגרם שמתעסק בעיקר בחדשות ביטחוניות, יותר בצד חדשות פחות חשיפות מודיעיניות בפן הזה, פשוט באיזה רצון להיות שונה ברקע, יש המון המון ערוצי חדשות, בטח היום אנחנו רואים, והרצון שלי אז היה להיות יותר שונה ברקע, להיות יותר להנגיש לקהל את החדשות. לא רק דיווח סתמי. מה עומד מאחורי זה.

2:39 – אלדר: לפני שאתה רץ. אתה בן 15?

2:39 – אורי: כן.

2:42 – אלדר: אני לא זוכר מה אני עשיתי כשהייתי בן 15 אבל בטח... אני לא מדבר על עניין של טכנולוגיה כי היום יש רשתות חברתיות, אבל בכלל בעולם המושגים שלי מי בכלל חשב? רציתי להיות DJ, אבל לא התאמת.

2:55 – אורי: אבל כן, בגיל 15 התעניינתי הרבה באקטואליה מגיל קטן אבל באיזשהו גיל 15 יצא לי להתחיל את המהלך להתעסק בזה ורציתי בעצם להנגיש לקוראים, לציבור עצמו את ההבנה מאחורי כל דיווח ודיווח. כלומר לבוא ולהכיר את המדינות שלנו השכנות שלנו, האויבים שלנו, ארגוני הטרור, האנשים שבהם, איך הם פועלים, וגם להנגיש יותר את האיסלאם, ואני מתחיל לאט לאט לחקור, ללמוד קודם כל בעצמי, להבין יותר על מה אני כותב, איך זה משפיע בעצם על המזרח התיכון. פעולה הכי קטנה של שיגור רקטה עד לחילוף של מפקדים בכירים וללמוד עליהם ולאט לאט אני מתחיל גם לכתוב את התוצרים שלי.

3:48 – אלדר: לימדת את עצמך ערבית?

3:49 – אורי: ברמה בסיסית אבל כן. גם דרך שירים. הדיווחים למיניהם.

4:01 – אלדר: ערבית מהבית?

4:03 – אורי: ההורים שלי שניהם יודעים, אבל לא היה לי ממשק של דיבור איתם בערבית עד לרגע שהתחלתי ללמוד מהטלגרם, אז אמא שלי יותר עזרה לי, אבל לא, לפני כן לא היה לי רקע בערבית.

4:18 – אלדר: וזה מתחיל כתחביב.

4:20 – אורי: נכון. זה באמת מתחיל כתחביב. זה למעשה לאורך כל הדרך, לא היה משהו מקצועי או בתשלום. זה התחיל כתחביב.

4:28 – אלדר: מה העסיק אותך בזה? אני באמת שומע על בחור בן 15, 17 שמתחיל כבר בשיאו של תהליך של ערוץ?

4:39 – אורי: אני משער שזה באמת המיקום הגיאוגרפי. אני גר באשקלון. ובעצם חויינו בטח בתקופה הזאת של סבבי לחימה כל חודשיים חווה הרבה הרבה אירועים ביטחוניים – רקטות עד לחדירות מחבלים. אתה רוצה באיזשהו מקום להיות מעודכן. בהתחלה זה הרצון להיות מעודכן, ואחר כך זה הרצון לדעת למה זה קורה, מה הסיבות, לפעמים יש חיסול מסוים, לפעמים יש התחממות מסוימת, ומשם זה נבע. וזה הגיע למצב שאני בא ומסביר לאנשים אחרים שרציתי באמת לדעת בצורה הכי טובה שיש וגם מנגיש בצורה הכי טובה שיש ומשם באמת כל זה נובע. משם הרצון.

5:23 – אלדר: ערוץ הטלגרם שאתה פותח תופס תאוצה. כמה אנשים נכנסים אליו?

5:30 – אורי: בהתחלה כשהמנהל הראשוני של הערוץ פנה אליי היו 200 עוקבים, ממש נפתח שבועיים לפני שהוא פנה אליי, ותוך שנתיים – סדר גודל של טלגרם אז – כמעט 25,000 עוקבים. היום טלגרם נהייתה פלטפורמה מטורפת ש-25,000 עוקבים זה כלום ושום דבר אבל אז זה היה חתיכת מספר וגם בטוויטר הגעתי לכמעט 30,000 עוקבים, אז הרחבנו אופקים, גם תוך שנתיים, והיינו מסוקרים גם בגופי תקשורת בארץ ובעולם, בעולם הערבי, גם ברשתות

- 6:06 – אלדר: מה הידיעות שאתה מפרסם?
- 6:08 – אורי: אז זה טיב הידיעות בהתחלה כמו שאמרתי חדשות של מה שקורה הרגע ועם הזמן הוא נהיה יותר לעסוק בארגוני הטרור עצמם, במפקדים ביחידות, אולי במתוויים של פעילות טרור שהם מקדמים.
- 6:25 – אלדר: תן לי דוגמה, למשל
- 6:26 – אורי: אני אתן דוגמה שהיא בעצם הביאה את אמ"ן לאתר אותי. יותר נכון את גופמן ואת הקצין שתחתיו. בעצם איזושהי חשיפה של תשתית של חזבאללה בגולן, בדרום סוריה, שבעצם היא נבנתה לאורך השנים אבל לא בדיוק הופעלה באופן ממשי. כלומר, היו כמה נסיונות לפיגוע, אז בעצם חשפתי שמה את מרבית האנשים בתשתית, כיצד היא פועלת, מה הארגונים תחתיו במסוה אזרחי,
- 7:01 – אלדר: אבל איך אתה מגיע לחומרים האלה?
- 7:04 – אורי: היום ברשת יש נגישות לכל פרט מידע. היום אנשים יותר מתחילים להבין כמה קל לאתר הכל, אבל זה יכול להיות אדם ספציפי שבא ומצלם בית, מדווח, וזה יכול להיות רשת אופוזיציונרית לגוף מסוים אז היא פועלת כנגדו וחושפת
- 7:23 – אלדר: אז את כל זה אתה יכול למצוא ברשת?
- 7:24 – אורי: אתה יכול לחפש את זה בערבית, בפרסית, לפעמים בצרפתית זה מופיע. אתה רק צריך לדעת לחפש.
- 7:28 – אלדר: אתה יודע לחפש בערבית?
- 7:30 – אורי: גם
- 7:31 – אלדר: בפרסית?
- 7:32 – אורי: גם (שניהם צוחקים). אז אתה לומד איפה לחפש, אתה מפתח את המקורות שלך. אתה לומד איזה מקור יותר אמין על פי האירועים בשטח. ואתה בעצם בונה איזשהו מאגר. אתה מתחיל ממקור אחד שאתה מסתמך עליו בעיקר ואתה מגלה רשת ענקית. אני חושב שהיה לי בסך הכל אלפי אלפי מקורות, ביניהם יותר מצומצמים, סדר גודל של אלפי ערוצים.
- 8:04 – אלדר: אז אתה בא מבית הספר וזה מה שאתה עושה?
- 8:06 – אורי: כן. לא בא אבל. לא הייתי הולך לבית הספר הרבה.
- 8:11 – אלדר: באמת?
- 8:11 – אורי: כן, הייתי נשאב לזה ונשאר בבית. הייתי עושה את המבחנים בבית הספר, מגיע ורוב הזמן נשאר בבית
- 8:21 – אלדר: אני מניח שבית הספר שעמם אותך ואפילו היה לך קל.
- 8:24 – אורי: פחות או יותר כן. אבל
- 8:27 – אלדר: אני אשאל אותך אם אובחנת כמחונן.
- 8:30 – אורי: כן. בכיתה א'. אז רצו להקפיץ אותי לכיתה ג', אבל אמא שלי סירבה בגלל שהיא חשבה שאני צריך להתחיל את הלימודים הבסיסיים, את הדברים הראשונים שלומדים.
- 8:46 – אלדר: וגם מבחינה חברתית.
- 8:47 – אורי: וגם מבחינה חברתית, בטח. זאת הייתה האבחנה היחידה. מאז לא באמת התעמקתי בזה יותר. והסדר יום שלי אז, זה לא סדר יום, זה 24/7. כלומר, המציאות הביטחונית היא לא פועלת בשעות מסוימות. זה לא מסחר שהשוק פעיל מארבע וחצי עד אחת עשרה וחצי. זה 24/7. זה יכול להיות תקיפה ממש בדקות האלה, בשעה הזאת, או יכול להיות בשעה שתיים אירוע. זה בלתי נגמר אז אתה הופך גם להיות כמו אדם שהוא ער נון-סטופ. אתה יכול להיות ער בחמש לפנות בוקר ולדווח ואתה יכול לחזור לישון ולקום עוד שעתיים ליום חדש.

9:23 – אלדר: כשיש לך בעצם או מחלקת מודיעין בבית או שיש לך מין ערוץ חדשות שאתה האדם היחיד שכל הזמן צריך לדווח ומרגיש מחויבות לעצמו.

9:34 – אורי: בדיוק. אני בעצם בהתחלה, ממש אולי בחודשיים שלושה הראשונים היו עוד אנשים שהיו בערוץ ודיווחו והכל אבל חלקם אנשים עובדים וחלקם אנשים עם בעיות במשפחה, דברים כאלה שצריכים לתפקד גם בפה הזה, ואני ילד שהזמן שלו פנוי. אני סוג שלוקח מושכות ולאט לאט הופך להיות פרויקט סולו כזה. במשך שנתיים זה מתפקד כאדם אחד שעומד מאחורי החדשות, מאחורי הערוץ, לא באופן גלוי, אבל כן.

10:15 – אלדר: זה מזכיר לי מישהו שהיכרתי וגם היה יועץ לספר שלי "להכיר את חמאס", גיא אביעד, שהוא כתב ספר מדהים "לקסיקון חמאס". האהבה שלו, האובססיה שלו היתה עד כמה שזה יישמע מטורף חמאס. הוא עבד, אני חושב עדיין היום במחלקת ההיסטוריה של צה"ל וכל יום היה מגיע הביתה בחמש או בשש ויושב עד אחת בלילה ולומד על חמאס. הייתי אצלו פעם בבית. ספריה שלמה, כל מה שצריך על חמאס. באמת הוא פרסם את הספר לקסיקון על חמאס, כשאני כתבתי את הספר חמאס פשוט הגעתי אליו ואמרתי לו, אין מישהו שאני יכול לחשוב עליו שיעזור לי אז אתה מזכיר לי אותו וזה עוד היה בשנים שהאינטרנט או האפשרויות היו יותר מצומצמות. ואתה בתקופה הזאת מתחיל לחשוב שאתה רוצה להיות איש מודיעין?

11:08 – אורי: לא. בהתחלה אני דווקא לא מכוון בכלל לתחום של מודיעין.

11:15 – אלדר: אבל אתה לקראת גיוס?

11:16 – אורי: לקראת גיוס והראש שלי היה בכלל ללכת לקרבי, לסיירות. יש לי אחים חורגים מצד אבא שכולם היו ביחידות מיוחדות קרביות, זה נורא במורשת של המשפחה, אז הרצון היה ללכת לשם. לא חשבתי על התחום המודיעיני, אפילו שעסקתי בתחום שהוא מאוד מאוד דומה. ואז בעצם מישהו, גם מישהו מהטלגרם שיש לו ערוץ מקביל שלי, בעצם יותר חושף אותי לתחום של מודיעין ואומר לי שזה יהיה פספוס אם אני לא אלך לשם ומפה פתאום יש שינוי בפאזה, שינוי בהסתכלות והבנה שאני אולי יכול לתרום יותר דווקא בתחום הזה מאשר להיות החייל בשטח. לא שיש איזשהו זלזול, הם עושים הכי הרבה, אבל אז מתחיל איזשהו שינוי. בהתחלה באמת הרצון היה להיות עיתונאי וגם הגעתי למצב שאני סוג של עיתונאי בגיל 16, בעצם גם ב-Ynet וגם בחדשות 12. פנו אליי כדי שאני אעבוד איתם בדסק כתבים והייתה תקופה נורא נורא קצרה, ארבעה חודשים שעבדתי מתחת לאהוד יערי בערוץ 12 והייתי מסייע להם לדסק, וכשהתחלתי את המיונים למודיעין הבנתי שזה משהו שצריך להיפסק, אני לא צריך להיות בקשר עם עיתונאים כי זה לא מסתדר. זה בעצם סוג של ניתקתי מגע. הייתה הבנה מוחלטת מן הסתם. קיבלתי את ברכת בהצלחה ומשם מתחיל כל העניין של להתעניין ולהתעמק במודיעין. אני הארד קור, ממש להיכנס גם בפה של השדרוג של הידיעות וגם להיכנס למרווחים (מרחבים?) שלא הייתי נכנס לפני כן. כלומר, אם זה חשיפה של גוף מסוים בחמאס ואני חושף את הבכירים שלו אז אני מגיע לרמה של לחשוף תעודות זהות, דרכון, טביעות אצבע, דירות – איפה הם גרים, ילדים. ההתעמקות פתאום הייתה גם מאיזשהו רצון ודרייב לא רק לדווח אלא להגיע למקומות הכי נחשקים בחיל המודיעין.

13:26 – אלדר: ואז בעצם גם גורמים צבאיים שמים עליך עין, מבינים שיש להם משהו שאפשר אני לא רוצה להגיד לנצל אבל להשתמש בו.

13:41 – אורי: בדיוק. פונה אליי ביום בהיר קצין, צור קראו לו, קצין באמ"ן, ממש מזדהה ככה, קצין במודיעין, פונה אליי בוונטסאפ, זה נראה לא דבר הכי אמין שאתה מקבל הודעה מאדם שאומר לך, אני קצין במודיעין ואני רוצה לדבר איתך. אז באמת שאלתי איך הוא הגיע אליי, דליתי פרטים ממנו עד שהבנתי שבאמת מדובר בן אדם הזה והוא באמת רב סדר באמ"ן, אחראי על איזשהו מדור מסוים, ואז בעצם הוא אומר לי שהוא ראה את הערוץ שלי, הוא ראה את החשיפות, בעיקר את החשיפה שדיברתי עליה על תיק הגולן, ושהוא מבין שיש פה פוטנציאל נורא גדול להשפעה. בעצם מדובר בפרסום של ידיעות מסוימות, לפעמים חלקן ידועות לציבור, לפעמים חלקן לא, [שונה ממה שאמר במקור, שם אמר שתחילה היו רק ידיעות שכבר פורסמו] שמועדות לקהל קוראים מאוד מאוד ספציפי, ממחבל בודד עד לארגון טרור שמנטר את הערוץ, והמטרה של זה היא בעצם לבוא ולומר שאנחנו יודעים על הכוונות שלכם, אנחנו יודעים מה אתם רוצים לעשות ואנחנו חושפים את זה. אז כלומר, או שתעשו צעד אחורה או שתהיה איזושהי פעולה נוספת. טרום פעולה אפשר לקרוא לזה. וזה הזיהוי הראשוני שלי, וכך באמת מתחיל ונוסד הקשר עם המודיעין. הם מעבירים לי, קצין מסוים מעביר לי

חומרים, חלקם נמצאים ברשת וחלקם לא, שמיועדים לפרסום. אני צריך לסגן אותם, להוסיף פרטים משלי, לחקור עוד, ולפרסם את זה ולהעביר את האישור שלו קודם.

15:27 – אלדר: הייתה לך התלבטות? ניסית להבין למה הם עושים את זה?

15:31 – אורי: ברגע שהבנתי שמדובר באמת בקצין והוא אמר לי שיש אישורים מלמעלה, לא ידעתי מי זה הבחור שלמעלה, אבל תמיד הבנתי שיש אישורים מדרג בכיר, אז לא היה לי איזשהו היסוס.

15:45 – אלדר: התייעצת?

15:45 – אורי: התייעצתי עם חיילים באמ"ן שאני מכיר באופן אישי, כלומר חברים שגם הם אימתו לי את הזהות של הבן אדם וגם הם אמרו לי שאם זה באמת מה שמעניין אותי, אם אני רוצה לתרום לביטחון המדינה אז אני צריך ללכת על זה והלכתי על זה לגמרי לגמרי מתוך תחושת שליחות. בהתחלה זה היה באמת רק הפן של ההשפעה, אז לא היה לי איזה היסוס או נורה אדומה. אני אומר, אין פה משהו בעייתי שאני עושה. הפרסומים באים לפעמים מתוך צה"ל, אבל הם מאושרים על ידיהם וזה באמת מתחיל להיות ככה. יש פרסומים שמתפרסמים ומשפיעים לא באופן שאני יכול לפרט יותר מדיי, פעולות טרור שבאמת מתבטלים, או בכירים מסוימים שיורדים מתחת לרדאר בגלל שהם מבינים שהם על הכוונת.

16:40 – אלדר: איך אתה מרגיש בתקופה הזאת?

16:42 – אורי: וואו. אני חושב שזאת תחושה שאי אפשר להסביר במילים למי שלא התעסק בתחום. לבוא ולדעת שבעקבות דברים שאתה עושה יש אשכרה שינוי אסטרטגי ברמה של יכול להיות שמנענו פיגוע שנרצחים בו אזרחים או חייליים, או יכול להיות שמנענו תכנית חימוש גדולה. זה דברים שאין לך דרך להסביר אותם.

17:05 – אלדר: אני יכול לשתף אותך תוך כדי שאנו מדברים. אני הייתי ב-8200 לפני הרבה שנים ואני זוכר אירוע שבו אני הייתי אחראי, אפילו הייתי היוזם המרכזי – זה מניעת פיגוע גדול מלבנון. אני יכול להגיד היום, היה איזה סוג של ... שבזכות ידיעה שהצלחתי להביא ולמחרת הגיעו המפקדים הבכירים ופתחו שמפניות הצלחת למנוע פיגוע.

17:45 – אורי: אין באמת איך להסביר, וזה הדבר שמדברך אותך להמשיך ועוד להיכנס לזה. גם את המפעילים שלי שרואים הצלחות ושמים לב שבידיעות שמביאים לי והתוספות שאני מוסיף מהמקורות שלי יש פתאום פרטים שהם עצמם לא מכירים. [מפעילים, מקורות].

18:00 – אלדר: מאמ"ן. אתה מחדש להם.

18:09 – אורי: כן. היו כמה מקרים שמגיעות ידיעות שהוא שואל אותי, מאיפה? אני אומר לו, מהמקורות שלי. ואז הוא באמת מתחיל להבין שהמקורות שלי הם לא רק בדמות ערוצים והם לא רק בדמות עמודים שאני קורא בהם אז זה יכול להיות אפילו בן אדם. ממש. עיתונאי או איש שגר במדינה עוינת והוא אומר, אפשר להשתמש גם בזה. מתחיל לנצל את זה. והוא מבקש ממני בעצם להתחיל להפעיל מקורות בעבורם, בהתחלה זה מתמקד בסוריה ולאט לאט זה מתפרש לעוד גזרות, לפי האינטרסים שהם צריכים. ובעצם מסביר לי בקצרה איך לבוא ולהפעיל בן אדם. ואני בונה לעצמי זהות מזויפת, כמה זהויות מזויפות, ומתחיל להפעיל בעצם מקורות ולהעביר מודיעין אליהם שגם אז אתה פתאום רואה, אתה מעביר איזשהי ידיעה ספציפית יכול להיות איתור, יכול להיות בן אדם ויום אחרי זה אתה שומע בחדשות שאותו איתור שהבאת הותקף.

19:18 – אלדר: אני שומע את הדברים שלך בהתפעמות גדולה. אתה אמרת לי שהיית בן 17?

19:24 – אורי: כן. אז זה כל פעם מחדש לא נתפס. כלומר, אני זוכר את הלילה הזה שממש יום לפני זה נכנסתי למקום מסוים שבביל ידיעה ספציפית שביקשו ממני וביום אחרי זה – אני בעצמי קורא את הדיווחים ומדווח לפתע על תקיפה של המשרד של בכיר בחזבאללה ואני אומר: בוא נא זה מה שהתעסקתי בו אתמול ופתאום אתה מבין שיש יעד ויש איזשהו תועלת בחומרים שלך וכמו שאמרת אין תחושה עילאית כזאת.

20:09 – אלדר: בתקופה הזאת אתה כבר נדמה לי בצו ראשון או בצו שני של הצבא.

20:13 – אורי: נכון. אפילו מתחיל את המיונים של חיל המודיעין באיזשהו ידיעה שאני אגיע לשם בגלל שאותם קצינים רוצים אותי ביחידה. אז גם אם לא הייתי עובר את המיונים הייתי איכשהו נמשך אליהם.

20:29 – אלדר: אם לא היית עובר את המיונים?

20:31 – אורי: לא. עברתי את המיונים (צוחק). עברתי אותם. התמיינתי באמת. רציתי להיות בחטיבת המחקר במסלול ספציפי והתקבלתי. הרגשתי שזה הכי ממצה את היכולות שלי, התפקיד הספציפי כי הוא נוגע בכל סוגי המודיעין. הוא בעצם אוסף ובונה תמונת מצב מלאה. הוא מתמקד גם במודיעין חזותי, גם במודיעין של מודיעין אותות, סיגינט, אוסינט, יומינט. כל מה שתכננתי. הייתי מתעסק בכל סוגי המודיעין. ולמעשה זה היה סוג של עוד צעד לעבר החלום. ממש רציתי ללכת בדרך של קריירה צבאית ביטחונית. ולמעשה ההפעלה הייתה סוג של הקבלה הסופית שאני הולך למקום הזה. זה התחום שאני אתעסק בו, זה התחום שאני טוב בו ובאמת מביא תוצאות **ואז ההפעלה מתרחבת עוד ומגיעים עוד אנשים עם עוד קצינים ונגדים באמ"ן וגם אנשים מהשירות.**

21:37 – אלדר: איך הם מגיעים?

32:39 – אורי: הם מגיעים אליי בהתקרבות.

21:42 – אלדר: רק בהתקרבות. לא פגשת אותם מעולם?

21:44 – אורי: לא.

21:48 – אלדר: ואתה לא חושד בשום דבר?

21:49 – אורי: לא, כי אין לי איזשהו סיבה לחשוד כי כל פעם שאני שואל אותם אם הכל בסדר ואם יש אישורים אז תמיד אני מקבל את התמונת מצב שזה מאושר מלמעלה והכל בסדר ואל תדאג. למרות מקרה אחד שהיה שפעם אחת אחד הקצינים ביקש לחדול את הקשר ולהגיד שאני והוא לא מכירים וכל הידיעות קיבלתי מהרשת, ו-24 שעות לאחר מכן הוא ביטל את הבקשה הזאת שלו וחזר לקשר כרגיל ואמר שהכל בסדר. [דומה ולא דומה לגרסה במקור]

22:18 – אלדר: לא רצית לפגוש אותם?

22:20 – אורי: רציתי. ואפילו הזמינו אותי פעם אחת להגיע לסיור באחד הבסיסים שלהם אבל זה התנגש לי עם בגרות אז לא באמת יכולתי. אבל הייתי מדבר איתם אני לא רוצה להגיד על בסיס יום יומי, זה היה בסיס דקתי. כלומר היינו מדברים כמה פעמים בשעה. זה היה קשר שהיה נורא נורא רציף. לא משנה באיזו שעה היו מתקשרים אליי אז הייתי קם ונבנה איזשהו אמון, כלומר אחרי שאתה רואה את התוצרים שלך באמת מובילים לפעולות בשטח אתה מבין שאתה לא עובדים עליך פה. אז ההבנה שלי הייתה שאם אני עוזר להם אז יש לי גם איזשהו גיבוי גם מאחוריי והדברים באמת מאושרים, מה שלא היה באמת בסוף.

22:56 – אלדר: שבעצם אתה גויסת עוד לפני שהתגייסת.

23:06 – אורי: סוג של כן.

23:10 אלדר: כמה זמן נמשך כל ה?

23:12 – אורי: כמעט שנה של הפעלה שהיא נמשכה גם לזירות כמו איו"ש. הייתי צריך לאתר מחבלים פוטנציאליים לפני פיגוע. הייתי צריך בעצם לבוא דרך רשתות חברתיות.

23:29 – אלדר: ספר לי קצת מה שאתה יכול.

23:30 – אורי: אני אתן דוגמה עוד לפני שגוב האריות קם.

23:35 – אלדר: תסביר למאזינים.

23:37 – אורי: גוב האריות זה היה איזשהו ארגון טרור, תא טרור שקם בשכם, סוג של עצמאי, כלומר המקורות שלו הם בארגוני טרור אחרים אבל סוג של עצמאי שהיה – הוא כבר לא איתנו ברוך השם – אבל הוא היה ארגון נורא נורא רצחני ומוטיבציה נורא גבוהה לפיגועים והוא היה מוציא הרבה פיגועים בתקופה שהיה קיים בפרק הזמן הקצר שהוא היה קיים. **אני אז עוד לא זיהיתי את ההתארגנות של הארגון אבל אחד**

האנשים הכי מובילים בארגון קראו לו מוחמד אלבנה, אחד המקימים של הארגון. הוא לא נתפס על ידי צה"ל. הוא בפרופילים החברתיים שלו

24:27 – אלדר: כמו שהוא שהקים את האחים המוסלמים. רק אני אגיד שלא יחשבו, חסן אלבנה. אז כמעט מאותה משפחה.

24:27 – אורי: ברשתות החברתיות הוא נורא הראה מוטיבציה לפגיעה ביהודים, **כלומר זה יכול להתבטא בסורות שהיה כותב**, בלייבים שהוא פתאום עולה, אומר שיום אחד הוא ירצח איזה חייל והוא ממש לא תופס לי את העין. אני לא יודע למה הוא ממש תפס לי את העין, אחד האנשים שיותר עקבתי אחריהם

24:53 – אלדר: שמא, למשל, שהוא עולה איפה בטוויטר, בטלגרם

24:56 – אורי: בפייסבוק בעיקר, יש לו גם טלגרם שהוא מדבר עם אנשים בקבוצות סגורות וגם את זה אני מנטר אבל

25:02 – אלדר: תסביר להדיוטות כמוני מה זה קבוצות סגורות.

25:05 – אורי: זה בעצם קבוצות שאני החדרתי משתמשים שלי לקבוצות פנים עירוניות נקרא לזה, אם זה כפר מסוים, אם זה רמאללה או ג'נין, יש להם את הקבוצות הפנימיות שלהם, של האנשים שגרים שם, של החברים, זה יכול להיות מחברים עד איזשהו עדכון עירוני, דברים כאלו.

25:27 – אלדר: **שכל אחד יכול להיכנס לקבוצה הזאת?**

25:28 – אורי: **חלקם כן, חלקם לא.**

25:31 – אלדר: **איך אתה מצליח להיכנס אם אתה לא מורשה להיכנס לקבוצה הזאת?**

25:34 – אורי: **בעצם יש לי משתמשים שפתחתי במערך ההפעלה שלי שהם משתמשים פיקטיביים שהם דמוי אנשים פלסטינים וככה הייתי חוזר לערוצים מסוימים. הייתי אומר שאני גר בג'נין, מפרט רחוב, בונה לי איזו דמות מסוימת. (לשאלת אלדר) ההתכתבות היא בערבית.**

25:52 – אלדר: **אני חייב לעצור רגע בעניין הזה של הערבית. תראה גם אני מדבר ערבית אבל אני מדבר ערבית שלמדתי קצת מהבית אבל יותר מהשטח. אין לי את הניואנסים אתה יודע שאני יכול לאבחן בערבית. איך אתה מפתח את הניואנסים האלה שהם לא חושדים בכך?**

26:11 – אורי: **אז קודם כל אני חייב להגיד שאני לא עושה את זה לבד. יש אנשים שמסייעים לי תחת ההפעלה באמת להנגיש את השפה שלי יותר, כלומר התעסקתי בכמה זירות, לא התעסקתי רק באיו"ש ולא התעסקתי רק בסוריה. אז היו אנשים שהיו מנגישים את הלהג הספציפי של אותו אזור, יכול להיות להג ירושלמי, יכול להיות בדואי, תלוי במטרה. בעצם, לי הייתה את הערבית הנורא נורא בסיסית מהדיווחים ולכתוב, לחבר משפטים בסיסיים, לנהל שיחה בסיסית לא הייתה לי בעיה. כשהייתי צריך יותר להיכנס לעומק אז הייתי משתמש באמת באותם אנשים ולפעמים היינו מקליטים הקלטות ממש יש בן אדם שמדבר בערבית כלומר זה הדמות שאנו מתחזים אליה**

27:03 – אלדר: לפני ההתפרצות, הפריצה של ה-AI

27:04 – אורי: כן, כן, לפני ה-AI. **הייתי ממש דואג שאנשים שמדברים את הלהג הספציפי יבואו ויקליטו לי וידברו לעשות את זה הכי אמין שיש. וככה הייתי חוזר בעצם לקבוצות.** זה היה יכול להיות קבוצה של מתי מפנים את הזבל וקבוצה של חברים פנימית או של אפילו תאי טרור למיניהם. ומוחמד אלבנה באמת הייתי עוקב אחריו תקופה ממש ממש ארוכה ובעצם יום אחד הוא עלה לאיזשהו לייב בפייסבוק וזיהיתי ממש בשניה שהוא השתקף אל מול האוטו שהוא חמוש וישר התרעתי לאותו איש אמ"ן שהפעיל אותי והוא לטענתו התחבר מול השירות בינתיים ובעצם התחלתי לנטר את הלייב שלו, להבין איפה הוא נמצא רק על בסיס מה שהוא מצלם. פתאום הוא נסע באיזושהי כיכר והייתה חנות דגים שבצבצה לי בעין. הלכתי ניסיתי להגדיל את האיכות של התמונה חיפשתי באינטרנט איפה החנות, מצאתי שהיא בקלקיליה ומשם התחלתי לחזור אחורה בלייב ולעקוב אחרי המסלול שלו ואז הוא נעצר מול פילבוקס צה"ל, צילם חיילים במשך אולי רבע שעה שהוא עומד במקום, בינתיים כבר העברתי נ"צ לכוחות אז החליטו לעצור אותו. הוא לא ביצע איזשהו פיגוע, הוא רק עמד שם וצילם מסיבה לא ידועה אבל הוא לא נעצר שם וזה היה איזשהו תחושת פספוס אבל בסופו

של דבר תחתיו הוא שילח כמה פיגועים, נרצחו אנשים, גם חיילים וגם אזרחים ומדינת ישראל לא תפסה אותו מעולם, כלומר הוא הסגיר עצמו לרשות והוא בכלל שם ולא שוחרר לישראל וזה מקרה שמאוד מאוד זכור לי מההפעלה בתוואי הזה כי זה היה איזשהו תחושת פספוס לדעת שהוא היה נעצר והיה נמנע איזשהו פיגוע אז כמו שיש את התחושה הכי טובה בעולם אז יש גם תחושה של פספוס.

29:10 – אלדר: ואז יום אחד הכל נגמר.

29:12 – אורי: כן. ממש ככה פשוט ביום בהיר, 24 למאי 2022, אני הייתי יום לפני בגרות בעברית ולא הרגשתי בדיוק טוב אז לא הלכתי לבית ספר, נשארתי לישון ובינתיים נכנסו צוות של שב"כ לבית, העירו את אמא שלי, אני לא שמעתי את זה כי טיפה לא הרגשתי טוב. נכנסו סדר גודל של 10 עד 15 אנשים לבית, רובם לא על מדים מן הסתם. חולצות מכופתרות. שוטר אחד ובעצם מפתיעים את אמא שלי שלא מבינה מה קורה. פשוט ניגשים כל כך הרבה אנשים לחדר שלי והיא בשוק בעצמה ומעירים אותי. מגיע החוקר. מי שהיה אחראי על החקירה שלי. השם הבדוי שלו היה אמנון. הוא ממש מעיר אותי ואני עם האינסטינקט הראשוני לוקח את השמיכה ומסתובב לצד השני, חושב שזאת אמא שלי אז אני אומר, די אמא. אפילו אני לא מקשיב לגוון קול שזה לא קול של אישה. בפעם השנייה אני שומע את הקול שלו עוד פעם בצורה יותר זועפת. אני כאילו מתחיל לעכל אבל לא. אומר אוקיי ושוב חוזר לישון. לא מייחס חשיבות. בפעם השלישית הוא ממש אווז אותי מהכתף ומגיע למצב שהוא מצליח להרים אותי מהכתף ולהעמיד אותי ואז אני מתעורר בדקה ממש כאילו בשוק. **אני מסתכל ימינה שמאלה אני שם לב ללבוש הדי אופייני של אנשי שב"כ עם החולצות הפלנל המשבצות ואמא שלי כולה בהלם, היא שואלת אותי מי אלה, מה האנשים רוצים ממך, איפה היית אתמול בלילה, היא חשבה שקרה משהו עם החברים שלי. אמרתי לה שהייתי בבית. אמרתי לה, זה לא משטרה. הבנתי כבר שזה השירות, שזה השב"כ,** ואז השאירו אותנו לבד, אותי ואת החוקר. בינתיים התחילו להפוך לי את כל החדר, לעשות חיפוש שעושים לא חיפוש משטרתי אלא חיפוש שעושים למחבלים ממש. שברו לי דברים בחדר, שברו לי ארון, שברו לי מגירות. **פתחו לי את התפילין, לחפש בדפים של התפילין, ברמה כזאת.** ובעצם כל הזמן הופכים לי את החדר ובינתיים הוא אומר לי להסביר בקצרה על **ערוץ טלגרם שלי. אז אני מסביר כאילו איך הערוץ פועל, מי האנשים שהם חלק ממנו,** והוא לא מפסיק להגיד לי שאני יודע למה הוא מתכוון אבל אני בכוונה מתחמק מזה. ואני אומר לו שישאל אותי, שיטיח בי שאלות, שאני אדע לענות, והוא אומר לי שנדבר כבר במתקן. ואז אני מבין שאני לא הולך להיות בבית, אני לא הולך להיות היום, אבל הייתי בטוח שמדובר בשיחה קצרה, אולי אפילו בתרגיל מסוים. הוא אמר לי איזשהו שיטת גיוס. לא יודע. הייתי נורא נאיבי. ובאמת צ'יק צ'ק הם לוקחים את כל הטלפונים שיש בבית, מחברים אותם למחשבים שלהם, בעצם שותים אותם. כל זה קורה בחמש וחצי בבוקר. שעה שש אני כבר מחוץ לבית. לקחו אותי ממש לרכבים. אני יורד, אני רואה מתחת לבית שירה מטורפת של לנדקרזרים וניידות ורכבים סמויים וזה היה בוקר של יום שלישי, חוצים באזור השעה שש ורבע מאשקלון וברור שיש פקקים בבוקר למרכז ואנו נוסעים כל הדרך מהשוליים.

32:43 – אלדר: בדרך, עוד קצת לפני בדרך אתה מנסה לנתח בראש מה קורה פה?

32:48 – אורי: אני בהלם ואני לא יודע לאן אני מובל. כלומר, יש איזה חוסר ודאות כי אני אומר לא אזקו אותי כשהורידו אותי מהבית. כלומר הורידו אותי ממש נתנו לי ללכת, אז אני אומר לעצמי, אני עצור? אני לא עצור? למה הם לוקחים אותי? הם לא מסבירים לי אפילו. הם רק אומרים לי, בוא נדבר על הטלגרם ואף אחד לא אמר לי במה מאשימים אותי, מה החשדות נגדי.

33:12 – אלדר: בשלב הזה אתה מספר לחוקר שחוקר אותך עוד בבית, עוד לפני המתקן שבעצם אתה הופעלת?

33:18 – אורי: ברור. זה המשפט הראשון שיצא לי מהפה. אמרתי לו, אני ואתה באותו צד, כאילו. אני פועל עם אנשים באמ"ן שגם דרך עקיפה פועלים עם השירות.

33:29 – אלדר: אתה מראה לו תכתובת?

33:31 – אורי: הטלפון לא אצלי. הטלפון נשאר אצלם. אבל אני מראה לו גם את המסמכים שאני מתמין לאמ"ן. ואני אומר לו כאילו את השמות, אבל זה לא. זה איזשהו חקירת שטח אז זה לא משהו שנקלט ונתפס גם אצלו. והוא, נדבר במתקן, נדבר במתקן. יצאנו באזור השעה שש מהבית. בשעה 7 בבוקר כבר הגענו

למתקן במרכז. לא יכול להגיד איפה אבל בעיר במרכז. בדרך לא הייתי אזוק, אני חושב לא הייתי אזוק וזה מה שנורא, נורא הטעה אותי לאורך כל הדרך. אם אני באמת נעצר מה קורה כאן. ואז אני יורד מהאוטו, מורידים אותי מהאוטו, ובשניות – מסכה על הפנים, אזיקים בידיים רגליים, לא מבין מאיפה זה מגיע, כלומר: שמים מסכה שאני לא רואה בה כלום ואז תופסים אותי ומובילים אותי מעלים אותי איזשהו גרם מדרגות ומובילים אותי לאיזשהו דלת מסוימת. לא בדיוק הבנתי לאן אני הולך ואז הורידו את המסכה באיזשהו שלב שעמדנו שם וחיכינו לאיזשהו בירוקרטיה שלהם מחוץ למתקן ואומרים לי שיוצאים שני אנשים ולא להסתכל להם בעיניים. הדבר הראשון שעובר לי בראש זה שאני אסתכל בעיניים.

34:54 – אלדר: גם לא לבן 17.

34:57 – אורי: **אז יוצאים שני אנשים, אני מסתכל, אני ישר מזהה אותם, זה שני מחבלים שביצעו פיגוע גרזנים באלעד וממש גם בהפעלה שלי ניסו לאתר איפה הם כי הם התחבאו כמה ימים. וגם כשמצאו אותם אז החקירת שטח שלהם תרגמתי מערבית לעברית. ממש זיהיתי את הפרצופים. אבל הם לא היו נראים כו שהם נראו בסרטון. הם היו נראים נורא נורא שהם ירדו במשקל והיה להם חבטות על הפנים, אחד הלסת שלו ממש הייתה בחוץ ואז אני מתחיל להבין לאן הגעתי. אני מתחיל להבין שזה מתקן חקירות, מתקן חקירות של השב"כ. מתחיל להבין שפה לא רק ישאלו אותי את השאלות אלא יהיו גם דרכים אחרות להוציא את המידע שהם ירצו. ואז יש איזה רגע שאני מתנתק ואני מנסה להבין איך הגעתי למצב שאני מגיע לפה. מה אני אעשה פה? ואז עוד פעם שמים לי את המסכה על הפנים. מכניסים אותי, מחליפים את כל הבגדים שהיו עליי לבגדים אפורים כאלה ששמים למחבלים בדרך כלל ועושים איזה שאלון בריאות קצר, רופא שבודק אותי ועוד פעם, כל מקום שאני נע אני נע עם מסכה, ואז מושיבים אותי בחדר, אזיקים אותי ידיים רגליים לכיסא, כיסא כמו של בית ספר, ואז פעם ראשונה אני פוגש גורם שבא ואמר לי: שלום אורי, אני ככה וככה, הוא היה מהמשטרה, אתה עצור בחשד לעבירות ביטחוניות. ואז אני שואל אותו, כאילו אתה צוחק. הוא אומר לי, לא. שאלתי אותו, איזה עבירות. אמר שידברו איתי על זה אחר כך. הוא לא חשף את זה בפניי. הוא רק אמר לי שאני לא יכול לפגוש עורך דין. כמו שיש לי מניעת עורך דין אז הבנתי שאני בחקירת שב"כ פר אקסלנס, שהבנתי לאיפה הגעתי ולא טעיתי. ובעצם כך נגמרת השיחה שלנו. אומר לי שתיכף יעלו אותי לחקירה. ואז שוב פעם מסכה, מוציאים אותי החוצה. אני שומע ממש כמה מנעולים נפתחים אחד אחרי השני. מנעולים נורא נורא כבדים. אתה יכול לשמוע שהדלת נפתחת. יש חריקה של דלת פלדה והיא ממש כמו דלת של ממ"דים. דלת בטון. ועומד בן אדם מאחוריי ונותן לי פוש קטן ואני לא יודע עם היד או עם הרגל ודוחף אותי פנימה. הראש שלי מתחכך בתקרה. מאוד מאוד נמוך, ואני שומע את כל המנעולים ננעלים, ואז הוא אומר לי, אתה יכול להוריד את המסכה. אני מוריד את המסכה ואני סורק פתאום את התא הזה שאני נמצא בו. לא עומד בו זקוף, אני עומד מכופף, כי הוא בגובה של 1.60 או 1.70 מטר לגובה, לרוחב ולאורך. אי אפשר לשכב, אי אפשר לעמוד. אין בתא כלום חוץ מחור ברצפה שאני מבין שמשמש לצרכים. פותחים את האשנב של הדלת, מורידים לי את האזיקים ידיים רגליים ואז יש איזה 10 דקות, אין תחושת זמן כי אין אפילו חלון לראות את האור, שאני יושב שמה ואני אומר, מה קורה פה? למה אני נמצא בתא, אפשר לקרוא לזה תא שבי במתקן שנמצאים בו מחבלים? אני שומע את הערבית. בכל שניה אתה שומע את ההטחות במחבלים. אתה אומר, איך אני קשור למתקן הזה, כלומר מה חושדים בי ששמו אותי במתקן כזה, שאני חלק מארגון טרור? ואז לוקחים אותי לחקירה, אותו חוקר שהוא מתיישב מולי. הוא אומר לי: טוב, תתחיל לדבר. אני אומר לו: על מה? אומר לי: אתה יודע על מה. בעצם מנסה למשוך אותי בלשון. ואני עדיין לא מבין במה אני מואשם. יש איזה חצי שעה של תגיד לי על מה לדבר. לא מתקדם לשום מקום. ואז הוא זורק לי שחלק מהידיעות שפרסמתי בערוץ טלגרם מבחינתם מסווגות ואין להם מושג איך הגעתי אליהן. ואז אני אומר לו, כן. איזה ידיעות. והוא אומר לי: תגיד לי אתה מי העביר לך את הידיעות, מי האנשים שאתה בקשר איתם, ואנחנו ממש עוברים כל גורם צבאי, כל בן אדם שהייתי איתו בקשר, מעיתונאים עד לאנשים במערכת שאני בקשר איתם. הוא לא מסמן לי בן אדם אחד על מי להתעכב, על מי לומר. הוא כותב ומקשיב וכותב. ובעצם זה ארבע שעות שאין ממש התקדמות בחקירה. זה שיח די שטחי, ואז אני מובא להארכת מעצר. אמרו לי שאני לא משתף פעולה וזה ייאמר לשופט והשופט יחליט כבר מה לעשות. עד אז לא היו אירועים חריגים ואז כשנלקחתי להארכת מעצר התחילו מה שנקרא עינויים במתקן. בעצם הצוות שהיה אחראי עליי, לשינוע שלי מהמתקן של השב"כ לבית המשפט בעצם כפת אותי באזיקים וכשהוא לא הצליח לאזוק אותי בידיים אז הוא פשוט לקח את האזיקים והצליף לי פה בעין, בשקע שמתחת לעין, לאף אחד לא היה בעיה עם זה. זה היה נראה ממש לא חריג שמה. ואז היה לי שטף דם ואחר כך לקחו אותי ברכב להארכת מעצר ארבע שעות לפני שהיא הייתה**

אמורה להתקיים ונועלים אותי ברכב ומדליקים חימום, סוף חודש מאי, נורא נורא חם, אני בבגדים ארוכים, אזוק ידיים ורגליים עם מסכה על הפנים, כל פתחי האוויר סגורים ברכב וארבע שעות נותנים לי להתבשל עם חימום, לא משהו שאני מאחל לאנשים לחוות. אני מאבד שם את ההכרה, פשוט מתעלף. ואז להארכת מעצר צריכים לגרור אותי כי לא הצלחתי לעמוד. הזעתי נורא, האזור ליד העין היה נורא נורא נפוח, הייתי נראה נורא רע ואז הגעתי להארכת מעצר. אני לא יכולתי לראות את העו"ד שלי ולא את ההורים. אז מכניסים אותי לשופט, מעדכן אותי שיקבל החלטה ויחזיר אותי אחר כך.

41:48 – אלדר: שניה. ההורים שלך מגיעים לבית המשפט.

41:50 – אורי: זה בית משפט בראשון. בלי לדעת על מה מדובר. העו"ד אומר להם שיש חשדות ביטחוניים נגדי. פרסום והחזקת ידיעות סודיות. הם יודעים במה אני מואשם. אני לא יודע.

42:07 – אלדר: וכמה זמן עבר מרגע שלקחו אותך מהבית עד הארכת המעצר?

42:09 – אורי: לקחו אותי בשעה שש בבוקר והדיון היה באזור השעה שתיים ואני מהמתקן יצאתי בעשר. אנו מדברים באותו יום. זה היום הראשון.

42:23 – אלדר: ואמא שלך כבר הספיקה מהר ללכת למצוא עו"ד?

42:24 – אורי: כן, כן. התקשרה לבן דוד שלי שגם הוא עורך דין והוא קישר אותנו לעו"ד שמבחינתו הוא מעולה. וככה נוצר הקשר עם עורכי הדין שלי. הם היו באילת, אז הם שלחו מישהו שעובד איתם בהתחלה. לא חשבו שאפשר לשחרר אותי ביום הראשון אבל הטיעון היה יותר לפרוטוקול. וכשהשופט התחיל לדבר אז בגלל שזה אולם של דלתיים סגורות יש איזו זכוכית לבנה שלא רואים דרכה. יש איזשהו חור קטן וכנראה שאמא שלי הסתכלה מחוץ לדלת והיא התפרצה לאולם, נכנסה בוכה. פעם ראשונה שראיתי אותה ככה. השוטרים וכל הצוות המשפטי אמרו לה לצאת והשופט אמר שלא, הרשה לה לבוא ולחבק אותי. ושם, אינני יודע למה, פשוט התפרקתי. חיבקתי אותה, ביקשתי ממנה סליחה בלי לדעת על מה, והיא אמרה, על מה סליחה, ואני שמה נשבר, ממש בוכה. אמרתי לה, אין לי מושג, אין לי מושג למה אני פה ואני מבקש סליחה שהבאתי אתכם למצב כזה. אבא שלי גם נכנס. אבא שלי הוא אדם נורא נורא לא קר אבל לא אדם שדברים משפיעים עליו, אבא שלו נפטר חודש לפני זה ולא ראיתי אותו מזיל דמעה ואני רואה אותו גמור. הוא עומד מאחור ולא מצליח להחזיק את עצמו. וזה גם נתן לי איזשהו קונטקסט לכמה חמור מה שקורה פה. יכול להיות שאני מואשם בדברים נוראיים ואמא שלי אומרת לי: תדבר, תגיד את האמת, יהיה בסדר, אנחנו מאחוריך, ואני אומר לה: ברור, ברור. שואלת אם שוטרים הרביצו לי ואני אומר לה: לא, מה פתאום? הכל בסדר. תוך כדי שהפנים שלי נפוחות וכולי חצי מעולף אחרי אובדן ההכרה שם בוואן. והשופט מרחיק אותם ואומר, מספיק. מאריך לי את המעצר בחמישה ימים. ואז אני חוזר למתקן ומתחילים חמישה ימים נוראים שחלקם היו בחקירות וחלקם בעינויים. ושם מתחילים להסביר לי

44:35 – אלדר: איזה עינויים?

44:38 – אורי: הרוב היו עינויים מנטליים. זה יכול להיות בגלל שאתה חסר קול, בעצם 72 שעות השאירו אותי בתא עצמו בלי להוציא אותי, בלי לתת לי לישון, כלומר יש סוהר שבא כל חמש דקות ומכה באזיקים על הדלת כדי שלא תוכל לישון, יש אור שדולק כל הזמן, ואסור לדבר, אסור לשרוק, אסור להשמיע רעש. ישר נכנסים ומי שמצייץ חוטף מה שהוא צריך לחטוף. ובעצם משאירים אותי 62 שעות להתבודדות, שאני אבוא מהשיגעון שארצה לדבר, שאני ארוץ ואגיד להם כאילו אין בעיה, בואו אני אגיד לכם מה שאתם רוצים ואז תשחררו אותי. **בהתחלה בחקירות התחילו להסביר לי שאני נאשם בהחזקה של ידיעות מסווגות, בפרסום של ידיעות מסווגות, ואז אומרים לי שאני מואשם גם בסחר בנשק ובחברות בארגון טרור ובמגע עם סוכן זר. ואני פתאום שומע ואומר, לאן אתם הולכים? סחר בנשק? מצאתם קלצ'ניקוב בבית שלי ולא ידעתי? איך הגעתם לסחר בנשק? והוא מראה לי התכתבות שלי בפרופיל פיקטיבי שלי שהיה מוכר לשב"כ והיה מוכר לאמ"ן ואני מדבר עם סוחר נשק בג'נין ועושה לו כיפה אדומה. והסוחר נעצר. והחוקר אומר לי, הנה. אתה סוחר בנשק. אני מסתכל ואומר, לא. זה בשבילכם. זה סוחר נשק שהפללתי אותו. והוא באמת נעצר. אתה מראה לי פה תוצרים של הפעלה. הסברתי לך פה בפעם הראשונה כשראיתי אותך ואני חוזר על זה בלי סוף שהופעלתי על ידי אנשים בצבא, אנשים באמ"ן, גם בגזרות שהשירות מתעסק בהן וגם בגזרות אחרות.**

46:38 – אלדר: אתה מנסה לנדב לו שמות. זה לא מעניין אותו?

46:40 – אורי: אני אומר לו שמות. זה לא מעניין אותו. הוא אומר לי: תקשיב, אין דבר כזה. למה שצה"ל ישתמש בילד בן 17? אתה אומר לי שמות של תפקידים מסוימים בשירות. אני אומר לך שאין דבר כזה. אין אנשים כאלה בשירות. ומה שעשית לא נקלט אצלנו ולא באמ"ן. ביררנו מה שאמרת ואמרו שאתה שקרן.

47:00 – אלדר: יש טלפונים.

47:02 – אורי: יש טלפונים. אני אומר להם. יש התכתבויות. יש שמות. יש טלפון. תסרקו מה שאתם רוצים. ואני ממש אומר לו את השמות של מי שהפעילו אותי. באפליקציה הזאת הפעלתי מקור כזה, באפליקציה הזאת הפעלתי מקור כזה. המפעילים שהתכתבו איתי פה ופה. אני גם ממש נותן להם מילים, קיצורים שאני זוכר מהשיחות שלנו. שיהיה להם הרבה יותר קל להגיע לדברים ספציפים שיחקרו. וסוג של נכנס באוזן ויוצא מאוזן. הם בודקים ואומרים לי, כל מה שבדקנו לא רלוונטי. אתה ממשיך לשקר, לא הפעילו אותך, למרות שיש הוכחות מוחלטות וחזקות שאני מופעל וממשיכים לחקור אותי בעיקר על העניין של הידיעות המסווגות ולאט לאט כל פעם שיש איזה משהו שאני סותר אותו בהפעלה כמו העבירה של מגע עם סוכן זר שבעצם זה מקורות שהפעלתי, חלקם בארגוני טרור במדינות עוינות. וככל שהתמונה יותר מתבהרת אז פתאום מפסיקים לשאול את השאלות על זה ולהתעמק בזה ומדחיקים את הנושא. כשאני מנסה להעלות את זה שוב ולומר שהקצינים האלה הפעילו אותי הם בעצם מעבירים שאלה, מתעלמים. אחר כך כשאני מבקש את המחשב להראות שהידיעות נמצאות ברשת באופן מלא אני לא מקבל. באיזשהו שלב לדעתי הם כן שמו לב שאני לא סתם אומר את הדברים שאני אומר ושאיני דובר אמת אבל הייתה החלטה להמשיך את החקירה ולהגיע לכתב אישום. הם קיבלו משימה להגיש כתב אישום והם יעשו את זה.

48:47 – אלדר: בדיעבד, אחרי ימים, חודשים אותם אנשים שהיו איתך בקשר הם לא תוהים לאן נעלמת?

48:54 – אורי: תוהים. ואני יודע את האמת. יש לי את ההוכחות. יש הרבה תהיות לאן נעלמתי. אפילו מהחברים הכי קרובים. מהמורים, המשפחה. גם השב"כ מבקש מהמשפחה שלי לא לדבר על זה. יש צא"פ נורא כבד. כל פרט מזהה עליי אסור פרסום. גם במסמכים של שב"ס אני מופיע כאסיר X, לא בשם שלי.

49:47 – אלדר: ממש ככה, אסיר X.

49:48 – אורי: כשהורים שלי באו להביא לי בגדים ביום הראשון למעצר למתקן ואמרו את השם שלי אז הסוהר אמר להם שאין אף אדם ברשומות בשם אורי אלמקייס. עד שהתקשרו איכשהו לחוקר דרך גורם צד שלישי והחוקר יצא להביא לי. ככה התוודעתי שאני אסיר X. כלומר, מבחינת המדינה אתה לא עצור.

50:12 – אלדר: אתה גם לא הלכת לים?

50:13 – אורי: החברים שלי גם מתחילים לחפש. ואמא שלי בינתיים לא שקרנית טובה. לא מיומנת בזה. אבל יש לך סיפור כיסוי שאני כעת במיונים לצבא. איזה גיבוש. זה היה נשמע אמין אם זה היה נמשך שבוע או שבועיים. אני מדבר על סדר גודל של 44 יום שהייתי עצור בשב"כ ואח"כ בכלא אופק של קטינים. חלק מהאנשים במשפחה כן קונים את זה. רוב החברים שלי לא קונים את זה ומבינים שקורה משהו. מתחילים לחפש בעצמם גם.

50:54 – אלדר: במשך כל ה-44 הימים האלה אתה באותו מתקן?

50:57 – אורי: לא. אני במתקן בשבוע הראשון שאני תחת חקירת שב"כ. אחרי שבוע השב"כ מתנער מהחקירה, אומר שאין פה מניע לאומני, אין פה ריגול או משהו. מבחינתו הוא יוצא מהחקירה ומעביר את זה לידי יאחב"ל, לידי להב 433. וגם שם עורכי דין מבינים שזה לא הולך לכיוון הזה.

51:20 – אלדר: אז מה האישום?

51:22 – אורי: יפה. אז מהעבירות שדיברנו על סחר בנשק ועל פגיעה בביטחון המדינה וחברות בארגון טרור לא נשאר. נשאר החזקת ידיעות מסווגות ופרסום שלהן. מההתחלה חקרו אותי על סדר גודל של 1000 ידיעות שזאת ערימת דפים וחוקרים על כל ידיעה וידיעה – איפה קיבלתי? איך הגעתי? ומה מבחינתם הסיכון של הידיעה הזאת. במשך 44 יום החקירה נמשכת ועוברים פרט פרט וכל ידיעה אתה נכנס לשם הספציפי ולמה המקום הספציפי והנ"צ. אחרי 44 ימים החקירה נגמרת. ומסדר גודל של 1000 ידיעות מגיעים לכתב

אישום מצומצם שמאשימים אותי בפרסום של שש ידיעות מסווגות. מכל שבעת האישומים שהאשימו אותי הגענו לכתב אישום מאוד מצומצם.

52:26 – אלדר: אבל עדיין שום דבר לא קורה מהעובדה שאתה הופעלת.

52:30 – אורי: נכון. כל פרט שהיה יכול להיות מזהה להפעלה שלי לא מופיע בכתב האישום. העבירה של מגע עם סוכן זר שנבעה מההפעלה שלי נמחקה. העבירה של סחר בנשק, שהיה סוכן נשק פלסטיני שהפללתי, נמחקה. חברות בארגון טרור בגלל שהייתי בקבוצות נמחקה. הפרופילים הפיקטיביים שהיו מזוהים כחברים בארגון טרור – העבירה נמחקה. יש רק שקיבלתי ידיעות מאנשים באמ"ן לטענתם ופרסמתי אותן.

53:05 – אלדר: וכך זה נמשך 44 ימים ואחרי 44 ימים לאן אתה מועבר?

53:08 – אורי: בשבוע הראשון הייתי בשב"כ כמו שאמרתי. אחר כך הייתי ביתר הימים בכלא אופק של הקטינים. חשוב לציין שבכל הזמן אני מבודד. אסור לאף אחד לדבר איתי, גם עם סוהרים. אז אני 44 יום או לבד או עם החוקרים. וזה מה שהחוקרים בנו על זה, שבאיזשהו שלב אני אתחרפן ואמסור הכל, כלומר שאגיד כל מה שהם רוצים שאני אגיד.

53:50 – אלדר: הגעת לנקודה הזאת?

53:52 – אורי: לא.

53:53 – אלדר: אני צופה בטלויזיה, אני קורא ספר מתח

53:57 – אורי: ביום השני ב-72 השעות שבודדתי לבד אמרתי לעצמי, בוא נעצור רגע, נבין את הסיטואציה. אני לבד, אפילו עו"ד אני לא יכול לראות וכרגע נעמדים מולי הגופים הכי גדולים, הכי חזקים שקיימים במדינה – ביטחון, משרד המשפטים, המשטרה, שב"כ, שב"ס, כולם נגדי. אני לבד במערכה הזאת. עו"ד שלי אפילו לא ידע במה אני מואשם כי לא חושפים חומרי חקירות. בגלל הסיווג. מחכים שיחתום. אין אף אחד שיעזור לי. אין לי רשת, אין לי גב מאחוריי. אם אני נופל הכל נופל. ואני מבין שלא משנה כמה אני אחטוף וחטפתי וכמה יעמידו אותי במבחנים מנטליים אני חייב להישאר שלי ולהגיד שיש אמת אחת. ואסור לי לזוז ממנה. כלומר, אני לא אשקר ולא ישתלו לי מלים בפה. כל הגורל של החיים שלי עומד פה מולי. מדברים על 15 שנות מאסר, משהו יחסית סביר בעבירות האלה. וכל החיים לפניי ואני אומר שאין סיכוי. אני לא אתן להם להגיע למה שהם רוצים. אם הייתי עושה הייתי אומר, אני אשם, מגיע לי. אבל מהרגע הראשון אני אומר, אין פה תיק. ומעבר לזה – אתם יודעים שאין פה תיק ואתם בכל זאת ממשיכים. וההבנה הזאת שהם הכריזו מלחמה בכל מחיר מדליק אצלי משהו. אני לא נשבר בכל מחיר. לא משנה כמה קשה זה יהיה, שאף אחד אף פעם לא סגר תיק של שב"כ שהאשימו אותו וגם אם השב"כ לא מודה בטעות שלו – אני הראשון. אחרי שהשתחררתי – בעצם לא השתחררתי, הגעתי לסוג של מעצר בית, זה מעצר לכל דבר ועניין, השופטים החליטו לשחרר אותי למעצר בית עם איזוק, שאף אחד לא יכול להיכנס לבית ואני לא יכול לצאת מן הסתם, אין לי גישה למכשירי מדיה, לא טלפון, לא אינטרנט, לא מחשב, לא כלום. גם להורים שלי אסור לדבר עם אף אחד. מותר לי להיות בבית ולהתקיים, לא לצאת מגבולות הבית, לא טלוויזיה, כי יש טלוויזיות חכמות, בעצם להיות מנותק מכל קשר לעולם החיצון וככה זה נהיה שנה ותשעה חודשים שאני כלוא בבית.

56:33 – אלדר: שאתה לא יוצא לשום מקום, לא לסיורים, לא לכלום?

56:38 – אורי: רק לעו"ד.

56:42 – אלדר: אני עשיתי סרט על ענת קם. סיפור שונה אבל גם היא הייתה במשך שנתיים במעצר בית. אני זוכר משפט אחד שהיא אמרה לי, שעדיף לה היה לשבת בכלא ולא להישאר במעצר בית.

56:55 – אורי: אני לא מסכים עם זה. זאת הייתה הנקודה ההפוכה שלי. המסר שאני קיבלתי מכל ה

57:01 – אלדר: כי אתה היית במתקן שב"כ. היא

57:03 – אורי: לא. גם כלא קטינים הוא מקום, אמנם ליד מתקן שב"כ הוא גן עדן אבל

57:10 – אלדר: אבל מה שרציתי להמשיך להגיד שהיא לפחות בשלב יותר מאוחר אפשרו לה לצאת לאיזה עם מלווה.

57:21 – אורי: בשלב נורא מאוחר אפשרו לי לצאת לאימונים אבל מחמש וחצי בבוקר עד שש וחצי.

57:34 – אלדר: אני שואל שוב. אתה מדבר איתי על שנה וחצי.

1:01:07 – אורי: ואני יודע את האמת. ויש לי את ההוכחות אם אקבל את הגישה אליהן.

1:01:12 – אלדר: אנו מדברים על 2022.

1:91:14 – אורי: נכון ובעצם אם אני כותב מסמך שהוא לוקח את כתב האישום, קודם כל סותר את כל הטענות שהמידע הוא מידע מסווג. זאת אומרת לוקח ממש ידיעה ידיעה ואומר: זה נמצא באתר הזה, זה נמצא באתר הזה וזה נמצא באתר הזה, מוכיח שהכל היה באינטרנט או לוקח מהחיילים שהאכילו אותי. מסתבר שבדיעבד הייתי יותר חכם ממה שחשבתי והייתי מצלם צילומי מסך להפעלה. כשאנחנו קיבלנו את המכשיר של הטלפון, את ההעתק, נורא נורא התקשינו להגיע לווסטאפ ולא הכל הגיע בצורה חלקה והתמונות הגיעו והצלחתי פשוט לאתר תמונות של ההפעלה, להוכיח כל פעם עם צילום מסך פרטים שמגיעים וזה שמתקיימת ההפעלה אז במסמך אני כותב ממש מאיפה הגעתי למידע, ממש מכיוון שאני לא יכול לעבוד עם האינטרנט ורוצה להוסיף לינק, **אני רץ לדין ואומר לו: תקריא לי את הלינק**, ממש <https://...> סלאש, מהר, כותב, חוזר. ככה אני מדבר איתך, סדר גודל של מאות לינקים. בגלל זה לקח לי כל כך הרבה זמן. כותב מסמך של בערך 200 עמודים, אני כותב גם את ההפעלה עם שמות, צילומי מסך והוכחות. **וגם מוכיח שהמידע לא מסווג. כל פרט מידע שהיה עליו כתב אישום.** לא השארתי אפילו פסיק שלא במקום. אמרתי אין סיכוי שמשאירים אפילו גרגר אחד. הכל היה חוקי. אני אראה את זה. לקח לי המון זמן. בסוף עשיתי את זה. **ואז קראתי לעורכי דין.** אמרתי להם, זה מה שכתבתי. ואני זוכר כאילו את שניהם עומדים, זוכר בעיקר את אורית עומדת ואומרת, אני לא מבינה כאילו, אין פה תיק. סתם האשימו אותך. כמו שטענתי מהיום הראשון. ופתאום מתחילה גם אצלם אופטימיות. אני מדבר על סדר גודל של שנה – שנה וחצי. שההבנה שאפשר לצאת פה זכאים. אין פה תיק. אין כלום. לא אשם. ואנו מגישים את זה לפרקליטות. את המסמך. הכל גם מועבר ביד. אני לא יכול לתת להם את זה בדיסק און קי, אני צריך להדפיס את זה במדפסת שגם מחוברת עם כבל למחשב ולתת להם את זה במכתב ודין ניגש ונותן להם את זה. ואני מעביר להם את זה דרכו. ואז הם באים ואומרים, אוקיי, מקבלים חלק מהטענות אבל יש לנו עוד כמה דברים לא מובנים ומחזירים לי ואז עוד פעם אני צריך לעבוד מחדש ולהוכיח. בסוף זה נמשך איזה ארבעה חודשים של התמסרויות בינינו. ממש שבועיים לפני כן הורידו לי כמה הגבלות, הרשו לי להחזיר טלפון, הכל, כי ההבנה הייתה שהתיק הולך לסיום. ואז דין התקשר אליי ואל אמא שלי ואומר לי, מחתום, מחתום, המדינה ביטלה את התיק. אמא שלי שמעה את זה, התפרצה בבכי, ואני אמרתי, אוקיי, תודה וסגרת את הטלפון. כאילו התקשר אליי בשוק אחר כך, למה אתה לא שמח? אמרתי לו: זה היה אמור לקרות. אמרתי: אם זה היה משהו הרואי הייתי שמח, אבל האמת יצאה לאור פשוט. בסופו של דבר והתיק נסגר ככה, שזה הסיפור הכי קצר שהצלחתי לתמלל את הסגירה של התיק. **ואם אני לא טועה זה פעם ראשונה ששב"כ מושך כתב אישום בעצמו. [אבל השב"כ הרי ויתר על החקירה לאחר שבוע לפי מה שכתוב לעיל, ולפי התגובה של השב"כ בתכנית המקור – לאחר יממה]. 1:04:45 והשאלה שנתורה לא פתורה זה מי יזם את ההפעלה. ואנחנו, ואני מעביר את כל הפרטים לאורית ואורית עושה את הקשרים שלה עם עיתונאים ושולחת לרחרח, ומיכאל האוזר טוב הוא באמת אחד מהם**

1:05 – אלדר: שמפרסם את זה לדעתי בינואר 2024.

1:05:06 – אורי: אני לא הייתי מודע שהולך הפרסום, ואני מקבל פתאום לינק מאמא שלי לכתבה על נער בן 17 שהופעל על ידי תת אלוף בצבא ואני אומר: איזה קטע. סיפור מקביל לשלי. אני אפילו לא מעכל במה מדובר. אני נכנס לכתבה ואז אני מבין כאילו זה מי שעומד מאחורי ההפעלה שלי, כאילו אשכרה מצאו אותי. זה בן אדם שהפעיל והתנער מאחוריות. אני לא יודע איך לתאר את התחושה בגוף שפתאום כל הזמן היה חלק חסר בפאזל ופתאום הכל הושלם. ואני מתחיל פתאום להבין דברים שלא ידעתי על ההפעלה. מסתבר שהקצין שהפעיל אותי, צור, כשידע שאני נעצרת הוא בא ואמר, אני אחראי עליו, אני הפעלתי אותו. וזה דבר שנודע לי רק לפני כמה חודשים בודדים. ובעצם הגרסה שלו הושתקה.

1:06:16 – אלדר: על ידי מי?

1:06:17 – אורי: על ידי מי שהחליט לחקור את זה בצה"ל.

1:06:20 – אלדר: מי?

1:06:21 – אורי: מצ"ח לדעתי חקרו את זה. כשהוא הודה אז פנו לרומן גופמן ורומן גופמן הכחיש והמפעיל השני שלי נתנאל גם הכחיש.

1:06:34 – אלדר: הכחיש מה?

1:06:34 – אורי: הכחיש שהם יזמו את הפעולה, אמרו שבהתחלה כאילו נורא, נורא סתרו את עצמם בגרסאות שלושתם. שלושתם כל פעם נתנו גרסה אחרת.

1:06:44 – אלדר: שלושתם זה?

1:06:45 – אורי: שלושתם זה שלושת המפעילים הראשיים – צור, נתנאל וגופמן שיזם את ההפעלה. גופמן בהתחלה אמר שהוא לא הכיר אותי, שלא הייתה הפעלה ואחרי זה אמר בחקירות סגורות של מצ"ח שהוא לא ידע את הגיל שלי והוא ביקש רק שיעבירו לי דברים שהם גלויים ברשת ברמה שהם אפילו לא מקורות ערביים, ברמת Ynet [תואם בדיוק את מה שאורי עצמו סיפר בתכנית המקור לגבי ההתחלה של ההפעלה]. וכל פעם הגרסה השתנתה. יום אחד פרסמו שהסנגוריה הצבאית רצתה להגיש נגדו בקשה לחקירה פלילית ואז הוא הוציא הודעה שאנחנו לא יודעים אם היא באמת באמת ממנו או מטעמו שהוא מודה שבוצעו מאמצים השפעה וחשף שם איראן וחזבאללה ושלא בוצעו דברים פליליים מצידו. כלומר, כל פעם הגרסה השתנתה.

1:07:38 – אלדר: של גופמן?

1:07:39 – אורי: כן. בעיקר של גופמן. אני גם יותר חשוף למה שהוא אומר כי זה יותר מפומפם בתקשורת. החקירות של החיילים האחרים לא בדיוק מגיעות לידיי, ואני מבין בעצם מהקצין צור, מבא כוחו בעצם, שהוא הושתק. הוא אמר שהפעיל אותי ומשום מה החליטו, למרות שאמר, להגיד שזה לא היה ולא נברא. יש מסמך שאני קיבלתי אותו כחלק מההגנה שאומר שבוצעה בדיקה צה"לית בחודש ספטמבר 2022, אחרי ששוחררתי ואחרי שהוגש כתב האישום, שאומר – לא היה ולא נברא. הנער מעולם לא הופעל. וחתום על זה מפקד ביטחון מידע. חתום ממש על המסמך. וכאילו, כשאני רואה את המסמך הזה אני אומר: מה לעזאזל? אתם מבצעים בדיקה ואומרים שאני לא מופעל. ברור שלי יש הוכחות. מיום ליום אני מבין כמה הטיח וכמה המחדל פה עצום.

1:08:47 – אלדר: אבל נראה לי שזה נורא – אני אומר עכשיו בנאיביות כי כל הסיפור שלך נשמע מטורף – יש לך שמות, יש לך מספרי טלפון, אני מניח, אז הוא יכול להגיד עד מחרתיים לא אבל מה שנקרא, זה נמצא בכתובים.

1:09:04 – אורי: יפה. אז כשאני ביקשתי לחפש את השמות הם אמרו שהם חלקם ממצאים לא רלוונטיים וזה גם נמצא במסמך. בכל חיפוש מסוים בטלפון, במחשב, מוציאים מסמך של מה חיפשנו. אז הם אומרים שזה לא נמצא רלוונטי. ולמעשה אם זה לא נמצא רלוונטי כל הת'אטים וכל ההתכתבויות האלה לא אמורות להגיע לפרקליטות. לפרקליטות מגיע רק מה שרלוונטי. הפרקליטות קיבלה מוצר מוגמר שהיא לא יודעת מה קרה בחקירות. היא כאילו קיבלה פרוטוקולים של חקירות והרבה דברים שאמרת לא נכתבו או נמחקו בעיקר בשב"כ גם במשטרה. והתכתבויות שנמצאו עם נתנאל מההפעלה שלי לא הגיעו אליהם כי מבחינתם, מבחינת היחידה החוקרת, זה לא ממצאים רלוונטיים. אז למעשה הפרקליטות קיבלה פה מוצר מוגמר. וכשאני אומר שאני מופעל, שהם פנו למחלקת ביטחון מידע, מחלקת ביטחון מידע אמרה להם שהוא לא מופעל.

1:10:00 – אלדר: מתי גופמן כן אומר ש?

1:10:03 – אורי: אני לא יודע תאריך ספציפי. אני יודע שאחרי שאני היגשתי את המסמכים שלי ובפרקליטות הייתה איזו פגישה בין עורכי הדין שלי לבין חיים ויסמונסקי שהוא אחראי, ראש מחלקת סייבר בפרקליטות, והפרקליט מטעמם, יוני, שהיה אחראי על התביעה, ואורית מתארת את זה שהוא נהיה לבן, כשהוא ראה בפעם הראשונה את ההוכחות להפעלה. ולפי מה שאני מבין זה הוסתר מהם. ואחרי שהגשתי את זה ואחרי שהם פנו, נפתחה איזו ועדת חקירה, אני לא זוכר אם ראש אמ"ן וראש שב"כ היו מעורבים או רק ראש אמ"ן, שאחרי ועדת החקירה הזאת מצאו באמת שהופעלתי. אני לא יודע בדיוק מה הממצאים, לא קיבלתי אותם. נורא הייתי שמח לראות את הממצאים שם אבל ואז אנחנו גם יודעים שרומן גופמן קיבל נזיפה.

1:11:03 – אלדר: **אז אני אקרא לך למשל את הדברים שפרסמו בעקבות הכתבה ותגובה: בתפקידי האחרונים פיקד גופמן על אוגדה 210 ברמת הגולן ועל המרכז הלאומי לאימונים ביבשה. במהלך הקרבות ב-7 באוקטובר הוא נפצע אך גופמן לא נחקרו ורק ננזפו פיקודית.** שמעת על הנזיפה הפיקודית? זאת אומרת שעצם העובדה שיש נזיפה פיקודית זה אומר שיש אחריות.

1:11:29 – אורי: לא. לא אחריות.

1:11:31 – אלדר: אני עוד אוסיף שכאילו כשנתבקשה תגובה דובר צה"ל: מדובר בקצין מוערך וערכי (צוחקים), ההתייחסות היא כמובן – למה אתה צוחק? –

1:11:42 – אורי: כי אני לא חושב שבטח לא כקצין ובטח לא כמפקד ערכי להתנער מהפקודים שלך, אבל אוקיי (צוחק)

1:11:49 – אלדר: ששירת שנים בתפקידי לחימה למען ביטחון המדינה, להדגיש כי מדובר בשגיאה מקצועית שתוחקרה ונבדקה והוחלט כי תטופל במישור הפיקודי.

1:12:01 – אורי: שגם זה לא קרה. כמו שאנו קיבלנו את התגובה אז. תמיד אופטימיים במערכת הביטחון. הייתה לי תקווה שיטופל והוא לא יקודם, אולי יודח.

1:12:20 – אלדר: בעצם הוא קודם להיות המזכיר הצבאי של ראש הממשלה.

1:12:21 – אורי: נכון. הוא קודם לא רק בתפקיד אלא גם דרגה. מתא"ל לאלוף. כלומר במישור הפיקודי זה לא טופל מן הסתם וגם נזיפה. בסופו של דבר אם אנחנו נכנסים למושגים משפטיים יש פה עבירה פלילית, יש פה חריגה מסמכות עד כדי סיכון חיי אדם.

1:12:40 – אלדר: אבל יש לפני כן מעבר לעניין הפלילי, אני מנסה להבין מתי הנקודה שבה רומן גופמן אומר, כן, ידעתי, אני מצאתי במסגרת לא הייתי מודע לגילוי. כלומר, יש הבדל בין לא הייתי מודע לגילוי לבין אני לא קשור לזה בכלל.

1:12:58 – אורי: כשאנחנו היינו בהפקות של הסרט אז התגובה שלו הייתה שהוא לא היה מודע לגילוי אבל זה היה אחרי שהתיק נסגר וכבר הייתה ועדת החקירה. אני חושב שזה היה כבר אחרי הנזיפה. אני לא יודע למה אם זה קרה לפני או אחרי אבל אני מתוודע לזה רק בהכנת הנתונים לסרט.

1:13:13 – אלדר: אתה מדבר על הסרט

1:13:14 – אורי: המקור. שבעצם שם הגרסה הראשונית שלו הייתה לא הגרסה שאמר בחקירות כי בחקירות אמר משהו אחר לחלוטין. הגרסה שלו שהגיעה איכשהו למערכת המקור הייתה שלא הייתי מודע שמדובר בילד, למרות שהפנייה הראשונית אליי גם שהקצינים ידעו שאני מתמין לחיל המודיעין ולכן שאני ילד והדברים שעשינו זה רק השפעה שבעצם הכל היה ממקורות ישראליים. והוא רק העתיק. כלומר לא עשה משהו מיוחד, שמהצד השני אתה אומר, אם זה מבצע השפעה ממקורות ישראליים אז מה התכלית שלי פה? אני רק צינור. זה גם סותר מאוד את מה שקרה בפועל.

1:13:53 – אלדר: אז בוא נדבר רגע על התקופה הזאת. אתה היית אמור להיות מגויס.

1:13:57 – אורי: נכון. הייתי אמור להתגייס וכשאני השתחררתי, יצאתי זכאי והכול נמחק, אז אמרתי, אם הכל נמחק אז כנראה אני ראוי לחזור לאותה יחידה שהתקבלתי אליה. אני מתקשר לחיל המודיעין ממש בטלפון ואומר: שלום, התמיינתי לחטיבת המחקר, למסלול כך וכך, כי יש מכתב שהתקבלתי והכול והייתה לי אופציה. אמרתי להם, אני רוצה לחזור לשרת.

1:14:30 – אלדר: למה הייתה לך אופציה?

1:14:31 – אורי: כי כשנפתח נגדך תיק פלילי אז צה"ל מוותר עליך אחרי איזו תקופת זמן וצה"ל ויתר ואז לי, למרות מה שעברתי,

1:14:44 – אלדר: למרות מה שעברת?

1:14:45 – אורי: למרות מה שעברתי. למרות מה שחוויתי אני רוצה לעזור למדינה כי אולי זה היה צריך לקרות והייתי מאיר עיניים של כמה אנשים ועושה יותר דווקא. אמרתי כאילו אחרי כל מה שעברתי, התיק

נסגר אחרי 7/10, רציתי לבוא ולעזור, חברים שלי נלחמים בעזה, בלבנון, יש לי חברים שנפלו גם ואני אומר כאילו, אני לא אשב בחיבוק ידיים, יש לי יכולת, ואני מנסה, אני מתקשר אליהם ואני מקבל תשובה שבחיים לא התמיינתי לחיל המודיעין. (מגנך. שניהם מגנכים), והתגובה שלי הייתה נורא אמפולסיבית, כלומר אמרתי לטלפנית של חיל מודיעין באיזה בניין היא יושבת ומה הכתובת ושהייתי בבניין הזה, וכמה כסאות יש לידה, איך קוראים למבחן שעשיתי, כל מיני הוכחות בשביל לגרום לה להבין שעשיתי את המבחן ואז היא העבירה אותי למישהו מעליה וקיבלתי ממנו תשובה שיבדקו את זה ויחזרו אליי ואחרי כמה ימים קיבלתי הודעה שאני לא מתאים ושירדתי מהתפקיד. קיבלתי תפקידים קרביים. אמא שלי אמרה שאין סיכוי. היא לא שולחת אותי אחרי מה שעברתי, היא לא מוכנה לסבול עוד פעם את החששות והפחדים לא לדעת מה קורה איתי ואני הבנתי שאני לא יכול גם לגרום לה למצב כזה. היא עברה מספיק.

1:16:03 – אלדר: ספר לי קצת על אמא שלך בתקופה הזאת.

1:16:06 – אורי: וואו. אפשר להגיד נקודת האור. תמיד הייתי, אני ילד יחיד לאמא שלי ולאבא שלי יש מנישואים קודמים עוד שלושה ילדים, שלושה אחים שלי. תמיד הייתי מחובר לאמא שלי, תמיד היא הייתה צמודה אליי, כלומר הייתי מתאמן בטניס והיא – חמישה אימונים בשבוע – היא הייתה מגיעה כל יום ויושבת וצופה בי שאני לא אהיה לבד והיא תמיד הייתה האמא המגינה שם בשביל הילד היחיד שלה. אפשר לומר שאני סוג של כל עולמה ואני נורא מחובר אליה. ואז הגענו באמת למצב שהיא הייתה צריכה שנה ותשעה חודשים לשתק את כל החיים שלה כי היה צריך לשמור עליי ואבא שלי היה צריך לעבוד ולפרנס את כל הבית בשביל לשלם את כל הסיפור הזה שגם כך לא זול ויצא מצב שאני כלוא. אמא שלי נכנסת למעצר בית בעצמה שהיא לא צריכה, היא לא חייבת, כלומר היא אמא שלי אבל היא לא חייבת. אף אחד לא מכריח אותה לבוא ולשמור עליי, יכולים להביא עוד מפקח נוסף, היא לא הייתה מוכנה, הייתה אומרת שרק היא תשמור עליי. ושם אני מתחבר – אם הייתי קרוב אליה ברמה של לספר הכול שם אני נחשף ברמות שאין לתאר, אנחנו מתחברים. אמא שלי הפכה לחלק מהגוף שלי לכל דבר ועניין. כלומר, אין דבר כיום שהיא לא יודעת שאני עושה, אפילו דברים שאני רוצה לשמור לעצמי אין דבר כזה. היא יודעת הכול. היו דברים שהיא עשתה בכל התקופה הזאת, במיוחד דברים שידעתי שגרמו לה להרגיש רע, אם זה עיניים שעברתי שם ואם זה דברים שלא רציתי שהיא תשמע וזה רק עם הזמן יותר ויותר פתחתי כדי לשמור עליה בעיקר, ועם זה כל מיני חוויות שקרו לי בחיים שלא חשבתי שאספר לאמא שלי, היו כל מיני שטויות של נער שאתה לא רוצה לספר לאמא לפעמים מהבושות כי לא מתאים ואנחנו מתחברים. אמא שלי היא במקביל החברה הכי טובה שלי והאוזן הקשבת והכתף התומכת שלי. והיא בעיניי – אני בסוג של פוסט טראומה אחרי כל הדברים האלה. יש פה נפגעת אחת שקופה ואף אחד לא שם לב אליה וזאת היא. היא חוותה את זה בצורה קשה גם. כשאני הייתי עצור היא שמעה שאין לי כלום בתא. לא יודע איך, אולי דרך עו"ד שלי, שאין בתא כלום ואני ישן על הרצפה, אז היא הייתה ישנה בבית על הרצפה והיא לא הייתה אוכלת בידיעה שגם אני לא אוכל. אני לא אכלתי שם כמעט שבועיים רצוף, כלומר הייתי ניזון אולי מפרוסת לחם ומים. איבדתי שם 14 ק"ג ב-44 יום. והיא גם סיבך אותה מבחינה רפואית במצב המנטלי **והנפשי והיא עד היום לא יכולה לשמוע כל פעם שמדברים על גופמן** **א** על החקירה של ראש המרגלים בשב"כ היא בוכה ומתנתקת וזה משהו שיושב

1:19:25 – אלדר: אתה ישן? מתעורר בלילות?

1:19:28 – אורי: כן. ברור. זה קורה. אני מטפל בזה. אני בטיפול פסיכיאטרי. בטיפול פסיכולוגי. גם נוטל תרופות. זה פוחת. אני חושב שבעיקר יש את הדברים של הטראומה מבחינה מנטלית זה בנה לי חוסן ברמה שלא תיארתי לי שזה יכול לבנות. כלומר קיבלתי פרספקטיבות שונות בחיים. צריך לקחת הכול בפרופורציות בחיים. הייתי ילד מאוד בוגר לגילו אבל עכשיו זה פי כמה וכמה וכן, גם לי יש טראומה. זה יכול להתבטא בחלומות שחוזרים על עצמם, בריחות שלא קיימים שאני מריח, ברעשים שאני שומע את המנעולים של הדלתות בכלא ואין רעש ואני הוזה והריחות שאני מריח וזה יכול להיות שאני שומע משהו פתאום ומתנתק, מזכיר לי, זה יכול להופיע בכל מיני תסמינים. זה קיים. הטראומה קיימת. זה לא עוזב אותך. הסיפור מאחוריי. אין חשש ממשי שאני אחווה את זה שוב אבל זה איתי בכל יום, כלומר זה לא משהו שאפשר לשכוח.

1:20:40 – אלדר: **עכשיו במסגרת – אני כמו שאמרתי הזמנתי אותך פה לאחר שנודע שרומן גופמן הוא המועמד – לא יודע להגיד אם מוביל – אבל בהחלט לראש המוסד, אתם מנסים לסכל באיזושהי צורה. מה הפעילות שלכם?**

1:20:55 – אורי: לסכל אולי מילה גדולה אבל בסופו של דבר אני לא חושב ש – מרחיק את ראש המוסד בכלליות – אני לא חושב שרומן גופמן ראוי להיות איש צבא, בטח שלא קצין בטח שלא מפקד אחרי שאתה מפעיל מסתבר בצורה בלתי חוקית נער בן 17 ויודע מה קורה, אתה יודע שהוא במעצר שב"כ, אתה יודע שהוא עובר עינויים, שהוא לא רואה את אמא שלו ובתור אבא לילדים, אפילו לא בתור מפקד, אני שואל איפה המצפון שלך בתור בן אדם לדעת שקורה דבר כזה ואתה אחראי כי כדי לא לפגוע בשמך הטוב ובקידום שלך אתה לא מתערב ועוצר את זה. אני לא בטוח שאם הוא היה עוצר את זה בהתחלה יכול להיות שהוא היה מתקדם. כולם עושים שגיאות, כולם בני אדם. אבל ברגע הזה שזה הפך לרמה שהוא סיכן את החיים שלי וגרם להפלה וגם הביא להשלכות לחיים שלי זה הפך להיות גם בפן הפילי מביחנתו. איך הוא לא קם ועוצר את זה. איך בן אדם כזה יכול לשלוח חיילים לשדה קרב? איך בן אדם כזה יכול להיות אחראי – זה מצחיק אבל עשה אותי סוג של סוכן לכל דבר ועניין? איך הוא אמור להיות אחראי על אנשים? מה יקרה אם יסתבך חס וחלילה? גם אז הוא ישאיר אותם להתמודד לבד? גם אז הוא יפקיר אותם לגורלם?

1:22:12 – אלדר: ממה שאנחנו דיברנו על זה וגם קראתי שהייתה אמורה להיות חקירת מצ"ח ...

1:22:18 – אורי: כן, היתה אמורה להיות. אני לא הצלחתי להבין אם הייתה, לא הייתה. **הוגשה בקשה מטעם הסנגוריה הצבאית לפתוח מולו בחקירה פלילית. אני לא יודע אם נפתחה חקירה פלילית.**

1:22:32 – אלדר: **אני ראיתי רק את הידיעה הזאת ואחר כך לא ראיתי...**

1:22:33 – אורי: לא, לא, כמוני כמוך. אתה יודע שלא קרה כלום מאז, גם אני. יכול להיות שיש חקירה סמויה. קטונתי אבל אני לא משער שהוא היה מתקדם למזכיר צבאי ועכשיו מועמד גם לדבר כזה. אין כזו פעילות ממשית.

1:22:51 – אלדר: **ניסית לכתוב לו מכתב או משהו, לפנות אליו, למצפונו?**

1:22:56 – אורי: **ניסיתי דרך עיתונאים אבל לא. פניתי לא נענו.**

1:23:02 – אלדר: מה הכי קרוב שעיתונאים הגיעו אליו?

1:23:03 – אורי: עיתונאים מיכאל האוזר טוב ועיתונאים נוספים שאני יודע שיש הקלטה שהוא בא ואומר שלא היה מודע לגילי ושמבחינתו הכול בסדר, שכל מה שעברתי לא נורא. אז זה הכי קרוב שהגעתי לתגובה ממנו, בטח שלא התנצלות, בטח שלא קבלת אחריות. **אף גורם, גם בפרקליטות, גם כשסגרו את התיק אף גורם לא לקח אחריות ואמר אנחנו מתנצלים. לא המשטרה, לא השב"כ, צה"ל, לא גופמן בעצמו ולא אף אחד אחר.** אז אין פה כוונה להראות איזשהו רצון להראות פה קבלת אחריות או התנצלות מסוימת. לא קיבלתי מאף אחד מהם וכנראה שאני גם לא אקבל.

1:24:02 אלדר: כך זה נראה ועכשיו אתם תובעים את המדינה. אתה.

1:24:04 – אורי: כן. אני תובע את המדינה על האירועים שהיו שם. על הטראומה שנגרמה לי מאז, בתקווה ש...

1:24:15 – אלדר: יש מצב שתבקשו את רומן גופמן להגיע

1:24:21 – אורי: לחקירה פלילית? כן. אני רוצה. אבל מרגיש שאחרי שלוש שנים שפסלו חקירת מצ"ח במרכאות ונתנו איזושהי נזיפה וטייחו אי אפשר כבר להגיע לחקר האמת

1:24:35 – אלדר: לזמן אותו לעדות בבית משפט?

1:24:38 – אורי: אולי אבל לאן זה יוביל? כלומר היו צריכים להכות בפטיש בעודו חם, בברזל בעודו חם.

1:24:48 – אלדר: אורי, מה אתה עושה היום?

1:24:49 – אורי: בעיקר משתקם. עדיין. בטיפול אצל שני פסיכולוגים. טיפול מאוד מאוד סזיפי. גם פסיכיאטרי נורא נורא הדוק. מנסה יותר להיפתח לחברה יותר בוא נגיד להחזיר את מה שפספסתי. קשר חברתי עם אנשים, חברים שלי, טיפה לחזור. לא עובד עדיין. עדיין בתהליך השיקומי. עדיין לא מרגיש שאני יכול להגיע למצב הזה. וזה עיקר העיסוק שלי כיום. בעיקר השיקום.

1:25:29 – אלדר: מה אתה רוצה לעשות בעתיד? ללמוד?

1:25:31 – אורי: וואו. פתאום נפתח התחום של המשפטים, אחרי מה שראיתי.

1:25:38 – אלדר: כן. הוצאת לי את המילים מהפה. אתה תהיה עו"ד נהדר.

1:25:42 – אורי: כן. גם עו"ד שלי נורא נתנו בי דרייב. אני לא אשקר. התחום הזה של מודיעין תמיד ייגע. תמיד יהיה לי איזשהו רצון כן לעזור למדינה.

1:25:55 – אלדר: יכול ללמוד משפטים ולהגן על אסירים ביטחוניים.

1:25:57 – אורי: רוב האסירים הביטחוניים הם מחבלים אז אני לא מעוניין לגעת בתחום. אבל איזשהו רצון לעזור למדינה. אני לא יודע למה אבל עדיין יש בי רצון לעשות שירות ביטחון מסוים. אחרי שלקחתי הכול בפרופורציות אוליי החלום הכי גדול שלי הוא לא עבודה אלא פשוט להקים את התא המשפחתי שלי ולחיות את החיים השקטים.

1:26:25 – אלדר: קודם כל אני חייב להגיד שמיכאל האוזר טוב עשה עבודה יוצאת מן הכלל, עבודה עיתונאית. בשבוע שעבר הוא היה בכנס באילת והוא עשה מעשה עיתונאי יוצא מן הכלל לשלמה פילבר, הוא קורא לזה ליל המקורפונים וזה בהחלט הייתה עבודה עיתונאית נהדרת. שמע, אני אעשה הכל כדי שהסיפור שלך יישמע בכל מקום. באמת. במסגרת האפשרויות שלי. ואני מקווה שתחלים מהר ושתגיע לגדולות ושתעשה כל מה שאתה רוצה כי אתה באמת איש מיוחד.

1:27:04 – אורי: תודה רבה.

1:27:07 – אלדר: אורי אלמקייס, תודה רבה לך.